

Merticaru Dorin Nicolae

**Cartea albă
a
contabilității**

Brăila

2010

Acesta este un extras informativ al lucrării „Cartea albă a contabilității”

Detalii despre oferta de carte la www.dorinm.ro sau www.dorinm.3x.ro – Ofertă carte

Drept de autor (c) 2009 – 2010 Merticaru Dorin Nicolae

“Cartea albă a contabilității” este protejată de dreptul de autor și de cel de proprietate intelectuală. Toate drepturile rezervate. Nici o parte din această publicație nu poate fi tradusă, retipărită, reprodusă sau utilizată în vreo formă, nici în întregime, nici parțial, sau prin vreun mijloc electronic, mecanic sau vreun alt mijloc necunoscut sau inventat după această dată, inclusiv prin fotocopiere și înregistrare, sau prin vreun alt tip de sistem de stocare a informațiilor sau sistem de publicat documentele, fără a obține inițial permisiunea în scris din partea posesorului drepturilor de autor.

Autorii și editorii nu acceptă nici o responsabilitate pentru pierderea suportată de către oricare persoană care se comportă sau de abține de la a se comporta în conformitate cu materialul din această publicație, chiar dacă această pierdere este cauzată de neglijență sau din alte motive.

Această lucrare este adresată economiștilor, contabililor și juriștilor practicieni, dar poate fi de folos și celor care învață ABC-ul economiei. Ea cuprinde minimum necesar al principalelor acte normative care stau la baza activităților cu specific financiar-contabil din România (comentate, adnotate, etc.), dorind a fi un sprijin de maximă importanță și încredere pe biroul oricărui economist sau contabil indiferent de nivelul de pregătire al acestuia.

Datorită specificului legislativ românesc (confirmat de evoluțiile din ultimii 20 de ani), această lucrare acoperă maximum posibil din legislația existentă la momentul publicării acesteia dar obligă cititorul la o documentare suplimentară pentru a fi la zi cu actele normative. Suplimentar, în edițiile viitoare vom face eforturi de a păstra integralitatea, acuratețea și actualitatea elementelor inserate, comentate și adnotate în această lucrare.

Copertă de Merticaru Dorin Nicolae

Merticaru Dorin Nicolae

CARTEA ALBĂ A CONTABILITĂȚII

Brăila, 2010

Index „Cartea albă a contabilității”

ISBN 978-973-0-08626-3

Cuprins

Capitolul 1. – Codul fiscal și normele metodologice de aplicare.

(Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal și Normele metodologice din 22 ianuarie 2004 de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal).....

pag. 19

Titlul I – Dispoziții generale	19
Cap. I – Scopul și sfera de cuprindere a Codului Fiscal	19
Scopul și sfera de cuprindere a Codului fiscal (art. 1)	19
Impozitele și taxele reglementate de Codul fiscal (art. 2)	19
Cap. II – Interpretarea și modificarea Codului fiscal	19
Principiile fiscalității (art. 3)	19
Modificarea și completarea codului fiscal (art. 4)	19
Norme metodologice, instrucțiuni și ordine (art. 5)	19
Înființarea și funcționarea Comisiei fiscale centrale (art. 6)	20
Cap. III – Definiții	20
Definiții ale termenilor comuni (art. 7 + norme 1.)	20
Definiția sediului permanent (art. 8 + norme 2. – 21.)	23
Cap. IV – Reguli de aplicare generală	26
Moneda de plată și de calcul a impozitelor și taxelor (art. 9)	26
Venituri în natură (art. 10)	26
Prevederi speciale pentru aplicarea Codului Fiscal (art. 11 + norme 22. – 41.)	26
Venituri obținute în România (art. 12)	29
Prevederi speciale privind schimbul de informații cu statele membre ale Uniunii Europene (art. 12 ¹)	30
Titlul II – Impozitul pe profit	30
Cap. I – Dispoziții generale	30
Contribuabili (art. 13 + norme 1. – 3.)	30
Sfera de cuprindere a impozitului (art. 14)	30
Scutiri (art. 15 + norme 4. – 8 ² .)	31
Anul fiscal (art. 16 + norme 9. – 10.)	32
Cotele de impozitare (art. 17)	32
Impozit minim (art. 18 + norme 11. – 11 ⁸ .)	33
Cap. II – Calculul profitului impozabil	33
Reguli generale (art. 19 + norme 12. – 17.)	33
Deduceri pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare (art. 19 ¹)	34
Scutirea de impozit a profitului reinvestit (art. 19 ² + norme 17 ¹ . – 17 ⁴ .)	34
Venituri neimpozabile (art. 20 + norme 18. – 21.)	36
Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene (art. 20 ¹ + norme 21 ¹ . – 21 ³ .)	37
Cheltuieli (art. 21 + norme 22. – 49 ² .)	39
Provizioane și rezerve (art. 22 + norme 50. – 58.)	45
Cheltuieli cu dobânzile și diferențe de curs valutar (art. 23 + norme 59. – 70 ¹ .)	48
Amortizarea fiscală (art. 24 + norme 71. – 71 ⁷ .)	49
Contracte de leasing (art. 25 + norme 72.)	53
Pierderi fiscale (art. 26 + norme 73. – 77.)	53
Reorganizări, lichidări și alte transferuri de active și titluri de participare (art. 27 + norme 78. – 86.)	53
Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, transferurilor de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre ale Uniunii Europene (art. 27 ¹ + norme 86 ¹ . – 86 ² .)	54
Asocieri fără personalitate juridică (art. 28)	57
Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene (art. 28 ¹)	57
Cap. III – Aspecte fiscale internaționale	57
Veniturile unui sediu permanent (art. 29 + norme 87. – 89.)	57
Veniturile obținute de persoanele juridice străine din proprietăți imobiliare și din vânzarea-cesiunea titlurilor de participare (art. 30 + norme 89 ¹ . – 89 ² .)	58
Credite fiscale (art. 31 + norme 90. – 93.)	59
Pierderi fiscale externe (art. 32 - 33 + norme 94. – 97.)	60
Capitolul IV – Abrogat.	
Cap. V – Plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale	60
Plata impozitului (art. 34 + norme 98. – 100.)	60

Acesta este un extras informativ al lucrării „Cartea albă a contabilității”

Detalii despre oferta de carte la www.dorinm.ro sau www.dorinm.3x.ro – Ofertă carte

Depunerea declarațiilor de impozit pe profit (art. 35)	62
Cap. VI – Impozitul pe dividende. Reținerea impozitului pe dividende	62
Declararea, reținerea și plata impozitului pe dividende (art. 36 + norme 100 ¹ . – 100 ³ .)	62
Cap. VII – Dispoziții tranzitorii și finale	63
Pierderi fiscale din perioadele de scutire (art. 37)	63
Pierderi realizate printr-un sediu permanent din străinătate (art. 37 ¹)	63
Dispoziții tranzitorii (art. 38 + norme 101. – 113.)	63
Anexă – Lista societăților la care se face referire în art. 27 ¹ alin. (3) pct. 12 lit. a)	65
Titlu III – Impozitul pe venit	66
Cap. I – Dispoziții generale	66
Contribuabili (art. 39)	66
Sfera de cuprindere a impozitului (art. 40)	67
Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit (art. 41 + norme 1. – 2.)	67
Venituri neimpozabile (art. 42 + norme 3. – 14.)	67
Cotele de impozitare (art. 43 + norme 15.)	70
Perioada impozabilă (art. 44 + norme 16. – 17.)	71
Stabilirea deducerilor personale și a sumelor fixe (art. 45)	71
Cap. II – Venituri din activități independente	71
Definirea veniturilor din activități independente (art. 46 + norme 18. – 34.)	71
Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă (art. 48 + norme 36. – 41.)	72
Stabilirea venitului net anual din activități independente pe baza normelor de venit (art. 49 + norme 42. – 49.)	75
Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuală (art. 50 + norme 50. – 57.) ..	76
Opțiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă (art. 51 + norme 58. – 60.)	77
Reținerea la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri din activități independente (art. 52 + norme 61. – 66 ¹ .)	77
Plăți anticipate ale impozitului pe veniturile din activități independente (art. 53)	78
Impozitarea venitului net din activități independente (art. 54)	78
Cap. III – Venituri din salarii	78
Definirea veniturilor din salarii (art. 55 + norme 67. – 87 ¹ .)	78
Deducere personală (art. 56 + norme 88. – 105.)	83
Determinarea impozitului pe venitul din salarii (art. 57 + norme 106. – 117 ¹ .)	89
Termen de plată a impozitului (art. 58 + norme 118. – 124 ¹ .)	91
Deducerea sumelor pentru economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, conform prevederilor O.U.G. nr. 99/ 2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/ 2007 (art. 58 ¹ .)	91
Fișe fiscale (art. 59 + norme 124. – 129.)	91
Plata impozitului pentru anumite venituri salariale (art. 60 + norme 130. – 132.)	92
Cap. IV – Venituri din cedarea folosinței bunurilor	92
Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor (art. 61 + norme 133. – 134.)	92
Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor (art. 62 + norme 135. – 139 ¹ .)	93
Plăți anticipate de impozit pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor (art. 63)	93
Impozitarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor (art. 64)	94
Cap. V – Venituri din investiții	94
Definirea veniturilor din investiții (art. 65 + norme 140. – 140 ² .)	94
Stabilirea venitului din investiții (art. 66 + norme 140 ³ . – 143 ² .)	94
Reținerea impozitului din veniturile din investiții (art. 67 + norme 144. – 144 ⁴ .)	96
Cap. VI – Venituri din pensii	98
Definirea veniturilor din pensii (art. 68)	98
Venituri neimpozabile (art. 68 ¹)	98
Stabilirea venitului impozabil lunar din pensii (art. 69)	98
Reținerea impozitului din venitul din pensii (art. 70 – 70 ¹ + norme 145. – 149.)	98
Cap. VII – Venituri din activități agricole	99
Definirea veniturilor din activități agricole (art. 71 – 72)	99
Opțiunea de a determina venitul net anual prin utilizarea datelor din contabilitatea în partidă simplă (art. 73)	99
Calculul și plata impozitului aferent veniturilor din activități agricole (art. 74 + norme 149 ¹)	99
Cap. VIII – Venituri din premii și din jocuri de noroc	99
Definirea veniturilor din premii și din jocuri de noroc (art. 75 + norme 150. – 150 ¹ .)	99
Stabilirea venitului net din premii și din jocuri de noroc (art. 76)	100
Reținerea impozitului aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc (art. 77 + norme 151. – 151 ¹ .)	100
Cap. VIII¹ – Venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal	100
Definirea venitului din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal (art. 77 ¹ + norme 151 ² . – 151 ⁷ .)	100
Rectificarea impozitului (art. 77 ² + norme 151 ⁸ . – 151 ¹⁰ .)	104
Obligațiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăților imobiliare (art. 77 ³)	104
Cap. IX – Venituri din alte surse	104
Definirea veniturilor din alte surse (art. 78 + norme 152.)	104
Calculul impozitului și termenul de plată (art. 79)	105
Cap. X – Venitul net anual impozabil	105

Stabilirea venitului net anual impozabil (art. 80 + norme 153. – 160.)	105
Declarații de venit estimat (art. 81 + norme 161. – 166.)	106
Stabilirea plăților anticipate de impozit (art. 82 + norme 167. – 171.)	106
Declarația de impunere (art. 83 + norme 172. – 178.)	107
Stabilirea impozitului pe venitul net anual impozabil și termenul de plată (art. 84 + norme 179. – 181.)	108
Cap. XI – Proprietatea comună și asociațiile fără personalitate juridică	108
Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deținute în comun (art. 85 + norme 182. – 183.)	108
Reguli privind asocierile fără personalitate juridică (art. 86 + norme 184. – 189.)	108
Cap. XII – Aspecte fiscale internaționale	110
Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități independente (art. 87 + norme 190. – 192.)	110
Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități dependente (art. 88 + norme 193. – 201.) ..	110
Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente (art. 89 + norme 201 ¹ .)	111
Venituri obținute în străinătate (art. 90 + norme 202.)	111
Creditul fiscal extern (art. 91 + norme 203. – 211.)	112
Cap. XIII – Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă	113
Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă (art. 93)	113
Cap. XIV – Dispoziții tranzitorii și finale	113
Dispoziții tranzitorii (art. 94 + norme 212. – 213.)	113
Definitivarea impunerii pe anul fiscal (art. 95 - 102)	114
Titlul IV – Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor	114
Definiția microîntreprinderii (art. 103 + norme 1. – 4.)	114
Opțiunea de a plăti impozit pe veniturile microîntreprinderii (art. 104 + norme 5. – 8.)	114
Aria de cuprindere a impozitului (art. 105)	114
Anul fiscal (art. 106 + norme 9. – 10.)	114
Cota de impozitare (art. 107)	115
Impunerea microîntreprinderilor care realizează venituri mai mari de 100.000 euro (art. 107 ¹ + norme 10 ¹ .)	115
Baza impozabilă (art. 108 + norme 11. – 15.)	115
Procedura de declarare a opțiunii (art. 109 + norme 16.)	115
Plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale (art. 110)	115
Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microîntreprindere (art. 111 + norme 17.)	115
Prevederi fiscale referitoare la amortizare (art. 112)	115
Titlul V – Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România	115
Cap. I – Impozitul pe veniturile obținute în România de nerezidenți	115
Contribuabili (art. 113)	115
Sfera de cuprindere a impozitului (art. 114)	115
Venituri impozabile obținute din România (art. 115 + norme 1. – 7.)	115
Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți (art. 116 + norme 8. – 9 ⁸ .)	117
Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol (art. 117 + norme 9 ⁹ . – 11 ¹ .)	119
Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene (art. 118 + norme 12. – 15.)	121
Declarații anuale privind reținerea la sursă (art. 119 + norme 15 ¹)	123
CertIFICATELE de atestare a impozitului plătit de nerezidenți (art. 120 + norme 16. – 17.)	124
Dispoziții tranzitorii (art. 121)	124
Cap. II – Impozitul pe reprezentanțe	124
Contribuabili (art. 122 + norme 18.)	124
Stabilirea impozitului (art. 123 + norme 19.)	124
Plata impozitului și depunerea declarației fiscale (art. 124 + norme 20. – 23.)	124
Cap. III – Modul de impozitare a veniturilor din economii obținute din România de persoane fizice rezidente în state membre și aplicarea schimbului de informații în legătură cu această categorie de venituri	125
Definiția beneficiarului efectiv (art. 124 ¹)	125
Identitatea și determinarea locului de rezidență a beneficiarilor efectivi (art. 124 ²)	125
Definiția agentului plătitor (art. 124 ³)	126
Definiția autorității competente (art. 124 ⁴)	126
Definiția plății dobânzilor (art. 124 ⁵)	126
Sfera teritorială (art. 124 ⁶)	127
Informațiile comunicate de un agent plătitor (art. 124 ⁷)	127
Schimbul automat de informații (art. 124 ⁸)	127
Perioada de tranziție pentru trei state membre (art. 124 ⁹)	128
Reținerea la sursă (art. 124 ¹⁰)	128
Distribuirea venitului (art. 124 ¹¹)	128
Excepții de la sistemul de reținere la sursă (art. 124 ¹²)	128
Măsuri luate de România pentru efectuarea schimbului de informații cu statele care au perioadă de tranziție la impunerea economiilor (art. 124 ¹³)	129
Eliminarea dublei impuneri (art. 124 ¹⁴)	129
Titluri de creanțe negociabile (art. 124 ¹⁵)	129
Anexa referitoare la lista entităților asimilate la care se face referire la art. 124 ¹⁵ (art. 124 ¹⁶)	129
Data aplicării (art. 124 ¹⁷)	131
Cap. IV – Redevențe și dobânzi la întreprinderi asociate	131
Sfera de aplicare și procedura (art. 124 ¹⁸)	131
Definiția dobânzii și a redevențelor (art. 124 ¹⁹)	132

Acesta este un extras informativ al lucrării „Cartea albă a contabilității”

Detalii despre oferta de carte la www.dorinm.ro sau www.dorinm.3x.ro – Ofertă carte

Definiția întreprinderii, întreprinderii asociate și a sediului permanent (art. 124 ²⁰)	132
Excepția plăților de dobânzi sau de redevențe (art. 124 ²¹)	132
Fraudă și abuz (art. 124 ²²)	133
Reguli tranzitorii pentru Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia și Slovacia (art. 124 ²³)	133
Clauza de delimitare (art. 124 ²⁴)	133
Măsuri luate de România (art. 124 ²⁵)	133
Lista societăților acoperite de prevederile art. 124 ²⁰ lit. a) pct. (iii) (art. 124 ²⁶)	134
Data aplicării (art. 124 ²⁷)	134
Cap. V – Schimb de informații în domeniul impozitelor directe	134
Prevederi generale (art. 124 ²⁸ + norme 26. – 27.)	134
Schimb la cerere (art. 124 ²⁹)	138
Schimbul automat de informații (art. 124 ³⁰)	138
Schimbul spontan de informații (art. 124 ³¹)	138
Limita de timp pentru transmiterea informației (art. 124 ³²)	138
Colaborarea dintre oficialii statului vizat (art. 124 ³³)	138
Prevederi privind secretul (art. 124 ³⁴)	138
Limitări la schimbul de informații (art. 124 ³⁵)	139
Notificarea (art. 124 ³⁶)	139
Verificări simultane (art. 124 ³⁷)	139
Consultări (art. 124 ³⁸)	139
Schimb de experiență (art. 124 ³⁹)	139
Aplicabilitatea unor prevederi largite referitoare la asistență (art. 124 ⁴⁰)	140
Data aplicării (art. 124 ⁴¹)	140
Titlul VI – Taxa pe valoarea adăugată	140
Cap. I – Definiții	140
Definiția taxei pe valoarea adăugată (art. 125)	140
Semnificația unor termeni și expresii (art. 125 ¹ + norme 1.)	140
Aplicare teritorială (art. 125 ² + norme 1 ¹ .)	142
Cap. II – Operațiuni impozabile	142
Operațiuni impozabile (art. 126 + norme 2.)	142
Cap. III – Persoane impozabile	145
Persoane impozabile și activitatea economică (art. 127 + norme 3. – 5.)	145
Cap. IV – Operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei	148
Livrarea de bunuri (art. 128 + norme 6.)	148
Prestarea de servicii (art. 129 + norme 7.)	151
Schimbul de bunuri sau servicii (art. 130 + norme 8.)	152
Achizițiile intracomunitare de bunuri (art. 130 ¹ + norme 9.)	152
Importul de bunuri (art. 131)	153
Cap. V – Locul operațiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei	153
Locul livrării de bunuri (art. 132 + norme 10. – 11.)	153
Locul achiziției intracomunitare de bunuri (art. 132 ¹ + norme 12.)	156
Locul importului de bunuri (art. 132 ²)	156
Locul prestării de servicii (art. 133 + norme 13. – 15 ¹ .)	156
Cap. VI – Faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată	162
Faptul generator și exigibilitatea – definiții (art. 134)	162
Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii (art. 134 ¹ + norme 16. - 16 ¹ .)	162
Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii (art. 134 ²)	163
Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă (art. 134 ³)	164
Faptul generator și exigibilitatea pentru achiziții intracomunitare de bunuri (art. 135 + norme 17. – 17 ¹)	164
Faptul generator și exigibilitatea importului de bunuri (art. 136)	165
Cap. VII – Baza de impozitare	165
Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării (art. 137 + norme 18. – 19.)	165
Ajustarea bazei de impozitare (art. 138 + norme 20.)	168
Baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare (art. 138 ¹ + norme 21. – 21 ¹ .)	169
Baza de impozitare pentru import (art. 139)	169
Cursul de schimb valutar (art. 139 ¹ + norme 22.)	169
Cap. VIII – Cotele de taxă	170
Cotele (art. 140 + norme 23.)	170
Cap. IX – Operațiuni scutite de taxă	173
Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării (art. 141 + norme 24. – 40.)	173
Scutiri pentru importuri de bunuri și pentru achiziții intracomunitare (art. 142 + norme 41. – 44.) ...	180
Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar (art. 143)	181
Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri (art. 144 + norme 44 ¹)	182
Scutiri pentru intermediari (art. 144 ¹)	183
Cap. X – Regimul deducerilor	183
Sfera de aplicare a dreptului de deducere (art. 145 + norme 45.)	183
Limitări speciale ale dreptului de deducere (art. 145 ¹ + norme 45 ¹)	183
Condiții de exercitare a dreptului de deducere (art. 146 + norme 46.)	184
Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt și persoana parțial impozabilă (art.	

147 + norme 47.)	185
Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă (art. 147 ¹ + norme 48.)	187
Rambursarea taxei către persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România și rambursarea TVA de către alte state membre către persoanele impozabile stabilite în România (art. 147 ² + norme 49. – 52.)	187
Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153 (art. 147 ³)	193
Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de bunuri și servicii, altele decât bunurile de capital (art. 148 + norme 53.)	194
Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital (art. 149 + norme 54.)	194
Cap. XI – Persoane obligate la plata taxei	198
Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România (art. 150 + norme 55. – 58.)	198
Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare (art. 151)	199
Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri (art. 151 ¹ + norme 59.)	199
Răspunderea individuală și în solidar pentru plata taxei (art. 151 ² + norme 60.)	200
Cap. XII – Regimuri speciale	200
Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici (art. 152 + norme 61. – 62.)	200
Regimul special pentru agențiile de turism (art. 152 ¹ + norme 63.)	202
Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități (art. 152 ² + norme 64.)	203
Regimul special pentru aurul de investiții (art. 152 ³ + norme 65.)	206
Regimul special pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii electronice persoanelor neimpozabile (art. 152 ⁴)	207
Cap. XIII – Obligații	208
Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA (art. 153 + norme 66.)	208
Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii (art. 153 ¹ + norme 67.)	211
Prevederi generale referitoare la înregistrare (art. 154 + norme 68.)	212
Facturarea (art. 155 + norme 69. – 78.)	213
Alte documente (art. 155 ¹)	217
Evidența operațiunilor (art. 156 + norme 79. + 79 ¹)	218
Perioada fiscală (art. 156 ¹ + norme 80.)	220
Decontul de taxă (art. 156 ²)	221
Decontul special de taxă și alte declarații (art. 156 ³ + norme 80 ¹ .)	221
Declarația recapitulativă (art. 156 ⁴ + norme 80 ² .)	222
Plata taxei la buget (art. 157 + norme 81.)	223
Responsabilitatea plătitorilor și a organelor fiscale (art. 158)	223
Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA (art. 158 ¹)	224
Registrul operatorilor intracomunitari (art. 158 ² + norme 81 ¹)	224
Cap. XIV – Dispoziții comune	225
Corectarea documentelor (art. 159 + norme 81 ²)	225
Măsuri de simplificare (art. 160 + norme 82.)	226
Cap. XV – Dispoziții tranzitorii	226
Dispoziții tranzitorii (art. 161 + norme 83. – 85.)	226
Operațiuni efectuate înaintea și de la data aderării (art. 161 ¹ + norme 86.)	231
Directive transpuse (art. 161 ²)	232
Norme metodologice (Titlul VI) – anexa nr. 1 – anexa nr. 3)	232
Titlul VII – Accize și alte taxe speciale	232
Cap. I – Accize armonizate	232
Secțiunea 1-a – Dispoziții generale	232
Sfera de aplicare (art. 162 + norme 1.)	232
Definiții (art. 163 + norme 2. – 2 ^{1.1} .)	233
Teritoriul comunitar (art. 163 ¹)	234
Faptul generator (art. 164)	234
Exigibilitatea (art. 165)	234
Eliberarea pentru consum (art. 166)	234
Importul (art. 167 + norme 2 ² .)	234
Producerea și deținerea în regim suspensiv (art. 168 + norme 3. – 4.)	234
Secțiunea a 2-a – Produse accizabile	234
Bere (art. 169 + norme 4 ¹)	234
Vinuri (art. 170)	234
Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri (art. 171)	235
Produse intermediare (art. 172)	235
Alcool etilic (art. 173 + norme 4 ² .)	235
Tutun prelucrat (art. 174 + norme 4 ^{2.1} .)	235
Produse energetice (art. 175 + norme 4 ³ – 5.)	236
Gaz natural (art. 175 ¹ + norme 5 ¹ .)	236
Cărbune și cocs (art. 5 ^{1.1} .)	236
Energie electrică (art. 175 ³ + norme 5 ^{1.2} .)	236
Excepții (art. 175 ⁴ + norme 5 ^{1.3} .)	237
Secțiunea a 3-a – Nivelul accizelor	238
Nivelul accizelor (art. 176 + norme 5 ^{1.4} .)	238
Calculul accizei pentru țigarete (art. 177 + norme 5 ² – 6.)	239
Secțiunea a 4-a – Regimul de antrepozitare	240
Reguli generale (art. 178 + norme 7.)	240
Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal (art. 179 + norme 8.)	240

Acesta este un extras informativ al lucrării „Cartea albă a contabilității”

Condiții de autorizare (art. 180 + norme 9. – 9 ² .)	240
Autorizarea ca antrepozit fiscal (art. 181 + norme 10. – 10 ¹ .)	240
Respingerea cererii de autorizare (art. 182)	240
Obligațiile antrepozitarului autorizat (art. 183 + norme 11. – 12.)	240
Regimul de transfer al autorizației (art. 184)	240
Anularea, revocarea și suspendarea autorizației (art. 185 + norme 12 ¹)	240
Secțiunea a 4 ¹ -a Operatorul înregistrat și operatorul înregistrat (art. 185 ¹ + norme 12 ²)	240
Operatorul neînregistrat (art. 185 ² + norme 12 ³)	241
Secțiunea a 5-a – Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv	241
Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv (art. 186 + norme 13.)	241
Documentul administrativ de însoțire (art. 187 + norme 14.)	241
Primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv (art. 188 + norme 14 ¹)	241
Regimul accizelor pe durata deplasării (art. 189)	241
Descărcarea documentului administrativ de însoțire (art. 189 ¹ + norme 14 ²)	241
Deplasarea produselor energetice prin conducte fixe (art. 190)	241
Deplasarea unui produs accizabil între un antrepozit fiscal și un birou vamal (art. 191 + norme 15.)	241
Deplasarea unui produs accizabil în regim suspensiv după ce a fost pus în liberă circulație în procedura vamală simplificată (art. 191 ¹)	241
Momentul exigibilității accizelor (art. 192 + norme 16. – 18.)	241
Restituiri de accize (art. 192 ¹ + norme 18 ¹)	241
Secțiunea a 5 ¹ -a Lipsuri și nereguli pe parcursul circulației intracomunitare în regim suspensiv a produselor accizabile	241
Lipsuri pe timpul suspendării (art. 192 ² + norme 18 ²)	241
Nereguli și abateri (art. 192 ³)	242
Secțiunea a 5 ² -a – Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite	242
Produse cu accize plătite, utilizate în scopuri comerciale în România (art. 192 ⁴ + norme 18 ^{2.1}) ..	242
Documentul de însoțire simplificat (art. 192 ⁵ + norme 18 ³ .)	242
Restituirea accizelor pentru produsele cu accize plătite (art. 192 ⁶ + norme 18 ⁴)	242
Persoanele fizice (art. 192 ⁷ + norme 18 ⁵ .)	242
Vânzarea la distanță (art. 192 ⁸ + norme 18 ⁶ .)	242
Reprezentantul fiscal (art. 192 ⁹ + norme 18 ⁷)	242
Declarații privind achiziții și livrări intracomunitare (art. 192 ¹⁰ + norme 18 ⁸)	242
Secțiunea a 5 ³ -a – Înregistrarea operatorilor de produse accizabile	242
Registrul electronic de date (art. 192 ¹¹ + norme 18 ⁹ .)	242
Secțiunea a 6-a – Obligațiile plătitorilor de accize	242
Plata accizelor la bugetul de stat (art. 193 + norme 18 ¹⁰ .)	242
Depunerea declarațiilor de accize (art. 194)	242
Documente fiscale (art. 195 + norme 19.)	242
Evidențe contabile (art. 196)	242
Responsabilitățile plătitorilor de accize (art. 197 + norme 19 ¹ .)	243
Garanții (art. 198 + norme 20.)	243
Secțiunea a 7-a – Scutiri la plata accizelor	243
Scutiri generale (art. 199 + norme 21. – 21 ¹ .)	243
Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice (art. 200 + norme 22.)	243
Scutiri pentru tutun prelucrat (art. 200 ¹ + norme 22 ¹)	243
Scutiri pentru produse energetice și energie electrică (art. 201 + norme 23.1 – 23.11.)	243
Secțiunea a 8-a – Marcarea produselor alcoolice și tutunului prelucrat	243
Reguli generale (art. 202 + norme 24.)	243
Responsabilitatea marcării (art. 203 + norme 25.)	243
Proceduri de marcarea (art. 204 + norme 26.)	243
Eliberarea marcărilor (art. 205 + norme 27. – 29.)	243
Confiscarea tutunului prelucrat (art. 206 + norme 30.)	243
Cap. I¹ – Regimul accizelor armonizate	244
Secțiunea 1 – Dispoziții generale	244
Sfera de aplicare (art. 206 ² + norme 71.)	244
Definiții (art. 206 ³ + norme 72.)	245
Alte teritorii de aplicare (art. 206 ⁴)	246
Faptul generator (art. 206 ⁵)	246
Exigibilitatea (art. 206 ⁶)	246
Eliberarea pentru consum (art. 206 ⁷ + norme 73.)	247
Importul (art. 206 ⁸ + norme 74.)	248
Plătitori de accize (art. 206 ⁹ + norme 75)	248
Secțiunea a 2-a – Alcool și băuturi alcoolice	248
Bere (art. 206 ¹⁰ + norme 76.)	248
Vinuri (art. 206 ¹¹)	249
Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri (art. 206 ¹²)	249
Produse intermediare (art. 206 ¹³)	250
Alcool etilic (art. 206 ¹⁴ + norme 77.)	250
Secțiunea a 3-a – Tutun prelucrat	251
Tutun prelucrat (art. 206 ¹⁵)	251
Secțiunea a 4-a – Produse energetice	251
Produse energetice (art. 206 ¹⁶ + norme 78.)	251

Gaz natural (art. 206 ¹⁷ + norme 79.)	253
Cărbune, cocs și lignit (art. 206 ¹⁸ + norme 80.)	253
Secțiunea a 5-a – Energie electrică	253
Energie electrică (art. 206 ¹⁹ + norme 81.)	253
Secțiunea a 6-a – Excepții de la regimul de accizare	254
Excepții (art. 206 ²⁰ + norme 82.)	254
Secțiunea a 7-a – Regimul de antrepozitare	256
Reguli generale (art. 206 ²¹ + norme 83.)	256
Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal (art. 206 ²² + norme 84.)	258
Condiții de autorizare (art. 206 ²³ + norme 85.)	260
Autorizarea ca antrepozit fiscal (art. 206 ²⁴ + norme 86.)	261
Respingerea cererii de autorizare (art. 206 ²⁵)	262
Obligațiile antrepozitarului autorizat (art. 206 ²⁶ + norme 87.)	262
Regimul de transfer al autorizației (art. 206 ²⁷)	264
Anularea, revocarea și suspendarea autorizației (art. 206 ²⁸ + norme 88.)	264
Secțiunea a 8-a – Destinatarul înregistrat	266
Destinatarul înregistrat (art. 206 ²⁹ + norme 89.)	266
Secțiunea a 9-a – Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize	267
Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize (art. 206 ³⁰ + norme 90.1 – 90.2.)	267
Documentul administrativ electronic (art. 206 ³¹ + norme 91.)	269
Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize (art. 206 ³² + norme 92.)	270
Raportul de primire a produselor accizabile (art. 206 ³³ + norme 93.)	270
Raportul de export (art. 206 ³⁴ + norme 93 ¹)	271
Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție (art. 206 ³⁵ + norme 94.)	271
Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinație (art. 206 ³⁶ + norme 95.)	272
Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize (art. 206 ³⁷ + norme 96.)	272
Structura și conținutul mesajelor (art. 206 ³⁸ + norme 97.)	273
Proceduri simplificate (art. 206 ³⁹)	273
Deplasarea unui produs accizabil în regim suspensiv după ce a fost pus în liberă circulație în procedură vamală simplificată (art. 206 ⁴⁰)	273
Nereguli și abateri (art. 206 ⁴¹)	273
Secțiunea a 10-a – Restituiri de accize	274
Restituiri de accize (art. 206 ⁴² + norme 98.1 – 98.2)	274
Secțiunea a 11-a – Deplasarea intracomunitară și impozitarea produselor accizabile după eliberarea pentru consum	275
Persoane fizice (art. 206 ⁴³ + norme 99.)	275
Produse cu accize plătite, deținute în scopuri comerciale în România (art. 206 ⁴⁴ + norme 100.) ..	276
Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite (art. 206 ⁴⁵ + norme 101.)	277
Documentul de însoțire (art. 206 ⁴⁶ + norme 102.)	277
Vânzarea la distanță (art. 206 ⁴⁷ + norme 103.)	277
Distrugerii și pierderi (art. 206 ⁴⁸ + norme 104.)	279
Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile (art. 206 ⁴⁹)	279
Declarații privind achiziții și livrări intracomunitare (art. 206 ⁵⁰ + norme 105.)	279
Secțiunea a 12-a – Obligațiile plătitorilor de accize	280
Plata accizelor la bugetul de stat (art. 206 ⁵¹ + norme 106.)	280
Depunerea declarațiilor de accize (art. 206 ⁵²)	281
Documente fiscale (art. 206 ⁵³ + norme 107.)	281
Garanții (art. 206 ⁵⁴ + norme 108.)	281
Responsabilitățile plătitorilor de accize (art. 206 ⁵⁵ + norme 109.)	283
Secțiunea a 13-a – Scutiri la plata accizelor	283
Scutiri generale (art. 206 ⁵⁶ + norme 110.1. – 110.4.)	283
Scutiri speciale (art. 206 ⁵⁷)	285
Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice (art. 206 ⁵⁸ + norme 111.)	285
Scutiri pentru tutun prelucrat (art. 206 ⁵⁹ + 112.)	288
Scutiri pentru produse energetice și energie electrică (art. 206 ⁶⁰ + norme 113.1. – 113.11.)	288
Secțiunea a 14-a – Marcarea produselor alcoolice și a tutunului prelucrat	294
Reguli generale (art. 206 ⁶¹ + norme 114.)	294
Responsabilitatea marcării (art. 206 ⁶² + norme 115.)	295
Proceduri de marcă (art. 206 ⁶³ + norme 116.)	295
Eliberarea marcărilor (art. 206 ⁶⁴ + norme 117.1. – 117.3.)	296
Secțiunea a 15-a – Alte obligații pentru operatorii economici cu produse accizabile	298
Confiscarea tutunului prelucrat (art. 206 ⁶⁵ + norme 118.)	298
Controlul (art. 206 ⁶⁶)	299
Întârzieri la plata accizelor (art. 206 ⁶⁷ + norme 119.)	299
Procedura de import pentru produse energetice (art. 206 ⁶⁸)	299
Condiții de distribuție și comercializare (art. 206 ⁶⁹ + norme 120.1. – 120.3.)	299
Cap. II – Alte produse accizabile	300
Sfera de aplicare (art. 207)	300
Nivelul și calculul accizei (art. 208 + norme 30 ¹ . – 30 ^{1.1} .)	300
Plătitori de accize (art. 209 + norme 30 ²)	301
Scutiri (art. 210 + norme 31.)	302

Acesta este un extras informativ al lucrării „Cartea albă a contabilității”

Exigibilitatea (art. 211 + norme 31 ^a)	303
Exigibilitatea accizei în cadrul procedurii vamale simplificate (art. 212)	303
Plata accizelor la bugetul de stat (art. 213)	303
Declarațiile de accize (art. 214)	303
Cap. III – Impozitul la țigetele din producția internă	304
Dispoziții generale (art. 215 + norme 32.)	304
Scutiri (art. 216)	304
Declarațiile de impozit (art. 217)	304
Cap. IV – Dispoziții comune	304
Conversia în lei a sumelor exprimate în euro (art. 218 + norme 32 ¹)	304
Obligațiile plătitorilor (art. 219 + norme 33. – 35.)	304
Decontările între operatorii economici (art. 220 + norme 36.)	305
Regimul produselor accizabile deținute de operatorii economici care înregistrează obligații fiscale restante (art. 220 ¹)	305
Cap. V – Dispoziții tranzitorii și derogatorii	305
Acciza minimă pentru țigărete (art. 220 ²)	305
Derogare pentru produse energetice (art. 221 + norme 37. – 42. + 57. – 70.)	305
Derogare pentru autoturisme (art. 221 ¹)	307
Directive transpuse (art. 221 ² + anexa 1 – anexa 5)	307
Norme metodologice la Titlul VII (39. – 42. + anexa 1 – anexa 59)	310
Titlul VIII – Măsurile speciale privind supravegherea producției, importului și circulației unor produse accizabile	311
Cap. I – Sistemul de supraveghere a producției de alcool etilic	311
Sfera de aplicare (art. 222)	311
Supraveghetorii fiscali (art. 223)	311
Mijloace de măsurare a producției de alcool (art. 224)	311
Certificat de calibrare (art. 225)	311
Sigiliu (art. 226)	311
Recepția materiilor prime (art. 227)	311
Obligațiile supraveghetorilor fiscali (art. 228)	311
Desigilarea instalațiilor (art. 229)	311
Cap. II – Sistemul de supraveghere a circulației alcoolului etilic și a distilatelor în vrac din producția internă sau din import	311
Condiții de calitate (art. 230)	311
Transportul în vrac (art. 231)	311
Condiții de livrare (art. 232)	311
Cap. III – Sistemul de supraveghere pentru țuică și rachuri de fructe	311
Mijloace de măsurare (art. 233)	311
Sigilarea și desigilarea instalațiilor (art. 234)	312
Cap. IV – Sistemul de supraveghere a importurilor de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase, în vrac	312
Condiții de import (art. 235)	312
Procedura de supraveghere (art. 236)	312
Cap. V – Dispoziții comune de supraveghere aplicate producției și importului de alcool, distilate și băuturi spirtoase	312
Situații privind modul de valorificare (art. 237 + 238)	312
Cap. VI – Măsurile speciale privind producția, importul și circulația uleiurilor minerale	312
Restricții (art. 239)	312
Condiții de comercializare (art. 240)	312
Condiții de calitate (art. 241)	312
Procedura de import (art. 242)	312
Cap. VII – Alte măsuri speciale	312
Întârzieri la plata accizelor (art. 244)	312
Alte măsuri (art. 244 ¹)	312
Cap. VIII – Sancțiuni	312
Anexa 1 – anexa 5	312
Titlul IX – Impozite și taxe locale	313
Cap. I – Dispoziții generale	313
Definiții (art. 247 + norme 1. – 10.)	313
Impozite și taxe locale (art. 248 + norme 11. – 15.)	314
Cap. II – Impozitul și taxa pe clădiri	316
Reguli generale (art. 249 + norme 16. – 20.)	316
Scutiri (art. 250 + norme 21. – 27.)	317
Calculul impozitului pentru persoane fizice (art. 251 + norme 28. – 34.)	318
Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce dețin mai multe clădiri (art. 252 + norme 35. – 51.)	322
Calculul impozitului datorat de persoanele juridice (art. 253 + norme 52. – 60.)	324
Dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor (art. 254 + norme 61. – 70.)	326
Plata impozitului (art. 255 + norme 71. – 72.)	327
Cap. III – Impozitul și taxa pe teren	330
Reguli generale (art. 256 + norme 73. – 76.)	330
Scutiri (art. 257 + norme 77.)	331

Calculul impozitului (art. 258 + norme 78. – 82.)	332
Dobândiri și transferuri de teren, precum și alte modificări aduse terenului (art. 259 + norme 83. – 89.)	336
Plata impozitului (art. 260 + norme 90. – 92.)	337
Cap. IV – Impozitul pe mijloacele de transport	338
Reguli generale (art. 261 + norme 93. – 95 ¹ .)	338
Scutiri (art. 262 + norme 96. – 106 ¹ .)	338
Calculul taxei (art. 263 + norme 107. – 115 ¹ .)	339
Dobândiri și transferuri ale mijloacelor de transport (art. 264 + norme 116. – 127.)	343
Plata taxei (art. 265 + norme 128. – 129.)	346
Cap. V – Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor	346
Reguli generale (art. 266 + norme 130.)	346
Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize asemănătoare (art. 267 + norme 131. – 146.)	347
Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru a desfășura o activitate economică și a altor autorizații similare (art. 268 + norme 147. – 159 ¹ .)	349
Scutiri (art. 269 + norme 160. – 161.)	351
Cap. VI – Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate	351
Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate (art. 270 + norme 162. – 164.)	351
Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate (art. 271 + norme 165. – 169.)	352
Scutiri (art. 272 + norme 170.)	352
Cap. VII – Impozitul pe spectacole	352
Reguli generale (art. 273 + norme 171. – 172.)	352
Calculul impozitului (art. 274 + norme 173. – 177.)	353
Reguli speciale pentru videoteeci și discoteci (art. 275 + norme 178. – 181.)	354
Scutiri (art. 276 + norme 182. – 183.)	355
Plata impozitului (art. 277 + norme 184.)	355
Cap. VIII – Taxa hotelieră	355
Reguli generale (art. 278 + norme 185. – 187.)	355
Calculul taxei (art. 279 + norme 188.)	355
Scutiri (art. 280 + norme 189.)	356
Plata taxei (art. 281 + norme 190. – 191.)	356
Cap. IX – Taxe speciale	356
Taxe speciale (art. 282 + norme 192. – 196.)	356
Cap. X – Alte taxe locale	357
Alte taxe locale (art. 283 + norme 197. – 205.)	357
Cap. XI – Facilități comune	357
Facilități pentru persoane fizice (art. 284 + norme 206. – 215 ² .)	357
Facilități pentru persoanele juridice (art. 285 + norme 216. – 219.)	360
Scutiri și facilități pentru persoanele juridice (art. 285 ¹ + norme 219 ¹ . – 219 ² .)	361
Scutiri și facilități stabilite pentru consiliile locale (art. 286 + norme 220. – 221 ¹ .)	361
Cap. XII – Alte dispoziții comune	361
Majorarea impozitelor și taxelor locale de consiliile locale sau consiliile județene (art. 287 + norme 222. – 223.)	361
Hotărârile consiliilor locale și județene privind impozitele și taxele locale (art. 288 + norme 224. – 238.)	362
Accesul la informații privind impozitele și taxele locale (art. 289 – 290. + norme 239. – 245.)	363
Controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale (art. 291 + norme 246. – 254.)	364
Indexarea impozitelor și taxelor locale (art. 292 + norme 255.)	364
Elaborarea normelor (art. 293 + norme 256. – 257.)	365
Cap. XIII – Sancțiuni	365
Sancțiuni (art. 294 – 294 ¹ + norme 258. – 260.)	365
Cap. XIV – Dispoziții finale	366
Implicații bugetare ale impozitelor și taxelor locale (art. 295 + norme 261. – 287.)	366
Dispoziții tranzitorii (art. 296 + norme 288. – 290 ¹ .)	368
Titlul IX¹ – Infrafracțiuni	369
Titlul X – Dispoziții finale	376
Data intrării în vigoare a Codului fiscal (art. 297)	376
Abrogarea actelor normative (art. 298)	376
Bibliografie	377

Capitolul 2. - Codul de procedură fiscală.

(Ordonanța Guvernului nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală)

pag. 383

Titlul I – Dispoziții generale	383
Cap. 1 – Domeniul de aplicare a Codului de procedură fiscală (art. 1 – 4)	383
Cap. 2 – Principii generale de conduită în administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat (art. 5 – 12)	384
Cap. 3 – Aplicarea prevederilor legislației fiscale (art. 13 – 15)	385
Cap. 4 – Raportul juridic fiscal (art. 16 – 20)	385
Titlul II – Dispoziții generale privind raportul de drept material fiscal	386

Acesta este un extras informativ al lucrării „Cartea albă a contabilității”

Detalii despre oferta de carte la www.dorinm.ro sau www.dorinm.3x.ro – Ofertă carte

Cap. 1 – Dispoziții generale (art. 21 – 30)	386
Cap. 2 – Domiciliul fiscal (art. 31)	387
Titlul III – Dispoziții procedurale generale	388
Cap. 1 – Competența organului fiscal (art. 32 – 40)	388
Cap. 2 – Actele emise de organele fiscale (art. 41 – 48)	389
Cap. 3 – Administrarea și aprecierea probelor	390
Secțiunea 1-a – Dispoziții generale (art. 49 – 51)	390
Secțiunea a 2-a – Informații și expertize (art. 52 – 55)	390
Secțiunea a 3-a – Verificarea înscrisurilor și cercetarea la fața locului (art. 56 – 57)	391
Secțiunea a 4-a – Dreptul de a refuza furnizarea de dovezi (art. 58 – 59)	391
Secțiunea a 5-a – Colaborarea dintre autorități publice (art. 60 – 63)	392
Secțiunea a 6-a – Sarcina probei (art. 64 – 67)	392
Cap. IV – Termene (art. 68 – 71)	392
Titlul IV – Înregistrarea fiscală și evidența contabilă și fiscală (art. 72 – 80)	393
Titlul V – Declarația fiscală (art. 81 – 84)	394
Titlul VI – Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate, bugetului general consolidat	395
Cap. I – Dispoziții generale (art. 85 – 90)	395
Cap. II – Prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale (art. 91 – 93)	396
Titlul VII – Inspekția fiscală	397
Cap. I – Sfera inspekției fiscale (art. 94 – 98)	397
Cap. II – Realizarea inspekției fiscale (art. 99 – 109)	398
Titlul VIII – Colectarea creanțelor fiscale	399
Cap. I – Dispoziții generale (art. 110 – 113)	399
Cap. II – Stingerea creanțelor fiscale prin plată, compensare și restituire (art. 114 – 118) ..	401
Cap. III – Majorări de întârziere (art. 119 – 124)	403
Cap. IV – Înlesniri la plată (art. 125)	405
Cap. V – Constituirea de garanții (art. 126 – 128)	405
Cap. VI – Măsuri obligatorii (art. 129 – 130)	405
Cap. VII – Prescripția dreptului de a cere executare silită și a dreptului de a cere compensarea sau restituirea (art. 131 – 135)	406
Cap. VIII – Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită	406
Secțiunea 1-a – Dispoziții generale (art. 136 – 148)	406
Secțiunea a 2-a – Executarea silită prin poprire (art. 149 – 150)	409
Secțiunea a 3-a – Executarea silită a bunurilor mobile (art. 151 – 153)	410
Secțiunea a 4-a – Executarea silită a bunurilor imobile (art. 154 – 156)	411
Secțiunea a 5-a – Executarea silită a altor bunuri (art. 157 – 158)	412
Secțiunea a 6-a – Valorificarea bunurilor (art. 159 – 167)	412
Cap. IX – Cheltuieli (art. 168)	415
Cap. X – Eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin executare silită (art. 169 – 171) ..	415
Cap. XI – Contestația la executare silită (art. 172 – 174)	416
Cap. XII – Stingerea creanțelor fiscale prin alte modalități (art. 175)	417
Cesiunea creanțelor fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală (art. 175 ¹ – 178)	417
Cap. XIII – Aspecte internaționale	419
Secțiunea 1-a – Dispoziții generale (art. 179 – 181)	419
Secțiunea a 2-a – Asistența pentru recuperarea în România a creanțelor stabilite prin titluri de creanță emise într-un alt stat membru (art. 182 – 189)	419
Secțiunea a 3-a – Asistența pentru recuperarea într-un stat membru a creanțelor stabilite prin titluri de creanță emise în România (art. 190 – 197)	421
Secțiunea a 4-a – Dispoziții finale (art. 198 – 204)	423
Titlul IX – Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale	424
Cap. I – Dreptul la contestație (art. 205 – 208)	424
Cap. II – Competența de soluționare a contestațiilor. Decizia de soluționare (art. 209 – 211)	425
Cap. III – Dispoziții procedurale (art. 212 – 215)	425
Cap. IV – Soluții asupra contestației (art. 216 – 218)	426
Titlul X – Sancțiuni (art. 219 – 223)	426
Titlul XI – Dispoziții tranzitorii și finale (art. 224 – 242)	429

Capitolul 3. – Legea contabilității.

(Legea nr. 82 din 24 decembrie 1991 a contabilității)	pag. 435
Cap. I – Dispoziții generale (art. 1 – art. 9)	435
Cap. II – Organizarea și conducerea contabilității (art. 10 – art. 19)	436
Cap. III – Registrele de contabilitate (art. 20 – art. 26)	437
Cap. IV – Situații financiare (art. 27 – 37)	437
Cap. V – Contabilitatea Trezoreriei Statului și instituțiilor publice (art. 38 – art. 40)	439
Cap. VI – Contravenții și infracțiuni (art. 41 – 43)	440
Cap. VII – Dispoziții tranzitorii și finale (art. 44 – 49)	441

Capitolul 4. – Reglementările contabile conforme cu directivele europene.

(Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 3055 din 29 octombrie 2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene).....

O.M.F.P. 3055 din 29 octombrie 2009 (art. 1 – 17)

pag. 443

443

Anexă – Reglementări contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene

.....	445
Cap. I – Aria de aplicabilitate și moneda de raportare	445
Cap. II – Formatul și conținutul situațiilor financiare anuale	446
Secțiunea 1-a – Dispoziții generale privind situațiile financiare anuale	446
Secțiunea a 2-a – Utilizatorii și caracteristicile calitative ale situațiilor financiare anuale	448
2.1. Utilizatorii situațiilor financiare anuale	448
2.2. Caracteristicile calitative ale situațiilor financiare	448
Secțiunea a 3-a – Formatul bilanțului	449
Secțiunea a 4-a – Prevederi referitoare la elementele de bilanț	450
Secțiunea a 5-a – Formatul contului de profit și pierdere	451
Secțiunea a 6-a – Prevederi referitoare la elementele din contul de profit și pierdere	451
Secțiunea a 7-a – Principii contabile generale	452
Secțiunea a 8-a – Reguli de evaluare	454
8.1. Reguli generale de evaluare	454
8.2. Active imobilizate	458
8.3. Active circulante	468
8.4. Terți	472
8.5. Datorii pe termen scurt: sumele care trebuie plătite într-o perioadă de până la un an	475
8.6. Datorii pe termen lung: sumele care trebuie plătite într-o perioadă mai mare de un an	475
8.7. Provizioane	475
8.8. Subvenții	478
8.9. Capital și rezerve	478
8.10. Venituri și cheltuieli	480
Secțiunea a 9-a – Conținutul notelor explicative la situațiile financiare anuale	483
9.1. Politici contabile	483
9.2. Note explicative	483
Secțiunea a 10-a – Conținutul raportului administratorilor	486
Secțiunea a 11-a – Controlul intern	488
Secțiunea a 12-a – Auditarea sau verificarea situațiilor financiare anuale	490
Secțiunea a 13-a – Aprobarea, semnarea și publicarea situațiilor financiare anuale	490
Cap. III – Prevederi finale	490
Cap. IV – Planul de conturi general	490
Planul de conturi general	490
Cap. V – Transpunerea soldurilor conturilor din bilanța de verificare la 31.12.2009 în noul plan de conturi general	500
Cap. VI – Structura situațiilor financiare anuale	501
Secțiunea 1-a – Bilanțul	501
Secțiunea a 2-a – Contul de profit și pierdere	505
Secțiunea a 3-a – Situația modificărilor capitalului propriu	506
Secțiunea a 4-a – Situația fluxurilor de numerar	507
Secțiunea a 5-a – Exemple de prezentare a notelor explicative la situațiile financiare anuale	508
Cap. VII – Funcțiunea conturilor	513
Clasa 1 – Conturi de capitaluri	513
Clasa 2 – Conturi de imobilizări	518
Clasa 3 – Conturi de stocuri și producție în curs de execuție	525
Clasa 4 – Conturi de terți	531
Clasa 5 – Conturi de trezorerie	544
Clasa 6 – Conturi de cheltuieli	549
Clasa 7 – Conturi de venituri	554
Clasa 8 – Conturi speciale	558
Reglementări contabile conforme cu Directiva a VII-a a Comunităților Economice Europene	561
Cap. I – Aria de aplicabilitate	561
Cap. II – Condiții pentru întocmirea situațiilor financiare anuale consolidate	561
Cap. III – Întocmirea situațiilor financiare anuale consolidate	563
Cap. IV – Conținutul notelor explicative la situațiile financiare anuale consolidate	567
Cap. V – Raportul consolidat al administratorilor	569
Cap. VI – Auditarea situațiilor financiare anuale consolidate	569
Cap. VII – Aprobarea, semnarea și publicarea situațiilor financiare anuale consolidate ..	570
Cap. VIII – Formatul bilanțului consolidat și al contului de profit și pierdere consolidat .	570

Acesta este un extras informativ al lucrării „Cartea albă a contabilității”

Detalii despre oferta de carte la www.dorinm.ro sau www.dorinm.3x.ro – Ofertă carte

Capitolul 5. – Standardele și interpretările internaționale de contabilitate.

(Regulamentul (CE) nr. 1126/ 2008 al Comisiei din 3 noiembrie 2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/ 2002 al Parlamentului European și al Consiliului)

pag. **575**

Standardul Internațional de Contabilitate 1 – Prezentarea situațiilor financiare	576
Standardul Internațional de Contabilitate 2 – Stocuri	587
Standardul Internațional de Contabilitate 7 – Situațiile fluxurilor de trezorerie	591
Standardul Internațional de Contabilitate 8 – Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori	595
Standardul Internațional de Contabilitate 10 – Evenimente ulterioare datei bilanțului	600
Standardul Internațional de Contabilitate 11 – Contracte în construcții	602
Standardul Internațional de Contabilitate 12 – Impozitul pe profit	606
Standardul Internațional de Contabilitate 16 – Imobilizări corporale	619
Standardul Internațional de Contabilitate 17 – Contracte de leasing	625
Standardul Internațional de Contabilitate 18 – Venituri	632
Standardul Internațional de Contabilitate 19 – Beneficiile angajaților	635
Standardul Internațional de Contabilitate 20 – Contabilitatea subvențiilor guvernamentale și prezentarea informațiilor legate de asistența guvernamentală	654
Standardul Internațional de Contabilitate 21 – Efectele variației cursurilor de schimb valutare	657
Standardul Internațional de Contabilitate 23 – Costurile îndatorării	662
Standardul Internațional de Contabilitate 24 – Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate	665
Standardul Internațional de Contabilitate 26 – Contabilizarea și raportarea planurilor de pensii	667
Standardul Internațional de Contabilitate 27 – Situații financiare consolidate și individuale	671
Standardul Internațional de Contabilitate 28 – Investiții în entitățile asociate	674
Standardul Internațional de Contabilitate 29 – Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste	677
Standardul Internațional de Contabilitate 31 – Interese în asocierile în participație ..	680
Standardul Internațional de Contabilitate 32 – Instrumente financiare: prezentare ...	685
Standardul Internațional de Contabilitate 33 – Rezultatul pe acțiune	695
Standardul Internațional de Contabilitate 34 – Raportarea financiară interimară	704
Standardul Internațional de Contabilitate 36 – Deprecierea activelor	708
Standardul Internațional de Contabilitate 37 – Provizioane, datorii contingente și active contingente	724
Standardul Internațional de Contabilitate 38 – Imobilizări necorporale	731
Standardul Internațional de Contabilitate 39 – Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare	742
Standardul Internațional de Contabilitate 40 – Investiții imobiliare	780
Standardul Internațional de Contabilitate 41 – Agricultură	788
Standardul Internațional de Raportare Financiară 1 – Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară	792
Standardul Internațional de Raportare Financiară 2 – Plata pe bază de acțiuni	801
Standardul Internațional de Raportare Financiară 3 – Combinări de întreprinderi	813
Standardul Internațional de Raportare Financiară 4 – Contracte de asigurare	824
Standardul Internațional de Raportare Financiară 5 – Active imobilizate deținute în vederea vânzării și activități întrerupte	834
Standardul Internațional de Raportare Financiară 6 – Explorarea și evaluarea resurselor minerale	839
Standardul Internațional de Raportare Financiară 7 – Instrumente financiare: informații de furnizat	841
Standardul Internațional de Raportare Financiară 8 – Segmente operaționale	850
Interpretarea IFRIC 1 – Modificări ale datoriilor existente din dezafectare, reconstituire și de natură similară	854
Interpretarea IFRIC 2 – Acțiunile membrilor în entități de tip cooperatist și instrumente similare	855
Interpretarea IFRIC 4 – Determinarea măsurii în care un angajament conține un contract de leasing	859
Interpretarea IFRIC 5 – Drepturi la interese din fonduri dezafectate, de reconstituire și de reabilitare a mediului	861
Interpretarea IFRIC 6 – Datorii ce decurg din participarea pe o piață specifică – Deșeurile ale echipamentelor electrice și electronice	862
Interpretarea IFRIC 7 – Aplicarea metodei retratării IAS 29 – Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste	863
Interpretarea IFRIC 8 – Domeniul de aplicare a IFRS 2	864
Interpretarea IFRIC 9 – Reevaluarea instrumentelor derivate încorporate	865
Interpretarea IFRIC 10 – Raportarea financiară interimară și deprecierea	865
Interpretarea IFRIC 11 – Referitor la IFRS 2 – Tranzacții cu grupul și cu acțiuni de trezorerie	866
Interpretarea SIC 7 – Introducerea monedei euro	867

Interpretarea SIC 10 – Asistența guvernamentală – Fără relații specifice cu activitățile de exploatare	868
Interpretarea SIC 12 – Consolidare – Entități cu scop special	868
Interpretarea SIC 13 – Entități controlate în comun – Contribuții nemonetare ale asociațiilor	869
Interpretarea SIC 15 – Contracte de leasing operațional – Stimulente	870
Interpretarea SIC 21 – Impozitul pe profit – Recuperarea activelor neamortizabile reevaluate	871
Interpretarea SIC 25 – Impozitul pe profit – Modificări ale statutului fiscal al unei entități sau al acționarilor săi	871
Interpretarea SIC 27 – Evaluarea fondului economic al tranzacțiilor care implică forma legală a unui contract de leasing	872
Interpretarea SIC 29 – Acorduri de concesiune a serviciilor – Prezentări de informații	873
Interpretarea SIC 31 – Venituri – Tranzacții barter care presupun servicii de publicitate	874
Interpretarea SIC 32 – Imobilizări necorporale – Costuri asociate creării de site-uri web	875

Capitolul 6. – Organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii.

(Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 2861 din 9 octombrie 2009 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii)	pag. 879
O.M.F.P. nr. 2861 di 9 octombrie 2009 (art. 1 – 5)	879
Norme privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii	879

Capitolul 7. – Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

(Hotărârea Guvernului nr. 2139 din 30 noiembrie 2004 privind aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe)	pag. 887
H.G. nr. 2139 din 30 noiembrie 2004 (art. 1 – 3)	887
Anexă – Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe	887

Capitolul 8. – Documentele financiar contabile.

(O.M.F.P. nr. 3512 din 23 decembrie 2008 privind documentele financiar contabile)	pag. 905
O.M.F.P. nr. 3512 din 23 decembrie 2008 (art. 1 – 6)	905
Anexa 1 – Norme metodologice de întocmire și utilizare a documentelor financiar-contabile	905
A. Norme generale	905
B. Registrele de contabilitate	907
C. Formele de înregistrare în contabilitate	908
D. Metodele de conducere a contabilității analitice a bunurilor	909
E. Reconstituirea documentelor financiar-contabile pierdute, sustrate sau distruse	911
F. Arhivarea și păstrarea registrelor și a documentelor financiar-contabile	912
G. Criteriile minimale privind programele informatice utilizate în activitatea financiară și contabilă	912
H. Condițiile în care se pot întocmi, edita și arhiva electronic documentele financiar contabile ...	914
Anexa 2 – Normele specifice de întocmire și utilizare a documentelor financiar-contabile	914
Grupa I-a – Registrele de contabilitate	915
Grupa a II-a - Mijloace fixe	917
Grupa a III-a – Bunuri de natura stocurilor	920
Grupa a IV-a – Mijloace bănești și decontări	929
Grupa a V-a – Salarii și alte drepturi de personal	932
Grupa a VI-a – Contabilitate generală	934
Grupa a VII-a – Alte subactivități	939
Anexa 3 – Modelele documentelor financiar-contabile	940
Anexa 4 – Documentele financiar-contabile care se păstrează timp de 5 ani, cu începere de la data încheierii exercițiului financiar în cursul căruia au fost întocmite, în arhiva persoanelor prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/ 1991, republicată	940

Capitolul 1

Codul fiscal și normele metodologice de aplicare ale acestuia

Introducere.

Pe parcursul acestui capitol se realizează o parcurgere a următoarelor acte normative:

1. Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal (aplicabilă începând cu data de 3 august 2010); emitent: Parlamentul României; publicat în M. Of. nr. 927 din 23 decembrie 2003.
2. Norme Metodologice din 22 ianuarie 2004 de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul Fiscal (actualizate până la data de 3 august 2010); emitent: Guvernul României; publicat în M. Of. nr. 112 din 6 februarie 2004.

Textul este redat în integralitatea lui, intervențiile fiind reduse doar la actualizarea efectivă și orice comentarii și adnotări sunt evidențiate spre a se face distincția necesară.

TITLUL I - Dispoziții generale.

CAP. I - Scopul și sfera de cuprindere a Codului fiscal.

Scopul și sfera de cuprindere a Codului fiscal.

ART. 1 - (1) Prezentul cod stabilește cadrul legal pentru impozitele și taxele prevăzute la art. 2, care constituie venituri la bugetul de stat și bugetele locale, precizează contribuabilii care trebuie să plătească aceste impozite și taxe, precum și modul de calcul și de plată al acestora. Prezentul cod cuprinde procedura de modificare a acestor impozite și taxe. De asemenea, autorizează Ministerul Finanțelor Publice să elaboreze norme metodologice, instrucțiuni și ordine în aplicarea prezentului cod și a convențiilor de evitare a dublei impuneri.

(2) Cadrul legal de administrare a impozitelor și taxelor reglementate de prezentul cod este stabilit prin legislația privind procedurile fiscale.

(3) În materie fiscală, dispozițiile prezentului cod prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile Codului fiscal.

(4) Dacă orice prevedere a prezentului cod contravine unei prevederi a unui tratat la care România este parte, se aplică prevederea aceluia tratat.

(5) Orice măsură de natură fiscală care constituie ajutor de stat se acordă potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.

Impozitele și taxele reglementate de Codul fiscal.

ART. 2 - Impozitele și taxele reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

- a) impozitul pe profit;
- b) impozitul pe venit;
- c) impozitul pe veniturile microintreprinderilor;
- d) impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
- e) impozitul pe reprezentanțe;
- f) taxa pe valoarea adăugată;
- g) accizele;
- h) impozitele și taxele locale.

CAP. II - Interpretarea și modificarea Codului fiscal.

Principiile fiscalității.

ART. 3 - Impozitele și taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:

- a) neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând condiții egale investitorilor, capitalului român și străin;
- b) certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale;
- c) echitatea fiscală la nivelul persoanelor fizice, prin impunerea diferită a veniturilor, în funcție de mărimea acestora;
- d) eficiența impunerii prin asigurarea stabilității pe termen lung a prevederilor Codului fiscal, astfel încât aceste prevederi să nu conducă la efecte retroactive defavorabile pentru persoane fizice și juridice, în raport cu impozitarea în vigoare la data adoptării de către acestea a unor decizii investiționale majore.

Modificarea și completarea Codului fiscal.

ART. 4 - (1) Prezentul cod se modifică și se completează numai prin lege, promovată, de regulă, cu 6 luni înainte de data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Orice modificare sau completare la prezentul cod intră în vigoare cu începere din prima zi a anului următor celui în care a fost adoptată prin lege.

Norme metodologice, instrucțiuni și ordine.

ART. 5 - (1) Ministerul Finanțelor Publice are atribuția elaborării normelor necesare pentru aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) În înțelesul prezentului cod, prin norme se înțelege norme metodologice, instrucțiuni și ordine.

(3) Normele metodologice sunt aprobate de Guvern, prin hotărâre, și sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Ordinele și instrucțiunile pentru aplicarea unitară a prezentului cod se emit de ministrul finanțelor publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele și instrucțiunile referitoare la proceduri de administrare a impozitelor și taxelor reglementate de prezentul cod, datorate bugetului general consolidat, se emit de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Instituțiile publice din subordinea Guvernului, altele decât Ministerul Finanțelor Publice, nu pot elabora și emite norme care să aibă legătură cu prevederile prezentului cod, cu excepția celor prevăzute în prezentul cod.

(6) Anual, Ministerul Finanțelor Publice colectează și sistematizează toate normele în vigoare având legătură cu prevederile prezentului cod și pune această colecție oficială la dispoziția altor persoane, spre publicare.

Înființarea și funcționarea Comisiei fiscale centrale.

ART. 6 - (1) Ministerul Finanțelor Publice înființează o Comisie fiscală centrală, care are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Comisia fiscală centrală este coordonată de secretarul de stat din Ministerul Finanțelor Publice care răspunde de politicile și legislația fiscală.

(4) Deciziile Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Alin. (5), (6), (7), (8) abrogate.

CAP. III – Definiții.

Definiții ale termenilor comuni.

ART. 7 - (1) În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. **activitate** - orice activitate desfășurată de către o persoană în scopul obținerii de venit;

2. **activitate dependentă** - orice activitate desfășurată de o persoană fizică într-o relație de angajare;

2.1. Orice activitate poate fi reconsiderată ca activitate dependentă dacă îndeplinește cel puțin unul dintre următoarele criterii:

a) beneficiarul de venit se află într-o relație de subordonare față de plătitorul de venit, respectiv organele de conducere ale plătitorului de venit, și respectă condițiile de muncă impuse de acesta, cum ar fi: atribuțiile ce îi revin și modul de îndeplinire al acestora, locul desfășurării activității, programul de lucru;

b) în prestarea activității, beneficiarul de venit folosește exclusiv baza materială a plătitorului de venit, respectiv spații cu înzestrare corespunzătoare, echipament special de lucru sau de protecție, unelte de muncă sau altele asemenea și contribuie cu prestația fizică sau cu capacitatea intelectuală, nu și cu capitalul propriu;

c) plătitorul de venit suportă în interesul desfășurării activității cheltuielile de deplasare ale beneficiarului de venit, cum ar fi indemnizația de delegare-detașare în țară și în străinătate, precum și alte cheltuieli de această natură;

d) plătitorul de venit suportă indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, în contul beneficiarului de venit.

2.2. În cazul reconsiderării unei activități ca activitate dependentă, impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii, stabilite potrivit legii, vor fi recalulate și virate, fiind datorate solidar de plătitorul și beneficiarul de venit. În acest caz se aplică regulile de determinare a impozitului pentru veniturile din salarii realizate în afara funcției de bază.

Norme metodologice (art. 7, alin. 1, pct. 2.1.):

1. *O activitate poate fi reconsiderată, potrivit criteriilor prevăzute la art. 7, alin. (1), pct. 2.1. din Codul fiscal, ca activitate dependentă, în cazul în care raportul juridic în baza căruia se desfășoară activitatea nu reflectă conținutul economic al acesteia. Activitățile desfășurate în mod independent, în condițiile legii, care generează venituri din profesii libere, precum și drepturile de autor și drepturile conexe definite potrivit prevederilor Legii nr. 8/ 1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi reconsiderate ca activități dependente potrivit prevederilor art. 7, alin. (1) pct. 2.1. și 2.2. din Codul fiscal*

3. **activitate dependentă la funcția de bază** - orice activitate dependentă care este declarată astfel de persoana fizică, în conformitate cu prevederile legii;

4. **activitate independentă** - orice activitate desfășurată cu regularitate de către o persoană fizică, alta decât o activitate dependentă;

5. **asociere, fără personalitate juridică** - orice asociere în participațiune, grup de interes economic, societate civilă sau altă entitate care nu este o persoană impozabilă distinctă, în înțelesul impozitului pe venit și pe profit, conform normelor emise în aplicare;

6. **autoritate fiscală competentă** - organul fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, după caz, care au responsabilități fiscale;

7. **contract de leasing financiar** - orice contract de leasing care îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) riscurile și beneficiile dreptului de proprietate asupra bunului care face obiectul leasingului sunt transferate utilizatorului la momentul la care contractul de leasing produce efecte;

b) contractul de leasing prevede expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul leasingului către utilizator la momentul expirării contractului;

c) utilizatorul are opțiunea de a cumpăra bunul la momentul expirării contractului, iar valoarea reziduală exprimată în procente este mai mică sau egală cu diferența dintre durata normală de funcționare maximă și durata contractului de leasing, raportată la durata normală de funcționare maximă, exprimată în procente;

d) perioada de leasing depășește 80% din durata normală de funcționare maximă a bunului care face obiectul leasingului; în înțelesul acestei definiții, perioada de leasing include orice perioadă pentru care contractul de leasing poate fi prelungit;

e) valoarea totală a ratelor de leasing, mai puțin cheltuielile accesorii, este mai mare sau egală cu valoarea de intrare a bunului;

8. **contract de leasing operațional** - orice contract de leasing încheiat între locator și locatar, care transferă locatorului riscurile și beneficiile dreptului de proprietate, mai puțin riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală, și care nu îndeplinește niciuna dintre condițiile prevăzute la pct. 7 lit. b) - e); riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală există atunci când opțiunea de cumpărare nu este exercitată la începutul contractului sau când contractul de leasing prevede expres restituirea bunului la momentul expirării contractului;

9. **comision** - orice plată în bani sau în natură efectuată către un broker, un agent comisionar general sau către orice persoană asimilată unui broker sau unui agent comisionar general, pentru serviciile de intermediere efectuate în legătură cu o operațiune comercială;

10. **contribuții sociale obligatorii** - orice contribuții care trebuie plătite, în conformitate cu legislația în vigoare, pentru protecția șomerilor, asigurări de sănătate sau asigurări sociale;

11. **credit fiscal** - o diminuare a impozitului pe venit sau a impozitului pe profit cu suma impozitului achitat în străinătate, conform convențiilor de evitare a dublei impunerii sau așa cum se stabilește în prezentul cod;

12. **dividend** - o distribuție în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, exceptând următoarele:

a) o distribuție de titluri de participare suplimentare care nu modifică procentul de deținere a titlurilor de participare ale oricărui participant la persoana juridică;

b) o distribuție efectuată în legătură cu dobândirea/răscumpărarea titlurilor de participare proprii de către persoana juridică, ce nu modifică pentru participanții la persoana juridică respectivă procentul de deținere a titlurilor de participare;

c) o distribuție în bani sau în natură, efectuată în legătură cu lichidarea unei persoane juridice;

d) o distribuție în bani sau în natură, efectuată cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanți;

e) o distribuție de prime de emisiune, proporțional cu partea ce îi revine fiecărui participant.

Se consideră dividend din punct de vedere fiscal și se supune aceluiași regim fiscal ca veniturile din dividende:

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile achiziționate de la un participant la persoana juridică peste prețul pieței pentru astfel de bunuri și/sau servicii, dacă suma respectivă nu a făcut obiectul impunerii la primitor cu impozitul pe venit sau pe profit;

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.

13. **dobânda** - orice sumă ce trebuie plătită sau primită pentru utilizarea banilor, indiferent dacă trebuie să fie plătită sau primită în cadrul unei datorii, în legătură cu un depozit sau în conformitate cu un contract de leasing financiar, vânzare cu plata în rate sau orice vânzare cu plata amânată;

13¹. **dreptul de autor și drepturile conexe** - constituie obiect al acestora operele originale de creație intelectuală în domeniul literar, artistic sau științific, oricare ar fi modalitatea de creație, modul sau forma de exprimare și independent de valoarea și destinația lor, operele derivate care au fost create plecând de la una sau mai multe opere preexistente, precum și drepturile conexe dreptului de autor și drepturile sui-generis, potrivit prevederilor legii nr. 8/ 1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.

14. **franciza** - sistem de comercializare bazat pe o colaborare continuă între persoane fizice sau juridice, independente din punct de vedere financiar, prin care o persoană, denumită francizor, acordă unei alte persoane, denumită beneficiar, dreptul de a exploata sau de a dezvolta o afacere, un produs, o tehnologie sau un serviciu;

15. **know-how** - orice informație cu privire la o experiență industrială, comercială sau științifică care este necesară pentru fabricarea unui produs sau pentru aplicarea unui proces existent și a cărei dezvăluire către alte persoane nu este permisă fără autorizația persoanei care a furnizat această informație; în măsura în care provine din experiență, know-how-ul reprezintă ceea ce un producător nu poate ști din simpla examinare a produsului și din simpla cunoaștere a progresului tehnicii;

16. **mijloc fix** - orice imobilizare corporală, care este deținută pentru a fi utilizată în producția sau livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriată terților sau în scopuri administrative, dacă are o durată normală de utilizare mai mare de un an și o valoare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;

17. **nerezident** - orice persoană juridică străină, orice persoană fizică nerezidentă și orice alte entități străine, inclusiv organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, fără personalitate juridică, care nu sunt înregistrate în România, potrivit legii;

18. **organizație nonprofit** - orice asociație, fundație sau federație înființată în România, în conformitate cu legislația în vigoare, dar numai dacă veniturile și activele asociației, fundației sau federației sunt utilizate pentru o activitate de interes general, comunitar sau nonpatrimonial;

19. **participant** - orice persoană care este proprietarul unui titlu de participare;

20. **persoană** - orice persoană fizică sau juridică;

21. **persoană afiliată** - o persoană este afiliată cu altă persoană dacă relația dintre ele este definită de cel puțin unul dintre următoarele cazuri:

a) o persoană fizică este afiliată cu altă persoană fizică, dacă acestea sunt soț/soție sau rude până la gradul al III-lea inclusiv. Între persoanele afiliate, prețul la care se transferă bunurile corporale sau necorporale ori se prestează servicii reprezintă preț de transfer;

b) o persoană fizică este afiliată cu o persoană juridică dacă persoana fizică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot deținute la persoana juridică ori dacă controlează în mod efectiv persoana juridică;

c) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă cel puțin:

(i) prima persoană juridică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează persoana juridică;

(ii) a doua persoană juridică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la prima persoană juridică;

(iii) o persoană juridică terță deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot atât la prima persoană juridică, cât și la cea de-a doua.

22. **persoană fizică nerezidentă** - orice persoană fizică care nu este persoană fizică rezidentă;

23. **persoană fizică rezidentă** - orice persoană fizică ce îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

- a) are domiciliul în România;
- b) centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;
- c) este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade ce depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat;
- d) este cetățean român care lucrează în străinătate, ca funcționar sau angajat al României într-un stat străin.

Prin excepție de la prevederile lit. a) - d), nu este persoană fizică rezidentă un cetățean străin cu statut diplomatic sau consular în România, un cetățean străin care este funcționar ori angajat al unui organism internațional și interguvernamental înregistrat în România, un cetățean străin care este funcționar sau angajat al unui stat străin în România și nici membrii familiilor acestora;

24. **persoană juridică română** - orice persoană juridică care a fost înființată în conformitate cu legislația României;

24¹. **persoană juridică înființată potrivit legislației europene** - orice persoană juridică constituită în condițiile și prin mecanisme prevăzute de reglementările europene;

25. **persoană juridică străină** - orice persoană juridică care nu este persoană juridică română și orice persoană juridică înființată potrivit legislației europene care nu are sediul social în România;

26. **preț de piață** - suma care ar fi plătită de un client independent unui furnizor independent în același moment și în același loc, pentru același bun sau serviciu ori pentru unul similar, în condiții de concurență loială;

27. **proprietate imobiliară** - orice teren, clădire sau altă construcție ridicată ori încorporată într-un teren;

28. **redevență** - orice sumă ce trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea ori dreptul de folosință al oricăruia dintre următoarele:

a) drept de autor asupra unei lucrări literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor, benzilor pentru emisiunile de radio sau de televiziune, precum și efectuarea de înregistrări audio, video;

b) orice brevet, invenție, inovație, licență, marcă de comerț sau de fabrică, franciză, proiect, desen, model, plan, schiță, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori software.

Nu se consideră redevență, în sensul prezentei legi, remunerația în bani sau în natură plătită pentru achizițiile de software destinate exclusiv operării respectivului software, fără alte modificări decât cele determinate de instalarea, implementarea, stocarea sau utilizarea acestuia. De asemenea, nu va fi considerată redevență, în sensul prezentei legi, remunerația în bani sau în natură plătită pentru achiziția în întregime a drepturilor de autor asupra unui program pentru calculator;

c) orice transmisiuni, inclusiv către public, directe sau indirecte, prin cablu, satelit, fibre optice sau tehnologii similare;

d) orice echipament industrial, comercial sau științific, orice bun mobil, mijloc de transport ori container;

e) orice know-how;

f) numele sau imaginea oricărei persoane fizice sau alte drepturi similare referitoare la o persoană fizică.

În plus, redevența cuprinde orice sumă ce trebuie plătită în bani sau în natură pentru dreptul de a înregistra sau transmite sub orice formă spectacole, emisiuni, evenimente sportive sau alte activități similare;

29. **rezident** - orice persoană juridică română, orice persoană juridică străină având locul de exercitare a conducerii efective în România, orice persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, și orice persoană fizică rezidentă;

30. **România** - teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă, asupra cărora România își exercită drepturile suverane și jurisdicția în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional;

31. **titlu de participare** - orice acțiune sau altă parte socială într-o societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată sau într-o altă persoană juridică sau la un fond deschis de investiții;

31¹. **titlu de valoare** - orice valori mobiliare, titluri de participare la un fond deschis de investiții sau alt instrument financiar, calificat astfel de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum și părțile sociale;

32. **transfer** - orice vânzare, cesiune sau înstrăinare a dreptului de proprietate, precum și schimbul unui drept de proprietate cu servicii ori cu un alt drept de proprietate.

33. **valoarea fiscală** reprezintă:

a) pentru active și pasive, altele decât cele menționate la lit. b) și c) - valoarea de înregistrare în patrimoniu, potrivit reglementărilor contabile;

b) pentru titlurile de participare/valoare - valoarea de achiziție sau de aport, utilizată pentru calculul câștigului sau al pierderii, în înțelesul impozitului pe venit ori al impozitului pe profit;

c) pentru mijloace fixe amortizabile și terenuri - costul de achiziție, de producție sau valoarea de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, la data intrării în patrimoniul contribuabilului, utilizată pentru calculul amortizării fiscale, după caz. În valoarea fiscală se includ și reevaluările contabile efectuate potrivit legii. În cazul în care se efectuează reevaluări ale mijloacelor fixe amortizabile care determină o descreștere a valorii acestora sub costul de achiziție, de producție sau al valorii de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziție, de producție sau a valorii de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz. În situația reevaluării terenurilor care determină o descreștere a valorii acestora sub costul de achiziție sau sub valoarea de piață a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală este costul de achiziție sau valoarea de piață a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz.

d) pentru provizioane și rezerve - valoarea deductibilă la calculul profitului impozabil.

(2) Criteriile care stabilesc dacă o activitate desfășurată de o persoană fizică reprezintă o activitate dependentă sau independentă sunt prevăzute în norme.

Definiția sediului permanent.

ART. 8 - (1) În înțelesul prezentului cod, sediul permanent este un loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea unui nerezident, fie direct, fie printr-un agent dependent.

(2) Un sediu permanent presupune un loc de conducere, sucursală, birou, fabrică, magazin, atelier, precum și o mină, un puț de țigăi sau gaze, o carieră sau alte locuri de extracție a resurselor naturale, precum și locul în care continuă să se desfășoare o activitate cu activele și pasivele unei persoane juridice române care intră într-un proces de reorganizare prevăzut la art. 27¹.

(3) Un sediu permanent presupune un șantier de construcții, un proiect de construcție, ansamblu sau montaj sau activități de supervizare legate de acestea, numai dacă șantierul, proiectul sau activitățile durează mai mult de 6 luni.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1) - (3), un sediu permanent nu presupune următoarele:

- a) folosirea unei instalații numai în scopul depozitării sau al expunerii produselor ori bunurilor ce aparțin nerezidentului;
- b) menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi depozitate sau expuse;
- c) menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi procesate de către o altă persoană;
- d) vânzarea de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident, care au fost expuse în cadrul unor expoziții sau târguri fără caracter permanent ori ocazionale, dacă produsele ori bunurile sunt vândute nu mai târziu de o lună după încheierea târgului sau a expoziției;
- e) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul achiziționării de produse sau bunuri ori culegerii de informații pentru un nerezident;
- f) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul desfășurării de activități cu caracter pregătitor sau auxiliar de către un nerezident;
- g) păstrarea unui loc fix de activitate numai pentru o combinație a activităților prevăzute la lit. a) - f), cu condiția ca întreaga activitate desfășurată în locul fix să fie de natură preparatorie sau auxiliară.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) și (2), un nerezident este considerat a avea un sediu permanent în România, în ceea ce privește activitățile pe care o persoană, alta decât un agent cu statut independent, le întreprinde în numele nerezidentului, dacă persoana acționează în România în numele nerezidentului și dacă este îndeplinită una din următoarele condiții:

- a) persoana este autorizată și exercită în România autoritatea de a încheia contracte în numele nerezidentului, cu excepția cazurilor în care activitățile respective sunt limitate la cele prevăzute la alin. (4) lit. a) - f);
- b) persoana menține în România un stoc de produse sau bunuri din care livrează produse sau bunuri în numele nerezidentului.

(6) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România dacă doar desfășoară activitate în România prin intermediul unui broker, agent, comisionar general sau al unui agent intermediar având un statut independent, în cazul în care această activitate este activitatea obișnuită a agentului, conform descrierii din documentele constitutive. Dacă activitățile unui astfel de agent sunt desfășurate integral sau aproape integral în numele nerezidentului, iar în relațiile comerciale și financiare dintre nerezident și agent există condiții diferite de acelea care ar exista între persoane independente, agentul nu se consideră ca fiind agent cu statut independent.

(7) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România numai dacă acesta controlează sau este controlat de un rezident ori de o persoană ce desfășoară o activitate în România prin intermediul unui sediu permanent sau altfel.

(7¹) Persoanele juridice române beneficiare ale unor prestări de servicii de natura activităților de lucrări de construcții, montaj, supraveghere, consultanță, asistență tehnică și orice alte activități, executate de persoane juridice străine sau fizice nerezidente pe teritoriul României, au obligația să înregistreze contractele încheiate cu acești parteneri la organele fiscale competente, potrivit procedurii instituite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Contractele încheiate de persoane juridice române cu persoane juridice străine sau persoane fizice nerezidente pentru activități desfășurate în afara teritoriului României nu fac obiectul înregistrării potrivit prezentelor dispoziții. Pentru încadrarea ca sediu permanent a unui șantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau a activităților de supraveghere legate de acestea și a altor activități similare, se va avea în vedere data de începere a activității din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau orice alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat la realizarea contractului de bază.

(8) În înțelesul prezentului cod, sediul permanent al unei persoane fizice se consideră a fi baza fixă.

Norme metodologice (art. 8):

2. Termenul "loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea" acoperă orice fel de clădiri, echipamente sau instalații utilizate pentru desfășurarea activității nerezidentului indiferent dacă acestea sunt sau nu utilizate exclusiv în acest scop. Un loc de activitate există și acolo unde nu sunt construite sau nu sunt necesare clădiri pentru desfășurarea activității nerezidentului, ci dispune doar de un spațiu. Nu este important dacă clădirile, echipamentele sau instalațiile sunt deținute în proprietate, sunt închiriate sau se găsesc în alt fel la dispoziția nerezidentului. Un loc de activitate poate fi constituit de o tarabă în piață sau locul de activitate poate fi situat în clădirea unei alte societăți, atunci când un nerezident are în permanență la dispoziție anumite clădiri sau părți ale acestora, deținute în proprietate de altă societate.

3. Este suficient ca un nerezident să aibă la dispoziția sa un spațiu utilizat pentru activități economice pentru ca acesta să constituie un loc de activitate, nefiind necesar nici un drept legal oficial de utilizare a respectivului spațiu.

4. Deși nu este necesar nici un drept legal oficial de utilizare a unui anumit spațiu pentru ca locul respectiv să constituie sediu permanent, simpla prezentă a unui nerezident într-o anumită locație nu înseamnă că locația respectivă se găsește la dispoziția aceluși nerezident. Acest principiu este ilustrat de următoarele situații în care reprezentanții ai unui nerezident sunt prezenți în spațiile unei alte societăți:

a) Un vânzător care își vizitează cu regularitate un client principal pentru a primi comenzi și se întâlnește cu directorul de achiziții în biroul acestuia. În acest caz, clădirea clientului nu se află la dispoziția societății pentru care lucrează vânzătorul și nu constituie un loc fix de activitate prin care se desfășoară activitățile nerezidentului. Cu toate acestea, în funcție de situația existentă se poate aplica alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal pentru a considera că există un sediu permanent.

b) Un angajat al unei societăți cărui i se permite, pe o perioadă lungă de timp, să utilizeze un birou în sediul unei alte societăți pentru a asigura respectarea de către societatea din urmă a obligațiilor asumate prin contractul încheiat cu prima societate. În acest caz, angajatul desfășoară activități legate de obiectul primei societăți, iar biroul ce se găsește la dispoziția sa în sediul celeilalte societăți va constitui un sediu permanent al angajatorului său, dacă biroul este pus la dispoziția sa pe o perioadă de timp suficient de lungă pentru a constitui un "loc de activitate" și dacă activitățile efectuate acolo depășesc activitățile precizate în alin. (4) al art. 8 din Codul fiscal.

c) O societate de transport rutier care folosește zilnic o perioadă scurtă de timp o platformă de livrare din depozitul clientului său, pentru a livra mărfuri achiziționate de acel client. În acest caz, prezența societății de transport rutier la platforma de livrare este de scurtă durată și societatea nu poate considera că acel loc se află la dispoziția sa și constituie un sediu permanent al societății.

d) Un zugrav care, timp de doi ani, petrece trei zile pe săptămână într-o mare clădire de birouri ce aparține principalului lui client. În acest caz, prezența zugravului în acea clădire de birouri în care își desfășoară activitatea, respectiv zugrăvește, constituie un sediu permanent al zugravului.

5. Cuvintele "prin care" trebuie să se aplice în toate situațiile în care activitățile economice sunt desfășurate într-o anumită locație ce este la dispoziția societății în acest scop. Astfel, se va considera că o societate angajată pentru pavarea unui drum își desfășoară activitatea "prin" locația în care are loc activitatea.

6. Locul de activitate trebuie să fie "fix", astfel încât să existe o legătură între locul de activitate și un anumit punct geografic. Nu este importantă perioada de timp în care o societate a unui stat contractant operează în celălalt stat contractant dacă nu face acest lucru într-un loc distinct, dar nu înseamnă că echipamentul ce constituie locul de activitate trebuie să fie efectiv fixat pe sol. Este suficient ca echipamentul să rămână într-un anumit loc. Atunci când activitățile economice ale unei societăți sunt deplasate între locații învecinate, pot exista dificultăți în a stabili dacă există un singur "loc de activitate". Dacă există două locuri de activitate și dacă celelalte condiții ale sediului permanent sunt îndeplinite, la fiecare dintre aceste locuri, societatea va avea două sedii permanente. Se consideră că există un singur loc de activitate atunci când o anumită locație, în interiorul căreia sunt deplasate activitățile, poate fi identificată ca formând un tot unitar din punct de vedere comercial și geografic, în ceea ce privește activitatea respectivă. Acest principiu, poate fi ilustrat prin exemple:

a) O mină constituie un singur loc de activitate, chiar dacă activitățile pot fi deplasate dintr-o locație în alta în interiorul acelei mine deoarece mina respectivă constituie o singură unitate geografică și comercială din punct de vedere al activității miniere. Un "hotel de birouri" în care o firmă de consultanță închiriază în mod regulat diferite birouri este considerat ca fiind un singur loc de activitate pentru acea firmă deoarece, în acest caz, clădirea constituie un tot unitar din punct de vedere geografic, iar hotelul este unicul loc de activitate al acelei firme de consultanță. O stradă pietonală, o piață deschisă sau un târg în care își fixează standul un comerciant reprezintă unicul loc de activitate al respectivului comerciant.

b) Faptul că activitățile pot fi desfășurate într-o zonă geografică limitată nu are ca rezultat considerarea acelei zone geografice ca fiind loc unic de activitate. Astfel, atunci când un zugrav lucrează succesiv în cadrul unei serii de contracte fără legătură între ele pentru mai mulți clienți diferiți, într-o clădire mare de birouri, fără să existe contract pentru un proiect complex de zugrăvire a clădirii, clădirea nu este considerată ca unic loc de activitate. Dacă însă, un zugrav efectuează, în cadrul unui singur contract, lucrări în toată clădirea pentru un singur client, acest contract reprezintă un singur proiect și clădirea în ansamblul său este un singur loc de activitate pentru lucrările de zugrăvit, deoarece constituie un tot unitar din punct de vedere comercial și geografic.

c) O zonă în care activitățile sunt desfășurate ca parte a unui singur proiect ce constituie un tot unitar din punct de vedere comercial și care nu întrunește aceleași condiții din punct de vedere geografic nu constituie un loc unic de activitate. Astfel, atunci când un consultant lucrează în diferite sucursale din locații diferite în cadrul unui singur proiect de instruire profesională a angajaților unei bănci, fiecare sucursală este considerată separat. Dacă însă respectivul consultant se deplasează dintr-un birou în altul în cadrul aceleiași sucursale, se va considera că el rămâne în același loc de activitate. Locația unică a sucursalei se încadrează în condiția de tot unitar din punct de vedere geografic, situație care lipsește în cazul în care consultantul se deplasează între sucursale aflate în locații diferite.

7. Deoarece locul de activitate trebuie să fie fix, se consideră sediu permanent dacă acel loc de activitate are un anumit grad de permanență. Se consideră astfel că, există un sediu permanent atunci când locul de activitate a fost menținut pe o perioadă mai lungă de șase luni. Astfel, activitățile a căror natură este repetitivă, în aceste cazuri, fiecare perioadă în care este utilizat locul de activitate trebuie analizată în combinație cu numărul de ocazii în care s-a utilizat respectivul loc, care se pot întinde pe un număr de ani.

Un loc de activitate poate totuși să constituie un sediu permanent chiar dacă există doar pentru o perioadă scurtă de timp. Astfel:

a) Întreruperile temporare de activitate nu determină încetarea existenței sediului permanent. Când un anumit loc de activitate este utilizat numai în intervale scurte de timp dar aceste utilizări au loc cu regularitate pe perioade lungi, locul de activitate nu trebuie considerat ca fiind de natură strict temporară.

b) De asemenea, în situațiile în care un loc de activitate este utilizat pe perioade foarte scurte de timp de un număr de societăți similare conduse de aceeași persoană sau de persoane asociate. În această situație se evită considerarea locului de activitate ca fiind utilizat altfel decât în scopuri temporare de fiecare dintre societăți.

c) Atunci când un loc de activitate care a fost, la început, conceput pentru a fi utilizat pe o perioadă de timp scurtă încât nu constituia sediu permanent, dar este în realitate menținut mai mult, devine un loc fix de activitate și se transformă retroactiv în sediu permanent. Un loc de activitate poate de asemenea constitui un sediu permanent de la înființarea sa chiar dacă a existat, în practică, doar pe o perioadă scurtă de timp, dacă acesta a fost prematur lichidat datorită unor situații deosebite cum ar fi eșecul investiției.

8. Pentru ca un loc de activitate să constituie sediu permanent, societatea ce îl utilizează trebuie să își desfășoare integral sau parțial activitățile prin acel loc de activitate. Activitatea nu trebuie să fie permanentă în sensul că nu există întreruperi ale operațiunilor, ci operațiunile trebuie desfășurate cu regularitate.

9. Atunci când activele corporale, precum utilajele, echipamentele industriale, comerciale sau științifice, clădirile sau activele necorporale precum brevetele, procedurile și alte proprietăți similare sunt închiriate sau acordate în leasing unor terți printr-un loc fix de activitate menținut de o societate a unui Stat Contractant în celălalt Stat, această activitate va conferi, în general, locului de activitate caracterul de sediu permanent. Același lucru este valabil și atunci când printr-un loc fix de activitate este furnizat capital. Dacă o societate a unui Stat închiriază sau acordă în leasing utilaje, echipamente, clădiri sau proprietăți necorporale unei societăți a celui alt Stat fără ca pentru aceasta închiriere să mențină un loc fix de activitate în celălalt Stat, atunci utilajele, echipamentele, clădirea sau proprietățile necorporale închiriate nu constituie un sediu permanent al locatorului cu condiția ca obiectul contractului să fie limitat la simpla închiriere a utilajelor, echipamentelor. Acesta este și cazul când locatorul furnizează personal, ulterior instalării pentru a opera echipamentul, cu condiția ca responsabilitatea acestuia să fie limitată la operarea și întreținerea echipamentului sub conducerea, responsabilitatea și controlul locatorului. Dacă personalul are responsabilități mai largi, cum ar fi participarea la deciziile privind lucrările în care va fi utilizat echipamentul sau dacă operează, asigură servicii, inspectează și întreține echipamentul sub responsabilitatea și controlul locatorului, atunci activitatea locatorului poate depăși simpla închiriere a echipamentului și poate constitui o activitate antreprenorială. În acest caz se consideră că există un sediu permanent dacă este îndeplinit criteriul permanenței.

10. Activitatea unei societăți este desfășurată în principal de către antreprenor sau de către personal aflat într-o relație de angajare retribuită cu societatea. Acest personal include angajați și alte persoane ce primesc instrucțiuni de la societate ca agenți dependenți. Prerogativele acestui personal în relațiile sale cu terții sunt irelevante. Nu are nici o importanță dacă agentul dependent este autorizat sau nu să încheie contracte dacă lucrează la locul fix de activitate. Un sediu permanent este considerat și dacă activitatea societății este desfășurată în principal cu ajutorul echipamentului automatizat, activitățile personalului fiind limitate la montarea, operarea, controlarea și întreținerea acestui echipament. Deci, mașinile cu câștiguri, automatele cu vânzare și celelalte echipamente similare instalate de o societate a unui Stat în celălalt Stat constituie un sediu permanent în funcție de desfășurarea de către societate și a altor activități în afară de instalarea inițială a mașinilor. Nu există un sediu permanent atunci când societatea doar instalează mașinile și apoi le închiriază altor societăți. Un sediu permanent există atunci când societatea care instalează mașinile se ocupă pe cont propriu și de operarea acestora și de întreținerea lor. Același lucru este valabil și atunci când mașinile sunt operate și întreținute de un agent dependent al societății.

11. Un sediu permanent există imediat ce societatea începe să își desfășoare activitatea printr-un loc fix de activitate. Acesta este cazul atunci când societatea pregătește activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Perioada de timp în care locul fix de activitate este înființat de către societate nu trebuie luat în calcul, cu condiția ca această activitate să difere substanțial de activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Sediul permanent va înceta să existe odată cu renunțarea la locul fix de activitate sau odată cu încetarea oricărei activități desfășurate prin acesta, respectiv atunci când toate actele și măsurile ce au legătură cu activitățile anterioare ale sediului permanent sunt încheiate cum ar fi finalizarea tranzacțiilor curente, întreținerea și repararea utilajelor. O întrerupere temporară a operațiunilor nu poate fi privită însă ca o încetare a activității. Dacă locul fix de activitate este închiriat unei alte societăți, acesta va servi în mod normal numai activităților acelei societăți și nu activităților locatorului; în general, sediul permanent al locatorului încetează să existe, cu excepția situațiilor în care acesta continuă să își desfășoare activitatea pe cont propriu prin locul fix de activitate.

Comerțul electronic.

12. Deși o locație în care echipamentul automat este operat de către o societate poate constitui un sediu permanent în țara în care este situat, trebuie făcută o distincție între computer, ce poate fi instalat într-o locație astfel încât în anumite condiții poate constitui sediu permanent, și datele și software-ul utilizat de respectivul echipament sau stocat pe el. Astfel, un site web Internet, care reprezintă o combinație de software și date electronice nu constituie un activ corporal, nu are o locație care să poată constitui un "loc de activitate" și nu există "un amplasament, cum ar fi clădiri sau, în unele cazuri, echipamente sau utilaje" în ceea ce privește software-ul și datele ce constituie site-ul web. Serverul pe care este stocat acel site web și prin intermediul căruia acesta este accesibil este un echipament ce are o locație fizică și locația fizică poate constitui un "loc fix de activitate" al societății ce operează serverul.

13. Distincția între site-ul web și serverul pe care acesta este stocat și utilizat este importantă deoarece societatea ce operează serverul poate fi diferită de societatea ce desfășoară activități prin site-ul web. Este frecventă situația ca un site web prin care o societate desfășoară activități să fie găzduit pe serverul unui furnizor de servicii internet. Deși onorariile plătite unui furnizor de servicii internet în cadrul acestui aranjament pot avea la bază dimensiunea spațiului pe disc utilizat pentru a stoca software-ul și datele necesare site-ului web, prin aceste contracte serverul și locația acestuia nu sunt la dispoziția societății, chiar dacă respectiva societate a putut să stabilească ca site-ul sau web va fi găzduit pe un anumit server dintr-o anumită locație. În acest caz societatea nu are nici o prezență fizică în locația respectivă deoarece site-ul web nu este corporal. În aceste cazuri, nu se poate considera că respectiva societate a dobândit un loc de activitate prin aranjamentul de găzduire a site-ului. În cazul în care societatea ce desfășoară activități printr-un site web are serverul la dispoziția sa, aceasta deține în proprietate sau închiriază serverul pe care este stocat și utilizat site-ul web și operează acest server, locul în care se află serverul constituie un sediu permanent al societății dacă sunt îndeplinite celelalte condiții ale art. 8 din Codul fiscal.

14. Computerul într-o anumită locație poate constitui un sediu permanent numai dacă îndeplinește condiția de a fi fix. În cazul unui server, nu este relevantă posibilitatea ca serverul să fie deplasat, ci dacă acesta este în realitate deplasat sau nu. Pentru ca un server să constituie un loc de activitate fix, el trebuie să fie amplasat într-un anumit loc pe o perioadă de timp suficientă pentru a fi considerat fix.

15. Pentru a se stabili dacă activitatea unei societăți este desfășurată integral sau parțial printr-un astfel de echipament trebuie să se analizeze de la caz la caz, dacă datorită acestui echipament, societatea are la dispoziție facilități acolo unde sunt îndeplinite funcțiile de activitate ale societății.

16. Atunci când o societate operează un computer într-o anumită locație, poate exista un sediu permanent chiar dacă nu este necesară prezența nici unui angajat al societății în locația respectivă pentru a opera computerul. Prezența personalului nu este necesară pentru a se considera că o societate își desfășoară activitățile parțial sau total într-o locație, atunci când nu se impune prezența personalului pentru a desfășura activități în acea locație. Această situație se aplică comerțului electronic în aceeași măsură în care se aplică și altor activități în care echipamentul funcționează automat, cum ar fi în cazul echipamentului automat de pompare utilizat în exploatarea resurselor naturale.

17. Un alt aspect este cel legat de faptul că nu se poate considera că există un sediu permanent atunci când operațiunile de comerț electronic desfășurate prin computer într-o anumită locație dintr-o țară sunt limitate la activitățile pregătitoare sau auxiliare descrise în alin. (4) art. 8 din Codul fiscal. Pentru a se stabili dacă anumite activități efectuate într-o astfel de locație intră sub incidența alin. (4) art. 8 din Codul fiscal ele trebuie analizate de la caz la caz, ținând seama de diversele funcții îndeplinite de societate prin respectivul echipament. Activitățile ce sunt în general privite ca fiind activități pregătitoare sau auxiliare includ:

- a) furnizarea unei legături de comunicații - foarte asemănătoare cu o linie telefonică - între furnizori și clienți;
- b) publicitatea pentru bunuri sau servicii;
- c) transmiterea informațiilor printr-un server-oglinda în scopuri de securitate și eficiență;
- d) culegerea de date de piață pentru societate;
- e) furnizarea de informații.

18. Există un sediu permanent când însă aceste funcții constituie partea esențială și semnificativă a activității de afaceri a societății sau când alte funcții centrale ale societății sunt realizate prin computer, echipamentul constituind un loc fix de activitate al societății, întrucât aceste funcții depășesc activitățile tratate la alin. (4) al art. 8 din Codul fiscal.

19. Funcțiile centrale ale unei anumite societăți depind de natura activității desfășurate de respectiva societate. Unii furnizori de servicii internet au ca obiect de activitate operarea serverelor lor în scopul găzduirii site-urilor web sau a altor aplicații pentru alte societăți. Pentru acești furnizori de servicii internet, operarea serverelor ce oferă servicii clienților reprezintă o componentă a activității comerciale ce nu este considerată o activitate pregătitoare sau auxiliară.

O societate denumită "e-tailer" sau "e-comerciant" ce are ca activitate vânzarea de produse prin internet și nu are ca obiect de activitate operarea serverelor, efectuarea serviciilor printr-o locație nu este suficientă pentru a concluziona că activitățile desfășurate în acel loc sunt mai mult decât activități pregătitoare și auxiliare. Într-o astfel de situație trebuie să se analizeze natura activităților desfășurate din perspectiva activității derulate de societate. Dacă aceste activități sunt strict pregătitoare sau auxiliare față de activitatea de vânzare de produse pe internet și locația este utilizată pentru a opera un server ce găzduiește un site web care, așa cum se întâmplă adesea, este utilizat exclusiv pentru promovare, pentru prezentarea catalogului de produse sau pentru furnizarea de informații potențialilor clienți, se aplică alin. (4) al art. 8 din Codul fiscal și locația nu va constitui un sediu permanent. Dacă funcțiile tipice aferente vânzării sunt realizate în acea locație cum ar fi prin încheierea contractului cu clientul, procesarea plății și livrarea produselor care sunt efectuate automat prin echipamentul amplasat în acel loc, aceste activități nu pot fi considerate strict pregătitoare sau auxiliare.

20. În ceea ce privește aplicarea alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal, pentru a stabili dacă un furnizor de servicii internet constituie un sediu permanent, atunci când acesta oferă serviciul de a găzdui pe server site-urile web ale altor societăți, se pune întrebarea dacă este aplicabil alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal. Alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal nu se aplică deoarece furnizorii de servicii internet nu sunt considerați agenți ai societăților cărora le aparțin site-urile web, deoarece aceștia nu au autoritatea de a încheia contracte în numele acestor societăți și nu încheie în mod obișnuit astfel de contracte, sau deoarece ei sunt considerați agenți cu statut independent ce acționează conform activității lor obișnuite, lucru evidențiat și de faptul că, ei găzduiesc site-uri web pentru societăți diferite. Este de asemenea clar că întrucât site-ul web prin care o societate își desfășoară activitatea nu este în sine o "persoană", conform definiției de la pct. 20, alin (1), al art. 7 din Codul fiscal, alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal nu se poate aplica pentru a considera că există un sediu permanent în virtutea faptului că site-ul web este un agent al societății, în sensul aceluia alineat.

21. La definirea sediului permanent se au în vedere comentariile la art. 5 "Sediu permanent" din Modelul convenției de evitare a dublei impunerii al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

CAP. IV - Reguli de aplicare generală.

Moneda de plată și de calcul a impozitelor și taxelor.

ART. 9 - (1) Impozitele și taxele se plătesc în moneda națională a României.

(2) Sumele înscrise pe o declarație fiscală se exprimă în moneda națională a României.

(3) Sumele exprimate într-o monedă străină se convertesc în moneda națională a României, după cum urmează:

a) în cazul unei persoane care desfășoară o activitate într-un stat străin și își ține contabilitatea acestei activități în moneda statului străin, profitul impozabil sau venitul net din activități independente și impozitul plătit statului străin se convertesc în moneda națională a României prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar pentru perioada căreia îi este aferent profitul impozabil sau venitul net;

b) în oricare alt caz, sumele se convertesc în moneda națională a României prin utilizarea cursului de schimb valutar la data la care se primesc sau se plătesc sumele respective ori la altă dată prevăzută în norme.

(4) În înțelesul prevederilor alin. (3), cursul de schimb valutar, folosit pentru a converti în moneda națională a României sumele exprimate în moneda străină, este cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, exceptând cazurile prevăzute expres în norme.

Venituri în natură.

ART. 10 - (1) În înțelesul prezentului cod, veniturile impozabile cuprind veniturile în numerar și/sau în natură.

(2) În cazul venitului în natură, valoarea acestuia se stabilește pe baza cantității și a prețului de piață pentru bunurile sau serviciile respective.

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal.

ART. 11 - (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(1¹) Autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Ordinul și lista contribuabililor declarați inactivi se comunică contribuabililor cărora le sunt destinate și persoanelor interesate, prin afișarea pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) În cadrul unei tranzacții între persoane române și persoane nerezidente afiliate, precum și între persoane române afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește cea mai adecvată dintre următoarele metode:

- a) metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;
- b) metoda cost-plus, prin care prețul de piață se stabilește pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacție, majorat cu marja de profit corespunzătoare;
- c) metoda prețului de revânzare, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit;
- d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Norme metodologice (art. 11):

22. Reconsiderarea evidențelor, realizată de autoritatea fiscală în scopul reflectării prețului de piață al bunurilor și serviciilor, se efectuează de cealaltă persoană afiliată implicată.

23. La estimarea prețului de piață al tranzacțiilor se poate utiliza una dintre următoarele metode:

- a) metoda comparării prețurilor;
- b) metoda cost-plus;
- c) metoda prețului de revânzare;
- d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

24. În termeni generali, prețul de piață este determinat prin raportarea la tranzacții comparabile necontrolate. O tranzacție este necontrolată dacă se desfășoară între persoane independente.

25. Metoda comparării prețurilor.

Determinarea prețului de piață are la bază comparația prețului tranzacției analizate cu prețurile practicate de alte entități independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între persoane afiliate, prețul de piață este acel preț pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condițiile existente pe piețe, comparabile din punct de vedere comercial pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantități comparabile, în același punct din lanțul de producție și de distribuție și în condiții comparabile de livrare și de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piață se poate recurge la:

- a) compararea prețurilor convenite între persoane afiliate cu prețurile convenite în relațiile cu persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea internă a prețurilor);
- b) compararea prețurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea externă a prețurilor).

Pentru aplicarea metodei comparării prețurilor, prețul de piață al tranzacției este determinat prin compararea prețului de vânzare al mărfurilor și serviciilor identice sau similare, vândute în cantități comparabile, cu prețul de vânzare al mărfurilor și al serviciilor supuse evaluării. În cazul în care cantitățile nu sunt comparabile se utilizează prețul de vânzare pentru mărfurile și serviciile identice sau similare, vândute în cantități diferite. Pentru aceasta, prețul de vânzare se corectează cu diferențele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferența de cantitate.

26. Metoda cost-plus.

Pentru determinarea prețului pieței, metoda se bazează pe majorarea costurilor principale cu o marjă de profit corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru această metodă, în cazul transferului de mărfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeași metodă de calcul pe care persoana care face transferul își bazează și politica de stabilire a prețurilor față de persoane independente. Suma care se adaugă la costul astfel stabilit va avea în vedere o marjă de profit care este corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. În acest caz, prețul de piață al tranzacției controlate reprezintă rezultatul adăugării profitului la costurile de mai sus. În cazul în care mărfurile sau serviciile sunt transferate printr-un număr de persoane afiliate, această metodă urmează să fie aplicată separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul și activitățile concrete ale fiecărei persoane afiliate. Costul plus profitul furnizorului într-o tranzacție controlată va fi stabilit în mod corespunzător prin referință la costul plus profitul aceluiași furnizor în comparație cu tranzacțiile necontrolate. În completare, metoda care poate fi folosită este costul plus profitul care a fost câștigat în tranzacții comparabile de către o persoană independentă.

27. Metoda prețului de revânzare.

În cazul acestei metode prețul pieței este determinat pe baza prețului de revânzare al produselor și serviciilor către entități independente, diminuat cu cheltuielile de vânzare, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit. Această metodă se aplică pornindu-se de la prețul la care un produs cumpărat de la o persoană afiliată este revândut unei persoane independente. Acest preț (prețul de revânzare) este apoi redus cu o marjă brută corespunzătoare (marja prețului de revânzare), reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului încearcă să își acopere cheltuielile de vânzare și alte cheltuieli de operare în funcție de operațiunile efectuate (luând în considerare activele utilizate și riscul asumat) și să realizeze un profit corespunzător. În acest caz, prețul de piață pentru transferul bunului între entități afiliate este prețul care rămâne după scăderea marjei brute și după ajustarea cu alte costuri asociate achiziționării produsului.

Marja prețului de revânzare a ultimului vânzător într-o tranzacție controlată poate fi determinată prin referință la marja profitului de revânzare, pe care același ultim vânzător o câștigă pentru bunurile procurate și vândute în cadrul tranzacțiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza și marja profitului ultimei vânzări realizate de o persoană independentă în cadrul unor tranzacții necontrolate comparabile.

La stabilirea valorii marjei prețului de revânzare trebuie să se aibă în vedere următoarele aspecte:

- a) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpărarea inițială și revânzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piață în ceea ce privește cheltuielile, ratele de schimb și inflația;
- b) modificările survenite în starea și gradul de uzură al bunurilor ce fac obiectul tranzacției, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;
- c) dreptul exclusiv al revânzătorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influența decizia asupra unei schimbări a marjei de preț.

De regulă, metoda prețului de revânzare este utilizată în cazul în care cel care revinde nu majorează substanțial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizată și atunci când, înainte de revânzare, bunurile mai sunt prelucrate și, în aceste circumstanțe, se poate stabili marja adecvată.

28. În sensul art. 11 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte metode recunoscute în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică se înțelege metoda marjei nete și metoda împărțirii profitului.

29. Metoda marjei nete.

Metoda marjei nete implică calcularea marjei nete a profitului, obținută de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzacții cu persoane afiliate, și estimarea acestei marje pe baza nivelului obținut de către aceeași persoană în tranzacții cu persoane independente sau pe baza marjei obținute în tranzacții comparabile efectuate de persoane independente.

Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparații între anumiți indicatori financiari ai persoanelor afiliate și aceiași indicatori ai persoanelor independente, care activează în cadrul aceluiași domeniu de activitate.

În utilizarea metodei marjei nete trebuie luate în considerare diferențele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile. În acest sens vor fi avuți în vedere următorii factori: competitivitatea altor contribuabili de pe piață și a bunurilor echivalente, eficiența și strategia de management, poziția pe piață, diferența în structura costurilor și nivelul experienței în afaceri.

30. Metoda împărțirii profitului.

Metoda împărțirii profitului se folosește atunci când tranzacțiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente astfel încât nu este posibilă identificarea unor tranzacții comparabile. Această metodă presupune estimarea profitului obținut de persoanele afiliate în urma uneia sau mai multor tranzacții și împărțirea acestor profituri între persoanele afiliate, proporțional cu profitul care ar fi fost obținut de către persoane independente. Împărțirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvată a veniturilor realizate și a costurilor suportate în urma uneia sau a mai multor tranzacții de către fiecare persoană. Profiturile trebuie împărțite astfel încât să reflecte funcțiile efectuate, riscurile asumate și activele folosite de către fiecare dintre părți.

31. În cazul comparării tranzacțiilor între persoane afiliate și cele independente se au în vedere:

- diferențele determinate de particularitățile bunurilor materiale, nemateriale sau serviciilor ce fac obiectul tranzacțiilor comparabile, în măsura în care aceste particularități influențează prețul de piață al obiectului respectivei tranzacții;
- funcțiile îndeplinite de persoane în tranzacțiile respective.

La analiza funcțiilor persoanelor participante într-o tranzacție vor fi avute în vedere: importanța economică a funcțiilor îndeplinite de fiecare participant, împărțirea riscurilor și a responsabilităților între părțile ce participă la tranzacție, volumul resurselor angajate, al utilajelor și echipamentelor, valoarea activelor necorporale folosite.

32. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește una dintre metodele prevăzute mai sus. În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere următoarele elemente:

- metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite prețurile supuse liberei concurențe pe piețe comparabile din punct de vedere comercial;
- metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcționarea efectivă a persoanelor afiliate, implicate în tranzacții supuse liberei concurențe;
- gradul de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obținerii comparabilității;
- circumstanțele cazului individual;
- activitățile desfășurate efectiv de diferitele persoane afiliate;
- metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieței și ale activității contribuabilului;
- documentația care poate fi pusă la dispoziție de către contribuabil.

33. Circumstanțele cazului individual care urmează să fie luat în considerare în examinarea prețului de piață sunt:

- tipul, starea, calitatea, precum și gradul de nouitate al bunurilor, mărfurilor și serviciilor transferate;
- condițiile pieței pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor persoane independente;
- activitățile desfășurate și stadiile din lanțul producției și distribuției ale entităților implicate;
- clauzele cuprinse în contractele de transfer, privind: obligațiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garanțiile acordate, asumarea riscului;
- în cazul unor relații de transfer pe termen lung, avantajele și riscurile legate de acestea;
- condițiile speciale de concurență.

34. În aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal se iau în considerare datele și documentele înregistrate în momentul în care a fost încheiat contractul.

În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă terțe părți independente țin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare (de exemplu, clauze de actualizare a prețului).

În situația în care în legătură cu transferul bunurilor și al serviciilor sunt convenite aranjamente financiare speciale (condiții de plată sau facilități de credit pentru client, diferite de practica comercială obișnuită), în cazul furnizării parțiale de materiale de către client sau servicii auxiliare, la determinarea prețului de piață trebuie să se ia în considerare și acești factori.

35. La aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal nu se iau în considerare prețurile care au fost influențate de situații competitive speciale, cum ar fi:

- prețuri practicate pe piețe speciale închise, unde aceste prețuri sunt stabilite diferit de condițiile de pe piață din care se face transferul;
- prețuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piață;
- prețuri care sunt influențate de reglementările autorităților publice.

36. Atunci când se stabilește prețul de piață al serviciilor în cadrul tranzacțiilor între persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoanele afiliate.

În cazul furnizărilor de servicii se iau în considerare tarifele obișnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii (transport, asigurare). În cazul în care nu există tarife comparabile se folosește metoda "cost-plus".

37. În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmează să beneficieze de pe urma publicității făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporțional cu beneficiul. În situația în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mamă în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana controlată.

La calcularea profitului, autoritățile fiscale estimează cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu publicitatea, proporțional cu beneficiile câștigate de aceste persoane din publicitate. Dacă un contribuabil efectuează cheltuieli cu publicitatea de care beneficiază și o persoană afiliată, se presupune că prima persoană a furnizat celei de a doua persoane servicii comerciale, proporțional cu natura și sfera serviciilor furnizate de o companie de publicitate independentă.

Pentru a stabili mai clar proporțiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoană cu publicitatea, de care beneficiază două sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare piețele pe care s-a făcut publicitatea și cota de piață a respectivelor persoane afiliate în vânzările de bunuri și servicii cărora li s-a făcut reclama.

38. Când un contribuabil acordă un împrumut (credit) unei persoane afiliate sau atunci când acesta primește un astfel de împrumut (credit), indiferent de scopul și destinația sa, prețul pieței pentru asemenea servicii este constituit din dobânda care ar fi fost agreată de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiții comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv împrumutului.

În cazul serviciilor de finanțare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizează:

- a) dacă împrumutul dat este în interesul desfășurării activității beneficiarului și a fost utilizată în acest scop;
- b) dacă a existat o schemă de distribuție a profitului.

Încadrarea împrumutului în schema de distribuție a profitului va fi presupusă dacă la data acordării împrumutului nu se așteaptă în mod cert o rambursare a împrumutului sau dacă contractul conține clauze defavorabile pentru plătitor.

Atunci când se examinează dobânda, trebuie luate în considerare: suma și durata împrumutului, natura și scopul împrumutului, garanția implicată, valuta implicată, riscurile de schimb și costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb, precum și alte circumstanțe de acordare a împrumutului.

Raportarea condițiilor de împrumut are în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile și în aceeași zonă valutară de o persoană independentă. De asemenea, trebuie să se țină seama de măsurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a împărți riscul de schimb (de exemplu: clauze care mențin valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de devize pentru plata la termen pe cheltuiala împrumutătorului).

39. În cazul dobânzilor aferente furnizorilor de bunuri și de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practică comercială obișnuită sau dacă părțile care fac tranzacția cer dobânda acolo unde, în tranzacții comparabile, bunurile și serviciile sunt transferate reciproc. Aceste elemente de analiză se au în vedere și la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.

40. Atunci când se stabilește prețul de piață al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul tranzacțiilor între persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoane afiliate.

În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licențelor, know-how și altele de aceeași natură, costurile folosirii proprietății nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii și dacă sunt incluse în prețul acestora.

41. În cazul serviciilor de administrare și conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:

- a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanță sau funcții similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societății-mamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remunerație pentru aceste activități, în măsura în care baza lor legală este relația juridică care guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entități. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entități furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în prețul bunurilor și în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare și serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natură de către o filială care folosește aceste servicii luând în considerare relația juridică dintre ele, numai pentru propriile condiții, ținând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independentă;
- b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existență a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă, deoarece, ca regulă generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt.

Pentru aplicarea prezentelor norme metodologice, autoritățile fiscale vor lua în considerare și liniile directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Venituri obținute din România.

ART. 12 - Următoarele venituri sunt considerate ca fiind obținute din România, indiferent dacă sunt permise în România sau în străinătate, sub formă de:

- a) venituri atribuibile unui sediu permanent în România;
- b) venituri din activitățile dependente desfășurate în România;
- c) dividende de la o persoană juridică română;
- d) dobânzi de la un rezident;
- e) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;
- f) redevențe de la un rezident;
- g) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent;
- h) venituri din proprietăți imobiliare situate în România, inclusiv veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, venituri din folosirea proprietății imobiliare situate în România și venituri din transferul dreptului de proprietate asupra proprietăților imobiliare situate în România;
- i) venituri din transferul titlurilor de participare, așa cum sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 31, la o persoană juridică, dacă aceasta este persoană juridică română sau dacă cea mai mare parte a valorii mijloacelor fixe ale persoanei juridice, direct sau prin una ori mai multe persoane juridice, reprezintă proprietăți imobiliare situate în România, precum și veniturile din transferul titlurilor de valoare, așa cum sunt definite la art. 65 alin. (1) lit. c), emise de rezidenți români;
- j) venituri din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat;
- k) venituri din servicii prestate în România, exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport;

- l) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;
- m) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenții ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;
- n) comisioane de la un rezident;
- o) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;
- p) venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;
- r) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;
- s) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România;
- t) orice alte venituri obținute dintr-o activitate desfășurată în România.
- ț) venituri realizate din lichidarea unei persoane juridice române.

Prevederi speciale privind schimbul de informații cu statele membre ale Uniunii Europene.

ART. 12¹ - Ministrul finanțelor publice va dispune prin ordin măsurile necesare pentru implementarea sistemului de cooperare administrativă și schimb de informații cu statele membre ale Uniunii Europene în domeniul taxei pe valoarea adăugată, accizelor și impozitului pe venit.

TITLUL II - Impozitul pe profit.

CAP. I - Dispoziții generale.

Contribuabili.

ART. 13 - Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

- a) persoanele juridice române;

Norme metodologice (art. 13 lit. a):

1. *Fac parte din această categorie companiile naționale, societățile naționale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societățile comerciale, indiferent de forma juridică de organizare și de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societățile agricole și alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, organizațiile cooperatiste, instituțiile financiare și instituțiile de credit, fundațiile, asociațiile, organizațiile, precum și orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislației române.*

2. *În cazul persoanelor juridice române care dețin participații în capitalul altor societăți comerciale și care întocmesc situații financiare consolidate, calculul și plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecărei persoane juridice din grup.*

- b) persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România;

Norme metodologice (art. 13 lit. b):

3. *Persoanele juridice străine, cum sunt: companiile, fundațiile, asociațiile, organizațiile și orice entități similare, înființate și organizate în conformitate cu legislația unei alte țări, devin subiect al impunerii atunci când își desfășoară activitatea, integral sau parțial, prin intermediul unui sediu permanent în România, așa cum este definit acesta în Codul fiscal, de la începutul activității sediului.*

- c) persoanele juridice străine și persoanele fizice nerezidente care desfășoară activitate în România într-o asociere fără personalitate juridică;
- d) persoanele juridice străine care realizează venituri din/sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română;
- e) persoanele fizice rezidente asociate cu persoane juridice române, pentru veniturile realizate atât în România cât și în străinătate din asocieri fără personalitate juridică; în acest caz, impozitul datorat de persoana fizică se calculează, se reține și se varsă de către persoana juridică română.
- f) persoanele juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene.

Sfera de cuprindere a impozitului.

ART. 14 - Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

- a) în cazul persoanelor juridice române și al persoanelor juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene, asupra profitului impozabil obținut din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate;
- b) în cazul persoanelor juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România, asupra profitului impozabil atribuit sediului permanent;
- c) în cazul persoanelor juridice străine și al persoanelor fizice nerezidente care desfășoară activitate în România într-o asociere fără personalitate juridică, asupra părții din profitul impozabil al asocierii atribuite fiecărei persoane;
- d) în cazul persoanelor juridice străine care realizează venituri din/sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, asupra profitului impozabil aferent acestor venituri;

e) în cazul persoanelor fizice rezidente asociate cu persoane juridice române care realizează venituri atât în România, cât și în străinătate, din asocieri fără personalitate juridică, asupra părții din profitul impozabil al asocierii atribuibile persoanei fizice rezidente.

Scutiri.

ART. 15 - (1) Sunt scutiți de la plata impozitului pe profit următorii contribuabili:

- a) trezoreria statului;
- b) instituțiile publice, pentru fondurile publice, inclusiv pentru veniturile proprii și disponibilitățile realizate și utilizate potrivit Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, dacă legea nu prevede altfel;
- c) abrogată;
- d) fundațiile române constituite ca urmare a unui legat;

Norme metodologice (art. 15, alin. 1, lit. d):

4. *Fundația constituită ca urmare a unui legat, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare, este subiectul de drept înființat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauza de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent și irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, comunitar.*

e) abrogată.

Normele metodologice pct. 5 cu referire la art. 15, alin. 1, lit. e au fost abrogate, consecința abrogării art. 15 lit. e din Codul Fiscal.

f) cultele religioase, pentru: venituri obținute din producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult, potrivit legii, venituri obținute din chirii, alte venituri obținute din activități economice, venituri din despăgubiri în formă bănească, obținute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate, cu condiția ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent și/sau în anii următori, pentru întreținerea și funcționarea unităților de cult, pentru lucrări de construcție, de reparație și de consolidare a lăcașurilor de cult și a clădirilor ecleziastice, pentru învățământ, pentru furnizarea, în nume propriu și/sau în parteneriat, de servicii sociale, acreditate în condițiile legii, pentru acțiuni specifice și alte activități nonprofit ale cultelor religioase, potrivit Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor.

g) instituțiile de învățământ particular acreditate, precum și cele autorizate, pentru veniturile utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior, cu modificările ulterioare;

h) asociațiile de proprietari constituite ca persoane juridice și asociațiile de locatari recunoscute ca asociații de proprietari, potrivit Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru veniturile obținute din activități economice și care sunt sau urmează a fi utilizate pentru îmbunătățirea utilităților și a eficienței clădirii, pentru întreținerea și repararea proprietății comune;

Norme metodologice (art. 15, alin. 1, lit. f, g și h):

6. *Veniturile obținute din activități economice de către contribuabilii prevăzuți la art. 15 alin. (1) lit. f, g) și h) din Codul fiscal și care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menționate la literele respective se supun impozitării cu cota prevăzută la art. 17 din Codul fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile obținute se scad cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri.*

i) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;

j) Fondul de compensare a investitorilor, înființat potrivit legii.

k) Banca Națională a României.

l) Fondul de garantare a pensiilor private, înființat potrivit legii.

(2) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit pentru următoarele tipuri de venituri:

a) cotizațiile și taxele de înscriere ale membrilor;

b) contribuțiile bănești sau în natură ale membrilor și simpatizanților;

c) taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare;

d) veniturile obținute din vize, taxe și penalități sportive sau din participarea la competiții și demonstrații sportive;

e) donațiile și banii sau bunurile primite prin sponsorizare;

f) dividendele și dobânzile obținute din plasarea disponibilităților rezultate din venituri scutite;

g) veniturile pentru care se datorează impozit pe spectacole;

h) resursele obținute din fonduri publice sau din finanțări nerambursabile;

i) veniturile realizate din acțiuni ocazionale precum: evenimente de strângere de fonduri cu taxă de participare, serbări, tombole, conferințe, utilizate în scop social sau profesional, potrivit statutului acestora;

j) veniturile excepționale rezultate din cedarea activelor corporale aflate în proprietatea organizațiilor nonprofit, altele decât cele care sunt sau au fost folosite într-o activitate economică;

k) veniturile obținute din reclamă și publicitate, realizate de organizațiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare și funcționare, din domeniul culturii, cercetării științifice, învățământului, sportului, sănătății, precum și de camerele de comerț și industrie, organizațiile sindicale și organizațiile patronale.

Norme metodologice (art. 15, alin. 1, lit. k):

7. *Sunt venituri neimpozabile din reclamă și publicitate veniturile obținute din închirieri de spații publicitare pe: clădiri, terenuri, tricouri, cărți, reviste, ziare etc. Nu se includ în veniturile descrise anterior veniturile obținute din prestări de servicii de intermediere în reclamă și publicitate.*

- l) sumele primite ca urmare a nerespectării condițiilor cu care s-a făcut donația/sponsorizarea, potrivit legii, sub rezerva ca sumele respective să fie utilizate de către organizațiile nonprofit, în anul curent sau în anii următori, pentru realizarea scopului și obiectivelor acestora, potrivit actului constitutiv sau statutului, după caz;
- m) veniturile realizate din despăgubiri de la societățile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii, altele decât cele care sunt utilizate în activitatea economică;
- n) sumele primite din impozitul pe venit datorat de persoanele fizice, potrivit prevederilor titlului III.

(3) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit și pentru veniturile din activități economice realizate până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, prevăzută la alin. (2). Organizațiile prevăzute în prezentul alineat datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decât cele prevăzute la alin. (2) sau în prezentul alineat, impozit calculat prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau art. 18, după caz.

Norme metodologice (art. 15, alin. 3):

8. Organizațiile nonprofit care obțin venituri, altele decât cele menționate la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal, și depășesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pentru profitul corespunzător acestora. Determinarea profitului impozabil se face în conformitate cu prevederile de la cap. II, titlul II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere următoarele:

- a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal;
- b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea următorilor pași:
- calculul echivalentului în lei a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/ROL comunicat de Banca Națională a României pentru anul fiscal respectiv;
 - calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);
 - stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mică dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;
- c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) și b);
- d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c);
- e) calculul profitului impozabil corespunzător veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:
- (i) stabilirea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile de la lit. d). Este necesară utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune;
 - (ii) stabilirea valorii deductibile a cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. (i), luându-se în considerare prevederile art. 21 din Codul fiscal;
 - (iii) stabilirea profitului impozabil ca diferență între veniturile impozabile de la lit. d) și cheltuielile deductibile stabilite la pct. (ii);
- f) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau la art. 18 din Codul fiscal, după caz, asupra profitului impozabil stabilit la lit. e).

8¹. Veniturile realizate de organizațiile nonprofit din transferul sportivilor sunt venituri impozabile la determinarea profitului impozabil.

8². Prevederile alin. (2) și alin. (3) ale art. 15 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile și persoanelor juridice care sunt constituite și funcționează potrivit Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) sunt aplicabile și persoanelor juridice care sunt constituite și funcționează potrivit Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare.

Anul fiscal.

ART. 16 - (1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înființează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

Norme metodologice (art. 16):

9. În cazul înființării unui contribuabil într-un an fiscal perioada impozabilă începe:

- a) de la data înregistrării acestuia la registrul comerțului, dacă are această obligație;
- b) de la data înregistrării în registrul ținut de instanțele judecătorești competente, dacă are această obligație;
- c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naștere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă se încheie, în cazul divizărilor sau fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanelor juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

- a) la data înregistrării în registrul comerțului/ registrul ținut de instanțele judecătorești competente a noii societăți sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau mai multor societăți noi;
- b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operațiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părților în cazul în care se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;
- c) la data înmatriculării persoanei juridice înființate potrivit legislației europene, în cazul în care prin fuziune se constituie asemenea persoane juridice;
- d) la data stabilită potrivit legii, în alte cazuri decât cele menționate la lit. a), b) și c).

În cazul dizolvării urmată de lichidarea contribuabilului, perioada impozabilă încetează la data depunerii situațiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, conform legii, înființarea acestuia.

Cotele de impozitare.

ART. 17 - Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%, cu excepțiile prevăzute la art. 38.

Impozit minim.

ART. 18 – (1) Contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, și în cazul cărora impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective sunt obligați la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri înregistrate.

Norme metodologice (art. 18, alin. 1):

11. Intră sub incidența prevederilor art. 18 din Codul fiscal contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, încadrați potrivit dispozițiilor legale în vigoare; aceștia trebuie să organizeze și să conducă evidența contabilă pentru a se cunoaște veniturile și cheltuielile corespunzătoare acestor activități. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din aceste activități. În cazul în care impozitul pe profit datorat este mai mic decât 5% din veniturile obținute din aceste activități, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acesta se adaugă la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activități, impozit calculat potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal. Veniturile care se iau în calcul pentru aplicarea cotei de 5% sunt veniturile aferente activităților respective, înregistrate în conformitate cu reglementările contabile.

Pct. (2) până la (7) inclusiv abrogate.

Norme metodologice (art. 18, alin. 2) de la 111 la 118 abrogate prin consecință.

CAP. II - Calculul profitului impozabil.

Reguli generale.

ART. 19 - (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

Norme metodologice (art. 19, alin. 1):

12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

Exemple de elemente similare veniturilor:

- diferențele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor și datorilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;
- rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) și alin. (5¹) din Codul fiscal.
- câștigurile legate de vânzarea sau anularea titlurilor de participare proprii dobândite/ răscumpărate.
- diferențele nefavorabile dintre prețul de vânzare al titlurilor de participare proprii și valoarea lor de dobândire/ răscumpărare, înregistrate la data vânzării titlurilor respective.

Exemple de elemente similare cheltuielilor:

- diferențele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor și datorilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;
- cheltuiala cu valoarea neamortizată a cheltuielilor de cercetare și dezvoltare și a mijloacelor fixe de natura obiectelor de inventar care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, cheltuiala este deductibilă fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizări, respectiv durata inițială stabilită conform legii, mai puțin perioada pentru care s-a calculat amortizarea. În mod similar se va proceda și în cazul obiectelor de inventar, baracamentelor și amenajărilor provizorii trecute în rezultatul reportat cu ocazia retratării situațiilor financiare anuale.

Veniturile și cheltuielile generate de evaluarea ulterioară și executarea instrumentelor financiare derivate, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, sunt luate în calcul la stabilirea profitului impozabil.

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

14. La calculul profitului impozabil limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică trimestrial sau potrivit prezentelor norme metodologice, după caz, astfel încât la finele anului acestea să se încadreze în prevederile legii. Pentru contribuabilii care au obligația de a plăti impozitul pe profit anual, limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică anual.

15. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligați să întocmească un registru de evidență fiscală, într-un singur exemplar, compus din cel puțin 100 de file, ținut în formă scrisă sau electronică. Completarea se face în ordine cronologică, iar informațiile înregistrate trebuie să corespundă cu operațiunile fiscale și cu datele prezentate în declarațiile de impunere. Registrul de evidență fiscală se completează în toate situațiile în care informațiile cuprinse în declarația fiscală sunt obținute în urma unor prelucrări ale datelor furnizate din înregistrările contabile. Modul de completare a registrului de evidență fiscală este la latitudinea fiecărui contribuabil, în funcție de specificul activității și de necesitățile proprii ale acestuia. Acestea se referă la: calculul dobânzilor și al diferențelor de curs valutar deductibile fiscal, amortizarea fiscală, reduceri și scutiri de impozit pe profit, evidența fiscală a vânzărilor cu plata în rate, valoarea fiscală în cazul efectuării operațiunilor prevăzute la art. 27 din Codul fiscal, alte asemenea operațiuni.

(2) Metodele contabile, stabilite prin reglementări legale în vigoare, privind ieșirea din gestiune a stocurilor sunt recunoscute la calculul profitului impozabil, cu excepția cazului prevăzut la alin. (3). Metodele contabile de evaluare a stocurilor nu se modifică în cursul anului fiscal.

(3) Contribuabilii care au optat până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plata în rate, pe măsură ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de această facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleași termene scadente, proporțional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului.

Norme metodologice (art. 19, alin. 3):

16. Pentru contribuabilii care au optat la momentul livrării bunurilor, executării lucrărilor sau prestării serviciilor pentru impunerea veniturilor aferente contractelor cu plata în rate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, veniturile și cheltuielile aferente bunurilor mobile și imobile produse, lucrărilor executate și serviciilor prestate, valorificate în baza unui contract cu plata în rate, sunt impozabile, respectiv deductibile, pe măsură ce ratele devin scadente, pe durata derulării contractelor respective.

(4) În cazul contribuabililor care desfășoară activități de servicii internaționale, în baza convențiilor la care România este parte, veniturile și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenții.

Norme metodologice (art. 19, alin. 4):

17. Intră sub incidența acestui alineat contribuabilii care desfășoară activități de servicii internaționale care aplică regulile de evidență și decontare a veniturilor și cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convențiilor la care România este parte (de exemplu: serviciile poștale, telecomunicațiile, transporturile internaționale).

(5) Tranzacțiile între persoane afiliate se realizează conform principiului prețului pieței libere, potrivit căruia tranzacțiile între persoanele afiliate se efectuează în condițiile stabilite sau impuse care nu trebuie să difere de relațiile comerciale sau financiare stabilite între întreprinderi independente. La stabilirea profiturilor persoanelor afiliate se au în vedere principiile privind prețurile de transfer.

Deduceri pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare.

ART. 19¹ - (1) La calculul profitului impozabil, pentru activitățile de cercetare-dezvoltare se acordă următoarele stimulente fiscale:

a) deducerea suplimentară la calculul profitului impozabil în proporție de 20% a cheltuielilor eligibile pentru aceste activități; deducerea suplimentară se calculează trimestrial/anual; în cazul în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispozițiilor art. 26;

b) aplicarea metodei de amortizare accelerată și în cazul aparaturii și echipamentelor destinate activităților de cercetare-dezvoltare.

(2) În aplicarea prevederilor prezentului articol se elaborează norme privind deducerile pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare, aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului educației, cercetării și inovării.

Scutirea de impozit a profitului reinvestit.

ART. 19² - (1) Profitul investit în producția și/sau achiziția de echipamente tehnologice (mașini, utilaje și instalații de lucru), astfel cum sunt prevăzute în subgrupa 2.1 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, folosite în scopul obținerii de venituri impozabile, este scutit de impozit.

(2) Profitul investit potrivit alin. (1) reprezintă soldul contului de profit și pierdere, respectiv profitul contabil cumulat de la începutul anului, utilizat în acest scop în anul efectuării investiției. Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada respectivă.

(3) Pentru perioada 1 octombrie-31 decembrie 2009, în aplicarea facilității se ia în considerare profitul contabil înregistrat începând cu data de 1 octombrie 2009 și investit în activele menționate la alin. (1) produse și/sau achiziționate după aceeași dată.

(4) Pentru contribuabilii care au obligația de a plăti impozit pe profit trimestrial, în situația în care se efectuează investiții în trimestrele anterioare, din profitul contabil cumulat de la începutul anului se scade suma profitului investit anterior pentru care s-a aplicat facilitatea.

(5) În cazul contribuabililor prevăzuți la art. 103 care devin plătitori de impozit pe profit în conformitate cu prevederile art. 107¹, pentru aplicarea facilității se ia în considerare profitul contabil cumulat de la începutul anului investit în activele menționate la alin. (1), produse și/sau achiziționate începând cu trimestrul în care aceștia au devenit plătitori de impozit pe profit. Pentru anul 2009 profitul contabil luat în considerare la aplicarea facilității este cel înregistrat după data de 1 octombrie 2009.

(6) Scutirea se calculează trimestrial sau anual, după caz, iar suma profitului pentru care s-a beneficiat de scutirea de impozit pe profit va fi repartizată cu prioritate pentru constituirea rezervelor până la concurența profitului contabil înregistrat la sfârșitul exercițiului financiar. În cazul în care la sfârșitul exercițiului financiar se realizează pierdere contabilă nu se efectuează regularizarea profitului investit, iar contribuabilul nu este obligat să repartizeze suma profitului investit pentru constituirea rezervelor.

(7) Pentru activele prevăzute la alin. (1) care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi, facilitatea se acordă pentru lucrările realizate efectiv, în baza unor situații parțiale de lucrări, pentru investițiile puse în funcțiune parțial în anul respectiv.

(8) Prevederile alin. (1) se aplică pentru activele considerate noi, în sensul că nu au fost anterior utilizate.

(9) Contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) au obligația de a păstra în patrimoniu activele respective cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de funcționare, stabilită potrivit Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe. În cazul nerespectării acestei condiții, pentru sumele respective se recalculează impozitul pe profit și se stabilesc majorări de întârziere, de la data aplicării facilității, potrivit legii. Nu intră sub incidența acestor prevederi activele transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare în cazul în care societatea beneficiară preia rezerva aferentă profitului scutit, asumându-și astfel drepturile și obligațiile societății cedente, precum și activele înstrăinate în cadrul procedurii de lichidare/faliment, potrivit legii.

(10) Abrogat.

(11) Contribuabilii care aplică prevederile prezentului articol nu pot beneficia de prevederile art. 26¹ din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare.

(12) Prin excepție de la prevederile art. 7 alin. (1) pct. 33 și ale art. 24 alin. (5), valoarea fiscală, respectiv valoarea de intrare a activelor prevăzute la alin. (1) se determină prin scăderea din valoarea de producție și/sau de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea prevăzută la alin. (1).

(13) Prevederile prezentului articol se aplică până la data de 31 decembrie 2010 inclusiv.

Norme metodologice (art. 19²):

17¹ În sensul prevederilor art. 19² alin. (1) din Codul fiscal, prin producția de echipamente tehnologice se înțelege realizarea acestora în regie proprie și înregistrarea ca mijloace fixe potrivit reglementărilor contabile în corelație cu prevederile art. 24 di Codul fiscal.

17² Exemple de calcul:

Exemplul I. Determinarea scutirii de impozit și a valorii fiscale, în cazul în care profitul contabil este mai mare decât valoarea investiției realizate.

La sfârșitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 170.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 10.000 lei. Societatea achiziționează la data de 15 noiembrie un echipament tehnologic în valoare de 80.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie – 31 decembrie 2009 fiind în sumă de 90.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

$$170.000 \times 16 \% = 27.200 \text{ lei}$$

$$27.200 - 10.000 = 17.200 \text{ lei}$$

- se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit:

Având în vedere faptul că profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie – 31 decembrie 2009 în sumă de 90.000 lei acoperă investiția realizată, impozitul scutit este:

$$80.000 \times 16 \% = 12.800 \text{ lei;}$$

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19² alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

$$\text{Valoarea fiscală} = 80.000 - 80.000 = 0$$

Exemplul II. Determinarea scutirii de impozit și a valorii fiscale, în cazul în care profitul contabil este mai mic decât valoarea investiției realizate. La sfârșitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 60.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 4.000 lei. Societatea achiziționează la data de 20 noiembrie un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie – 31 decembrie fiind 30.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

$$60.000 \times 16 \% = 9.600 \text{ lei}$$

$$9.600 - 4.000 = 5.600 \text{ lei;}$$

- se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit: în această situație, profitul contabil nu acoperă investiția realizată, decât până la nivelul de 30.000 lei. Impozitul pe profit aferent părții din investiție finanțată din profit este:

$$30.000 \times 16 \% = 4.800 \text{ lei; impozitul pe profit scutit} = 4.900 \text{ lei.}$$

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19² alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

$$\text{Valoarea fiscală} = 70.000 - 30.000 = 40.000 \text{ lei.}$$

Exemplul III. Determinarea impozitului pentru situația în care impozitul pe profit după aplicarea facilității este mai mic decât impozitul minim.

La sfârșitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 45.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 2.000 lei.

Societatea achiziționează la data de 15 decembrie un utilaj în valoare de 25.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie – 31 decembrie 2009 fiind 30.000 lei. La data de 31 decembrie 2008 societatea a înregistrat venituri totale anuale în sumă de 250.000 lei, la care corespunde un impozit minim pentru trimestrul IV de 1.625 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit și a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilității, se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

$$45.000 \times 16 \% = 7.200 \text{ lei}$$

$$7.200 - 2.000 = 5.200 \text{ lei;}$$

- având în vedere faptul că, în acest caz profitul contabil acoperă investiția realizată, impozitul pe profit aferent profitului investit este:

$$25.000 \times 16 \% = 4.000 \text{ lei;}$$

- după aplicarea facilității, impozitul pe profit este:

$$5.200 - 4.000 = 1.200 \text{ lei;}$$

- în această situație, deoarece impozitul pe profit după aplicarea facilității este mai mic decât impozitul minim, impozitul pentru trimestrul IV se datorează la nivelul impozitului minim în sumă de 1.625 lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19² alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală = 25.000m – 25.000 = 0

Exemplul IV de calcul al scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii obligați la plata anuală a impozitului pe profit.

La sfârșitul anului 2010 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 2.500.000 lei. Profitul contabil aferent anului 2010 este de 1.900.000 lei. Societatea achiziționează la data de 15 martie 2010 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, la data de 16 iulie un echipament tehnologic în valoare de 110.000 lei și în data de 15 octombrie un echipament tehnologic în valoare de 90.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit aferent profitului reinvestit și a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilității, se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent anului 2010:

$2.500.000 \times 16 \% = 400.000$ lei;

- se determină valoarea totală a investițiilor realizate în echipamente tehnologice:

$70.000 + 110.000 + 90.000 = 270.000$ lei;

- având în vedere faptul că profitul contabil acoperă investițiile realizate, impozitul pe profit aferent profitului investit este:

$270.000 \times 16 \% = 43.200$ lei;

- se calculează impozitul pe profit datorat după aplicarea facilității:

$400.000 - 43.200 = 356.800$ lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19² alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice achiziționate:

$70.000 - 70.000 = 0$

$110.000 - 110.000 = 0$

$90.000 - 90.000 = 0$

17³ În situația în care investițiile în echipamente tehnologice realizate nu sunt acoperite în totalitate de profitul contabil, pentru determinarea valorii fiscale, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu art. 19² alin. (12) din Codul fiscal, se are în vedere ordinea cronologică a înregistrării acestora ca mijloace fixe potrivit art. 24 din Codul fiscal.

17⁴ În aplicarea prevederilor art. 19² alin. (7), facilitatea se acordă pentru valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuție înregistrate în perioada 1 octombrie 2009 – 31 decembrie 2010 și puse în funcțiune în aceeași perioadă potrivit art. 24 din Codul fiscal.

Venituri neimpozabile.

ART. 20 - Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

a) dividendele primite de la o persoană juridică română;

Norme metodologice (art. 20, lit. a):

18. În sensul prevederilor art. 20 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dividendele de încasat/ încasate de un contribuabil de la o persoană juridică română, reprezintă venituri neimpozabile la data înregistrării acestora în evidența contribuabilului, potrivit reglementărilor contabile.

b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare, precum și diferențele favorabile de valoare rezultate din evaluarea titlurilor de participare și a obligațiunilor emise pe termen lung, efectuată potrivit reglementărilor contabile. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii, a lichidării investițiilor financiare, precum și la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare;

Norme metodologice (art. 20, lit. b):

19. În aplicarea prevederilor art. 20 lit. b) din Codul fiscal, titlurile de participare sunt cele definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 31 din Codul fiscal.

La data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării titlurilor de participare, sau a retragerii capitalului social deținut la o persoană juridică, precum și la data lichidării investițiilor financiare, valoarea fiscală utilizată pentru calculul câștigului/pierderii este cea pe care titlurile de participare, respectiv investițiile financiare, au avut-o înainte de înregistrarea diferențelor favorabile respective.

c) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile, precum și veniturile din restituirea sau anularea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere pentru care nu s-a acordat deducere;

Norme metodologice (art. 20, lit. c):

20. Sunt considerate venituri neimpozabile veniturile prin care se recuperează cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursările de impozit pe profit plătite în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor și altele asemenea.

d) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative.

Norme metodologice (art. 20, lit. d):

21. Contribuabilii pentru care prin acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul că profitul aferent anumitor activități nu este impozabil sunt obligați să organizeze și să conducă evidența contabilă pentru delimitarea veniturilor și a cheltuielilor aferente acestora. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din aceste activități, în situația în care evidența contabilă nu asigură informația necesară identificării acestora, după caz.

e) în perioada 1 ianuarie 2009-31 decembrie 2009 inclusiv, veniturile din tranzacționarea titlurilor de participare pe piața autorizată și supravegheată de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare. În aceeași perioadă, cheltuielile reprezentând valoarea de înregistrare a acestor titluri de participare, precum și cheltuielile înregistrate cu ocazia desfășurării operațiunilor de tranzacționare reprezintă cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene.

ART. 20¹ - (1) După data aderării României la Uniunea Europeană sunt, de asemenea, neimpozabile și:

a) dividendele primite de o persoană juridică română, societate-mamă, de la o filială a sa situată într-un stat membru, dacă persoana juridică română întrunește cumulativ următoarele condiții:

1. plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări;
2. deține minimum 15% din capitalul social al unei persoane juridice dintr-un stat membru, respectiv minimum 10%, începând cu 1 ianuarie 2009;
3. la data înregistrării venitului din dividende deține participația minimă prevăzută la pct. 2, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani.

Sunt, de asemenea, neimpozabile și dividendele primite de persoana juridică română prin intermediul sediului său permanent situat într-un stat membru, în cazul în care persoana juridică română îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1-3;

b) dividendele primite de sediile permanente din România ale unor persoane juridice străine din alte state membre, societăți-mamă, care sunt distribuite de filialele acestora situate în state membre, dacă persoana juridică străină întrunește, cumulativ, următoarele condiții:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute la alin. (4);
2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată a fi rezident al statului membru respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;
3. plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia;
4. deține minimum 15% din capitalul social al filialei dintr-un stat membru, respectiv o participare minimă de 10%, începând cu data de 1 ianuarie 2009;
5. la data înregistrării venitului din dividende de către sediul permanent din România, persoana juridică străină deține participația minimă prevăzută la pct. 4, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani.

(2) Prevederile alin. (1) lit. a) și b) nu se aplică profiturilor repartizate persoanelor juridice române, respectiv sediilor permanente din România ale unor persoane juridice străine dintr-un stat membru, în legătură cu lichidarea unei filiale dintr-un stat membru.

(3) În aplicarea prevederilor prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) stat membru - stat al Uniunii Europene;
- b) filială dintr-un stat membru - persoana juridică străină al cărei capital social include și participația minimă prevăzută la alin. (1) lit. a) pct. 2 și lit. b) pct. 4, deținută de o persoană juridică română, respectiv de un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine dintr-un stat membru;
- c) stat terț - oricare alt stat care nu este stat membru al Uniunii Europene.

(4) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) lit. b) pct. 1, formele de organizare pentru persoanele juridice străine sunt:

- a) societățile înființate în baza legii belgiene, cunoscute ca „societe anonymes”/ „naamloze vennootschap”, „societe en commandite par actions”/ „commanditaire vennootschap op aandelen”, „societe privee a responsabilite limitee”/ „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „societe cooperative a responsabilite limitee”/ „cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „societe cooperative a responsabilite illimitee”/ „cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, „societe en nom collectif”/ „vennootschap onder firma”, „societe en commandite simple”/ „gewone commanditaire vennootschap”, întreprinderi publice ce au adoptat una dintre formele juridice menționate mai sus, și alte societăți constituite conform legii belgiene, supuse impozitului pe profit belgian;
- b) societățile înființate în baza legii daneze, cunoscute ca „aktieselskab” și „anpartsselskab” alte societăți supuse impozitării, conform legii impozitului pe profit, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat și impozitat în conformitate cu regulile generale ale legislației fiscale aplicabile la „aktieselskaber”;
- c) societățile înființate în baza legii germane, cunoscute ca „Aktiengesellschaft”, „Kommanditgesellschaft auf Aktien”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft”, „Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts”, și alte societăți constituite conform legii germane, supuse impozitului pe profit german;
- d) societățile înființate în baza legii grecești, cunoscute ca „anonume etaireia”, „etaireia periorismenes eutunes (E.P.E.)” și alte societăți constituite conform legii grecești, supuse impozitului pe profit grec;
- e) societățile înființate în baza legii spaniole, cunoscute ca „sociedad anonima”, „sociedad comanditaria por acciones”, „sociedad de responsabilidad limitada”, organisme de drept public care funcționează în baza legii private; alte entități constituite conform legii spaniole, supuse impozitului pe profit spaniol („Impuesto sobre Sociedades”);
- f) societățile înființate în baza legii franceze, cunoscute ca „societe anonymes”, „societe en commandite par actions”, „societe a responsabilite limitee”, „societes par actions simplifiees”, „societes d'assurances mutuelles”, „caisses d'epargne et de prevoyance”, „societes civiles”, care sunt automat supuse impozitului pe profit, „cooperatives”, „unions de cooperatives”, întreprinderi publice industriale și comerciale, precum și alte societăți constituite conform legii franceze, supuse impozitului pe profit francez;
- g) societățile înființate sau existente în baza legii irlandeze, organisme înființate în baza Legii asociațiilor industriale și de aprovizionare, societăți de construcții înființate în baza Legii asociațiilor de construcții și trusturi bancare de economii, înființate în baza Legii trusturilor bancare de economii, 1989;

- h) societățile înființate în baza legii italiene, cunoscute ca „societa per azioni”, „societa in accomandita per azioni”, „societa a responsabilita limitata”, „societa cooperative”, „societa di mutua assicurazione”, și entități publice și private a căror activitate este în întregime sau în principal comercială;
- i) societățile înființate în baza legii statului Luxemburg, cunoscute ca „societe anonymes”, „societe en commandite par actions”, „societe a responsabilite limitee”, „societe cooperative”, „societe cooperative organisee comme une societe anonyme”, „association d'assurances mutuelles”, „association d'epargne-pension”, „entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public”, și alte societăți constituite în baza legii luxemburghize, supuse impozitului pe profit luxemburghez;
- j) societățile înființate în baza legii olandeze, cunoscute ca „naamloze vennootschap”, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „Open commanditaire vennootschap”, „Cooperatie”, „onderlinge waarborgmaatschappij”, „Fonds voor gemene rekening”, „vereniging op cooperatieve grondslag”, „vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt”, și alte societăți constituite în baza legii olandeze și supuse impozitului pe profit olandez;
- k) societățile înființate în baza legii austriece, cunoscute ca „Aktiengesellschaft”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit”, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften”, „Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts”, „Sparkassen”, și alte societăți constituite în baza legii austriece și supuse impozitului pe profit austriac;
- l) societățile comerciale sau societățile de drept civil ce au o formă comercială și întreprinderile publice înființate în conformitate cu legea portugheză;
- m) societățile înființate în baza legii finlandeze, cunoscute ca „osakeyhtio/ aktiebolag”, „osuuskunta/ andelslag”, „saastopankki/ sparbank” and „vakuutusyhtio/ forsäkringsbolag”;
- n) societățile înființate în baza legii suedeze, cunoscute ca „aktiebolag”, „forsäkringsaktiebolag”, „ekonomiska foreningar”, „sparbanker”, „omsesidiga försäkringsboiag”;
- o) societățile înființate în baza legii Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- p) societățile înființate în baza Reglementării Consiliului nr. 2.157/2001/CE, din 8 octombrie 2001, privind Statutul societății europene (SE) și a Directivei 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001, de completare a Statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor și asociațiile cooperatiste înființate în baza Reglementării Consiliului (CE) nr. 1.435/2003, din 22 iulie 2003, privind Statutul Societății Cooperative Europene (SCE) și a Directivei Consiliului 2003/72/CE, din 22 iulie 2003, de completare a Statutului Societății Cooperative Europene cu privire la implicarea angajaților;
- q) societățile înființate în baza legislației cehe, cunoscute ca „akciová společnost”, „společnost s ručením omezeným”;
- r) societățile înființate în baza legii estoniene, cunoscute ca „taisuhing”, „usaldusuhing”, „osauhing”, „aktsiaselts”, „tulundusuhistu”;
- s) societățile înființate în baza legii cipriote, cunoscute ca „etaireies”, supuse impozitului pe profit cipriot;
- ș) societățile înființate în baza legii letone, cunoscute ca „akciju sabiedriba”, „sabiedriba ar ierobezotu atbildību”;
- t) societățile înființate în baza legii lituaniene;
- ț) societățile înființate în baza legii ungare, cunoscute ca „kozkereseti tarsasag”, „beteti tarsasag”, „kozvos vallalat”, „korlatolt felelossegu tarsasag”, „reszvenytarsasag”, „egyesules”, „kozhasznu tarsasag”, „szovetkezet”;
- u) societățile înființate în baza legii malteze, cunoscute ca „Kumpaniji ta”, „Responsabilita Limitata”, „Socjetajiet en commandite li l-kapitali taghhom maqsum fazzjonijiet”;
- v) societățile înființate în baza legii poloneze, cunoscute ca „spolka akcyjna”, „spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia”;
- w) societățile înființate în baza legii slovene, cunoscute ca „delniska druzba”, „komanditna druzba”, „druzba z omejeno odgovornostjo”;
- x) societățile înființate în baza legislației slovace, cunoscute ca „akciová spoločnosť”, „spoločnosť s ručením obmedzeným”, „komanditna spoločnosť”.

(5) Dispozițiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 90/435/CEE privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre, amendată prin Directiva 2003/123/CE a Consiliului.

Norme metodologice (art. 20¹):

21¹. În aplicarea prevederilor art. 20¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, condiția legată de perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: *Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen*- C-284/94, C-291/94 și C-292/94. Astfel, în situația în care, la data înregistrării dividendului de către societatea-mamă, persoana juridică română, respectiv de către sediul permanent al unei societăți-mamă, persoana juridică străină dintr-un stat membru, condiția referitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani nu este îndeplinită, venitul din dividende este supus impunerii. Ulterior, în anul fiscal în care condiția este îndeplinită, contribuabilul urmează să beneficieze de recalcularea impozitului pe profit al anului în care venitul a fost impus. În acest sens, contribuabilul trebuie să depună declarația rectificativă privind impozitul pe profit.”

21². Pentru îndeplinirea condiției de la pct. 3 lit. b) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societățile-mamă, persoane juridice străine, trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- *impot des societes/ vennootschapsbelasting*, în Belgia;
- *selskabsskat*, în Danemarca;
- *Körperschaftsteuer*, în Republica Federală Germania;
- *phoros eisodematos uomikou prosopon kerdoskopikou kharaktera*, în Grecia;
- *impuesto sobre sociedades*, în Spania;
- *impot sur les societes*, în Franța;
- *Corporation tax*, în Irlanda;
- *imposta sul reddito delle societa*, în Italia;
- *impot sur le revenu des collectivites*, în Luxemburg;

- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Körperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- Corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- Danz pfijmu pravnickych osob, în Republica Ceha;
- Tulumaks, în Estonia;
- "phoros eisodematos, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- Pelnos mokestis, în Lituania;
- Tarsasagi ado, în Ungaria;
- Taxxa fuq l-income, în Malta;
- Podatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- Davek od dobicka pravnih oseb, în Slovenia;
- Danz prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- korporativen dank, în Bulgaria."

21³. Pentru aplicarea prevederilor art. 20¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române și bulgare, societăți-mamă, sunt:

- societățile înființate în baza legii române, cunoscute ca „societăți pe acțiuni”, „societăți în comandită pe acțiuni”, „societăți cu răspundere limitată”;
- societățile înființate în baza legii bulgare, cunoscute ca „sbiratelnoto drujestvo”, „komanditnoto drujestvo”, „drujestvoto s ogranicena otgovornost”, „akționernoto drujestvo”, „komanditnoto drujestvo s akții”.

Cheltuieli.

ART. 21 - (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

Norme metodologice (art. 21, alin. 1):

22. Abrogat.

23. În sensul art. 21 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și următoarele:

- a) cheltuielile efectuate cu editarea publicațiilor care sunt înregistrate ca returnuri în perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative și în limita cotelor prevăzute în contractele de distribuție, cu condiția reflectării în contabilitate a veniturilor și cheltuielilor potrivit reglementărilor contabile;
- b) cheltuielile generate de taxa pe valoarea adăugată ca urmare a aplicării prorataei, în conformitate cu prevederile titlului VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Codul fiscal, precum și în alte situații când taxa pe valoarea adăugată este înregistrată pe cheltuieli, în situația în care taxa pe valoarea adăugată este aferentă unor bunuri sau servicii achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile;
- c) cheltuielile reprezentând valoarea creanțelor comerciale înstrăinate, potrivit legii.
- d) dobânzile/ penalitățile de întârziere și daunele-interese, stabilite, potrivit legii, în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane rezidente/ nerezidente, sunt cheltuieli deductibile, respectiv venituri impozabile pe măsura înregistrării lor.
- e) pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau prestarea unui serviciu;
- f) cheltuielile efectuate pentru transportul salariaților la și de la locul de muncă;
- g) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată plătită într-un stat membru aferentă unor bunuri sau servicii achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile;
- h) cheltuielile privind serviciile care vizează eficientizarea, optimizarea, restructurarea operațională și/ sau financiară a activității contribuabilului;

24. Abrogat.

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și:

- a) cheltuielile cu achiziționarea ambalajelor, pe durata de viață stabilită de către contribuabil;
- b) cheltuielile efectuate, potrivit legii, pentru protecția muncii și cheltuielile efectuate pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;

Norme metodologice (art. 21, alin. 2, lit. b):

25. Intră sub incidența acestei prevederi cheltuielile efectuate în acest scop, în condițiile în care specificul activității desfășurate se încadrează în domeniile pentru care se impune respectarea normelor de protecție a muncii, stabilite conform legislației în materie.

- c) cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii, și cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de riscuri profesionale;

Norme metodologice (art. 21, alin. 2, lit. c):

26. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale, efectuate potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare. Cheltuielile cu primele de asigurare pentru riscul profesional, efectuate potrivit legislației specifice, sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

- d) cheltuielile de reclamă și publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, în baza unui contract scris, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare. Se

includ în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri și servicii acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

e) cheltuielile de transport și de cazare în țară și în străinătate, efectuate pentru salariați și administratori, precum și pentru alte persoane fizice asimilate acestora, stabilite prin norme;

Norme metodologice (art. 21, alin. 2, lit. e):

27. Calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare/mandat. În sensul art. 21 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, persoanele fizice asimilate salariaților cuprind și:

a) directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii;

b) persoanele fizice rezidente și/sau nerezidente detașate, potrivit legii, în situația în care contribuabilul suportă drepturile legale cuvenite acestora.

28. Abrogat.

f) contribuția la rezerva mutuală de garantare a casei centrale a cooperativelor de credit;

Norme metodologice (art. 21, alin. 2, lit. f):

29. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cotizațiile cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit pentru constituirea rezervei mutuale de garantare, în conformitate cu reglementările legale.

g) taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile obligatorii, reglementate de actele normative în vigoare, precum și contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă;

Norme metodologice (art. 21, alin. 2, lit. g):

30. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal cheltuielile cu taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile obligatorii, stabilite prin acte normative, de practicare a unor profesii cum sunt: expert contabil, contabil autorizat, arhitect, medic, auditor financiar, avocat, notar și altele asemenea. Contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă sunt cele datorate patronatelor, în conformitate cu prevederile Legii patronatelor nr. 356/2001.

h) cheltuielile pentru formarea și perfecționarea profesională a personalului angajat;

i) cheltuielile pentru marketing, studiul pieței, promovarea pe piețele existente sau noi, participarea la târguri și expoziții, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii;

Norme metodologice (art. 21, alin. 2, lit. i):

31. Abrogat.

32. Abrogat.

j) cheltuielile de cercetare, precum și cheltuielile de dezvoltare care nu îndeplinesc condițiile de a fi recunoscute ca imobilizări necorporale din punct de vedere contabil;

k) cheltuielile pentru perfecționarea managementului, a sistemelor informatice, introducerea, întreținerea și perfecționarea sistemelor de management al calității, obținerea atestării conform cu standardele de calitate;

l) cheltuielile pentru protejarea mediului și conservarea resurselor;

m) taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile sindicale și organizațiile patronale;

n) pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor neîncasate, în următoarele cazuri:

1. procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătorești;
2. debitorul a decedat și creanța nu poate fi recuperată de la moștenitori;
3. debitorul este dizolvat, în cazul societății cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesor;
4. debitorul înregistrează dificultăți financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul.

Norme metodologice (art. 21, alin. 2, lit. n):

32¹. Dificultățile financiare majore care afectează întregul patrimoniu al debitorului sunt cele care rezultă din situații excepționale determinate de calamități naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe și în caz de război.

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit;

Norme metodologice (art. 21, alin. 3, lit. a):

33. Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezintă diferența dintre totalul veniturilor și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustările fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent și amânat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile.

b) suma cheltuielilor cu indemnizația de deplasare acordată salariaților pentru deplasări în România și în străinătate, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

Norme metodologice (art. 21, alin. 3, lit. b):

34. Abrogat.

c) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 2%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare. Intră sub incidența acestei limite, cu prioritate, ajutoarele pentru naștere, ajutoarele pentru înmormântare, ajutoarele pentru boli grave sau incurabile și protezele, precum și cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități ori unități aflate în administrarea contribuabililor: grădinițe, creșe, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale și al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamiliști, pentru școlile pe care le au sub patronaj, precum și alte cheltuieli efectuate în baza contractului colectiv de muncă. În cadrul acestei limite, pot fi deduse și cheltuielile reprezentând: tichete de creșă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, cadouri în bani sau în natură oferite copiilor minori și salariaților, cadouri în bani sau în natură acordate salariaților, costul prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii și pentru membrii de familie ai acestora, ajutoare pentru salariații care au suferit pierderi în gospodărie și contribuția la fondurile de intervenție ale asociației profesionale a minerilor, ajutorarea copiilor din școli și centre de plasament;

Norme metodologice (art. 21, alin. 3, lit. c):

33¹ Cheltuielile efectuate în baza contractului colectiv de muncă, ce intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, sunt cheltuielile de natură socială stabilite în cadrul contractelor colective de muncă la nivel național, de ramură, grup de unități și unități, altele decât cele menționate în mod expres în cadrul art. 21 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal.

d) perisabilitățile, în limitele stabilite de organele de specialitate ale administrației centrale, împreună cu instituțiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice;

Norme metodologice (art. 21, alin. 3, lit. d):

35. Nu sunt considerate perisabilități pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau obținerea unui serviciu.

e) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

Lit. f) a fost abrogată.

g) cheltuielile cu provizioane și rezerve, în limita prevăzută la art. 22;

h) cheltuielile cu dobânda și diferențele de curs valutar, în limita prevăzută la art. 23;

i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 24;

j) cheltuielile efectuate în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

Norme metodologice (art. 21, alin. 3, lit. j):

35¹. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (3) lit. j) din Codul fiscal cheltuielile înregistrate de angajator în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, efectuate potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 de euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb LEU/EUR comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor.

k) cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 250 euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

Norme metodologice (art. 21, alin. 3, lit. k):

35². Sunt deductibile la determinarea profitului impozabil, potrivit prevederilor art. 21 alin. (3) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, efectuate de angajator potrivit Legii privind reforma în domeniul sănătății nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb LEU/EUR comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor.

l) cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea locuințelor de serviciu situate în localitatea unde se află sediul social sau unde societatea are sedii secundare, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor construite prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%;

Norme metodologice (art. 21, alin. 3, lit. l):

36. În cazul locuinței de serviciu date în folosința unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea acesteia sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafața construită prevăzută de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările ulterioare, majorată cu 10%, și totalul suprafeței construite a locuinței de serviciu respective.

m) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, folosită și în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți, în acest scop;

Norme metodologice (art. 21, alin. 3, lit. m):

37. În cazul în care sediul unui contribuabil se află în locuința proprietate a unei persoane fizice, cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente sediului sunt deductibile în limita determinată pe baza raportului dintre suprafața pusă la dispoziție contribuabilului, menționată în contractul încheiat între părți, și suprafața totală a locuinței. Contribuabilul va justifica cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele încheiate cu furnizorii de utilități și alte documente.

n) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații, exclusiv cele privind combustibilul, aferente autoturismelor folosite de persoanele cu funcții de conducere și de administrare ale persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane cu astfel de atribuții.

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și cheltuielile cu impozitele nereținute la sursă în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România;

Norme metodologice (art. 21, alin. 4, lit. a):

38. Sunt nedeductibile cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și impozitele cu reținere la sursă plătite în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente pentru veniturile realizate din România. Cheltuielile cu impozitul pe profit amânat, înregistrate de contribuabil, sunt nedeductibile.

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române/străine, potrivit prevederilor legale;

Norme metodologice (art. 21, alin. 4, lit. b):

39. Prin autorități române/ străine se înțelege totalitatea instituțiilor, organismelor și autorităților din România și din străinătate care urmăresc și încasează amenzi, dobânzi/ majorări și penalități de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.

40. Abrogat.

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI. Nu intră sub incidența acestor prevederi stocurile și mijloacele fixe amortizabile, distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme;

Norme metodologice (art. 21, alin. 4, lit. c):

41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale, constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, pentru care s-au încheiat contracte de asigurare, nu intra sub incidența prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

42. În sensul prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, cheltuielile privind stocurile și mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, în măsura în care acestea se găsesc situate în zone declarate, potrivit prevederilor legale speciale pentru fiecare domeniu, afectate de calamități naturale sau de alte cauze de forță majoră. Totodată, sunt considerate deductibile și cheltuielile privind stocurile și mijloacele fixe amortizabile distruse de epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe și în caz de război. Fenomenele sociale sau economice, conjuncturile externe și în caz de război sunt cele prevăzute de Legea privind rezervele de stat nr. 82/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

d) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor acordate salariaților sub forma unor avantaje în natură, dacă valoarea acestora nu a fost impozitată prin reținere la sursă;

e) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii;

Norme metodologice (art. 21, alin. 4, lit. e):**43.** Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea participanților următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreținerea și repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanți, în favoarea acestora;

b) bunurile, mărfurile și serviciile acordate participanților, precum și lucrările executate în favoarea acestora;

c) cheltuielile cu chiria și întreținerea spațiilor puse la dispoziție acestora;

d) cheltuieli reprezentând diferența dintre prețul de piață și prețul de cumpărare preferențial, în cazul tranzacțiilor cu acțiuni efectuate în cadrul sistemului stock options plan, precum și cheltuielile cu remunerarea în instrumentele de capitaluri proprii acordate salariaților;

e) alte cheltuieli în favoarea acestora.

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

Norme metodologice (art. 21, alin. 4, lit. f):

44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.

g) cheltuielile înregistrate de societățile agricole, constituite în baza legii, pentru dreptul de folosință al terenului agricol adus de membrii asociați, peste cota de distribuție din producția realizată din folosința acestuia, prevăzută în contractul de societate sau asociere;

h) cheltuielile determinate de diferențele nefavorabile de valoare a titlurilor de participare la persoanele juridice la care se dețin participații, precum și de diferențele nefavorabile de valoare aferente obligațiunilor emise pe termen lung, cu excepția celor determinate de vânzarea-cesionarea acestora. Excepția nu se aplică pentru cheltuielile reprezentând valoarea de înregistrare a titlurilor de participare tranzacționate pe piața autorizată și supravegheată de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, în perioada 1 ianuarie 2009-31 decembrie 2009 inclusiv;

Norme metodologice (art. 21, alin. 4, lit. h):

45. Cheltuielile reprezentând pierderi de valoare a titlurilor de participare, ca urmare a reducerii valorii capitalului social la societatea comercială la care se dețin titlurile de participare sau ca urmare a evaluării potrivit reglementărilor contabile, sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil. În sensul prevederilor art. 20 lit. b) și art. 21 alin. (4) lit. h) din Codul fiscal, obligațiunile pe termen lung reprezintă obligațiunile cu maturitate/ scadență mai mare de un an, stabilită conform prospectului de emisiune.

46. Nu intră sub incidența acestor prevederi cheltuielile reprezentând valoarea titlurilor de participare tranzacționate sau cesionate.

47. În cazul vânzării titlurilor de participare, profitul impozabil se determină ca diferență între valoarea obținută în urma vânzării și valoarea nominală în cazul primei vânzări sau costul de achiziție ori valoarea fiscală definită potrivit art. 27 din Codul fiscal, după caz. La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidență a stocurilor.

i) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, cu excepția celor prevăzute la art. 20 lit. c);

Norme metodologice (art. 21, alin. 4, lit. i):

47¹. Veniturile din dividende primite de la persoane juridice române sau străine nu au, pentru determinarea profitului impozabil, cheltuieli aferente.

j) cheltuielile cu contribuțiile plătite peste limitele stabilite sau care nu sunt reglementate prin acte normative;

k) cheltuielile cu primele de asigurare plătite de angajator, în numele angajatului, care nu sunt incluse în veniturile salariale ale angajatului, conform titlului III;

l) alte cheltuieli salariale și/sau asimilate acestora, care nu sunt impozitate la angajat, cu excepția prevederilor titlului III;

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte;

Norme metodologice (art. 21, alin. 4, lit. m):

48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

Nu intră sub incidența condiției privitoare la încheierea contractelor de prestări de servicii, prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. m) din Codul fiscal, serviciile cu caracter ocazional prestate de persoane fizice autorizate și de persoane juridice, cum sunt: cele de întreținere și reparare a activelor, serviciile poștale, serviciile de comunicații și de multiplicare, parcare, transport și altele asemenea.

49. Pentru servicii de management, consultanță și asistență tehnică prestate de nerezidenții afiliați contribuabilului, la analiza tranzacțiilor pentru determinarea deductibilității cheltuielilor trebuie să se aibă în vedere și principiile din comentariul la articolul 9 privind impunerea întreprinderilor asociate din Convenția-model cu privire la impozitele pe venit și impozitele pe capital. Analiza trebuie să aibă în vedere:

(i) părțile implicate;

(ii) natura serviciilor prestate;

(iii) elementele de recunoaștere a cheltuielilor și veniturilor pe baza documentelor justificative care să ateste prestarea acestor servicii.

n) cheltuielile cu primele de asigurare care nu privesc activele contribuabilului, precum și cele care nu sunt aferente obiectului de activitate, cu excepția celor care privesc bunurile reprezentând garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul sau utilizate în cadrul unor contracte de închiriere sau de leasing, potrivit clauzelor contractuale;

o) pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor incerte sau în litigiu, neincasate, pentru partea neacoperită de provizion, potrivit art. 22, precum și pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor incerte sau în litigiu, neincasate, în alte situații decât cele prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. n). În această situație, contribuabilii care scot din evidență clienții neincasați sunt obligați să comunice în scris acestora scoaterea din evidență a creanțelor respective, în vederea recalculării profitului impozabil la persoana debitoare, după caz;

p) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările ulterioare, și ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care acordă burse private, potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente în limita minimă precizată mai jos:

1. 3 la mie din cifra de afaceri;
2. 20% din impozitul pe profit datorat.

În limitele respective se încadrează și cheltuielile de sponsorizare a bibliotecilor de drept public, în scopul construcției de localuri, al dotărilor, achizițiilor de tehnologie a informației și de documente specifice, finanțării programelor de formare continuă a bibliotecarilor, schimburilor de specialiști, a bursele de specializare, a participării la congrese internaționale;

Norme metodologice (art. 21, alin. 4, lit. p):

49¹. Exemplu de calcul privind scăderea din impozitul pe profit datorat a cheltuielilor reprezentând sponsorizarea.

Un contribuabil plătitor de impozit pe profit încheie un contract de sponsorizare conform legii privind sponsorizarea, în calitate de sponsor, în valoare de 15.000.000 lei. Contractul de sponsorizare se încheie în data de 2 februarie 2005.

La calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005, contribuabilul prezintă următoarele date financiare:

Venituri din vânzarea mărfurilor	=	1.000.000.000 lei
Venituri din prestări de servicii	=	2.000.000 lei
Total cifra de afaceri	=	1.002.000.000 lei
Cheltuieli privind mărfurile	=	750.000.000 lei
Cheltuieli cu personalul	=	20.000.000 lei
Alte cheltuieli de exploatare	=	90.000.000 lei
din care:		
sponsorizare	=	15.000.000 lei
Total cheltuieli	=	860.000.000 lei

Calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005:

Profitul impozabil = 1.002.000.000 - 860.000.000 + 15.000.000 = 157.000.000 lei.

Impozitul pe profit înainte de scăderea cheltuielii cu sponsorizarea:

157.000.000 x 16% = 25.120.000 lei.

Avându-se în vedere condițiile de deducere prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. p) din Codul fiscal, prin aplicarea limitelor, valorile sunt:

- 3 la mie din cifra de afaceri reprezintă 3.006.000 lei;

- 20% din impozitul pe profit înainte de deducerea cheltuielilor de sponsorizare reprezintă 5.024.000 lei.

Suma de scăzut din impozitul pe profit este 3.006.000 lei.

Pentru trimestrul I 2005 impozitul pe profit datorat este de:

25.120.000 - 3.006.000 = 22.114.000 lei.

Contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, și Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare și/sau care acordă burse private, pe bază de contract, în condițiile Legii nr. 376/2004 privind bursele private, cu modificările ulterioare, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă aceste cheltuieli însumate îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de art. 21 alin.(4) lit. p) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

r) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

s) cheltuielile cu taxele și cotizațiile către organizațiile neguvernamentale sau asociațiile profesionale care au legătură cu activitatea desfășurată de contribuabili și care depășesc echivalentul în lei a 4.000 euro anual, altele decât cele prevăzute la alin. (2) lit. g) și m).

ș) cheltuielile reprezentând valoarea depreciierilor mijloacelor fixe, în cazul în care, ca urmare a efectuării unei reevaluări, se înregistrează o descreștere a valorii acestora.

t) în perioada 1 mai 2009 - 31 decembrie 2010, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința contribuabilului, cu excepția situației în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;
2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;
3. vehiculele utilizate pentru închirierea către alte persoane, inclusiv pentru desfășurarea activității de instruire în cadrul școlilor de șoferi.

Norme metodologice (art. 21, alin. 4, lit. t):

49². Termenii și expresiile prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. t) pct. 1 au semnificațiile prevăzute la pct. 45¹ din normele metodologice date în aplicarea art. 145¹ din Codul fiscal din titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată”.

(5) Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” deduce la calculul profitului impozabil următoarele cheltuieli:

a) cheltuielile reprezentând diferența dintre sumele cuvenite pe bază de contract de prestări de servicii cu Senatul, Camera Deputaților, Administrația Prezidențială, Guvernul României și Curtea Constituțională pentru plata activității de reprezentare și protocol și cheltuielile înregistrate efectiv de regie;

b) cheltuielile efectuate, în condițiile legii, pentru asigurarea administrării, păstrării integrității și protejării imobilului „Palat Elisabeta” din domeniul public al statului;

Lit. c) a fost abrogată.

(6) Compania Națională „Imprimeria Națională” - S.A. deduce la calculul profitului impozabil cheltuielile aferente producerii și emiterii permiselor de ședere temporară/permanentă pentru cetățenii străini, în condițiile reglementărilor legale.

Provizioane și rezerve.

ART. 22 - (1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor și provizioanelor, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicată asupra profitului contabil, înainte de determinarea impozitului pe profit, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile aferente acestor venituri neimpozabile, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris și vărsat sau din patrimoniu, după caz, potrivit legilor de organizare și funcționare. În cazul în care aceasta este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, reconstituirea ulterioară a rezervei nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil. Prin excepție, rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilități societăților comerciale care se restructurează, se reorganizează sau se privatizează poate fi folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acțiuni obținut în urma procedurii de conversie a creanțelor, iar sumele destinate reconstituirii ulterioare a acesteia sunt deductibile la calculul profitului impozabil;

Norme metodologice (art. 22, alin. 1, lit. a):

50. Cota de 5% reprezentând rezerva prevăzută la art. 22 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică asupra diferenței dintre totalul veniturilor, din care se scad veniturile neimpozabile, și totalul cheltuielilor, din care se scad cheltuielile cu impozitul pe profit și cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, înregistrate în contabilitate. Rezerva se calculează cumulată de la începutul anului și este deductibilă la calculul profitului impozabil trimestrial sau anual, după caz. În veniturile neimpozabile care se scad la determinarea bazei de calcul pentru rezervă sunt incluse veniturile prevăzute la art. 20 din Codul fiscal, cu excepția celor prevăzute la lit. c) din același articol. Rezervele astfel constituite se completează sau se diminuează în funcție de nivelul profitului contabil din perioada de calcul. De asemenea, majorarea sau diminuarea rezervelor astfel constituite se efectuează și în funcție de nivelul capitalului social subscris și vărsat sau al patrimoniului. În situația în care, ca urmare efectuării unor operațiuni de reorganizare, rezerva legală a persoanei juridice beneficiare depășește a cincea parte din capitalul social sau din patrimoniul social, după caz, diminuarea rezervei legale, la nivelul prevăzut de lege, nu este obligatorie.

51. În cazul în care această rezervă este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, rezerva reconstituită ulterior acestei utilizări în aceeași limită nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil.

b) provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților;

Norme metodologice (art. 22, alin. 1, lit. b):

52. Provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților se constituie trimestrial numai pentru bunurile livrate, lucrările executate și serviciile prestate în cursul trimestrului respectiv pentru care se acordă garanție în perioadele următoare, la nivelul cotelor prevăzute în contractele încheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzută în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate.

Pentru lucrările de construcții care necesită garanții de bună execuție, conform prevederilor din contractele încheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, în limita cotelor prevăzute în contracte, cu condiția reflectării integrale la venituri a valorii lucrărilor executate și confirmate de beneficiar pe baza situațiilor de lucrări.

Înregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garanțiile de bună execuție se face pe măsura efectuării cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garanție înscrise în contract.

Aceleași prevederi se aplică și în cazul provizioanelor pentru garanții de bună execuție a contractelor externe, acordate în condițiile legii producătorilor și prestatorilor de servicii, în cazul exporturilor complexe, proporțional cu cota de participare la realizarea acestora, cu condiția ca acestea să se regăsească distinct în contractele încheiate sau în tariful lucrărilor executate și în facturile emise.

Prin export complex se înțelege exportul de echipamente, instalații sau părți de instalații, separat ori împreună cu tehnologii, licențe, know-how, asistență tehnică, proiectare, construcții-montaj, lucrări de punere în funcțiune și recepție, precum și piesele de schimb și materialele aferente, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Sunt considerate exporturi complexe lucrările geologice de proiectare-explorare, lucrările de exploatare pentru zăcăminte minerale, construcții de rețele electrice, executarea de foraje de sonde, construcții de schele, de instalații și conducte de transport, de depozitare și de distribuție a produselor petroliere și a gazelor naturale, precum și realizarea de nave complete, de obiective în domeniile agriculturii, îmbunătățirilor funciare, amenajărilor hidrotehnice, silvice, organizarea exploatărilor forestiere și altele asemenea, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

c) provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu data de 1 ianuarie 2004, 25% începând cu data de 1 ianuarie 2005, 30% începând cu data de 1 ianuarie 2006, din valoarea creanțelor asupra clienților, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) și i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2004;
2. sunt neîncasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței;
3. nu sunt garantate de altă persoană;
4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;
5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului;

Norme metodologice (art. 22, alin. 1, lit. c):

53. Creanțele asupra clienților reprezintă sumele datorate de clienții interni și externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate și servicii prestate, pe bază de facturi, înregistrate după 1 ianuarie 2004 și neîncasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței.

Diminuarea sau anularea provizioanelor se efectuează prin trecerea acestora pe venituri în cazul încasării creanței, proporțional cu valoarea încasată sau înregistrarea acesteia pe cheltuieli.

În cazul creanțelor în valută, provizionul este deductibil la nivelul valorii influențate cu diferențele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluării acestora. Valoarea provizioanelor pentru creanțele asupra clienților este luată în considerare la determinarea profitului impozabil în trimestrul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 22 din Codul fiscal și nu poate depăși valoarea acestora, înregistrată în contabilitate în anul fiscal curent sau în anii anteriori. Procentele prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, aplicate asupra creanțelor înregistrate începând cu anii fiscali 2004, 2005 și, respectiv, 2006, nu se recalculează.

Cheltuielile reprezentând pierderile din creanțele incerte sau în litigiu neîncasate, înregistrate cu ocazia scoaterii din evidență a acestora, sunt deductibile pentru partea acoperită de provizionul constituit potrivit art. 22 din Codul fiscal.

d) provizioanele specifice, constituite potrivit legilor de organizare și funcționare, de către instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancale înscrise în Registrul general ținut de Banca Națională a României, precum și provizioanele specifice constituite de alte persoane juridice similare;

Lit. e) a alin. (1) al art. 22 a fost abrogată.

Normele metodologice pentru art. 22, alin. 1, lit. e concretizate prin pct. 54 au fost anulate prin consecință.

Lit. f) a alin. (1) al art. 22 a fost abrogată.

Lit. g) a alin. (1) al art. 22 a fost abrogată.

Normele metodologice pentru art. 22, alin. 1, lit. g concretizate prin pct. 55 au fost anulate prin consecință.

h) rezervele tehnice constituite de societățile de asigurare și reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare și funcționare, cu excepția rezervei de egalizare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasigurării;

Norme metodologice (art. 22, alin. 1, lit. h):

56. În cazul societăților din domeniul asigurărilor și reasigurărilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare. Conform dispozițiilor acestei legi rezervele de prime și de daune se constituie din cote-părți corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpire în anul în care s-au încasat primele.

i) provizioanele de risc pentru operațiunile pe piețele financiare, constituite potrivit reglementărilor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare;

j) provizioanele constituite în limita unui procent de 100% din valoarea creanțelor asupra clienților, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) și i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2007;
2. creanța este deținută la o persoană juridică asupra căreia este declarată procedura de deschidere a falimentului, pe baza hotărârii judecătorești prin care se atestă această situație;
3. nu sunt garantate de altă persoană;
4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;
5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului.

k) provizioanele pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitelor de deșeurii, constituite de contribuabilii care desfășoară activități de depozitare a deșeurilor, potrivit legii, în limita sumei stabilite prin proiectul pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului, corespunzătoare cotei-părți din tarifele de depozitare percepute.

l) provizioanele constituite de companiile aeriene din România pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere și reparare a parcului de aeronave și a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere a aeronavelor, aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

Norme metodologice (art. 22, alin. 1, lit. l):

56¹. Pentru aplicarea prevederilor art. 22 alin. 1, lit. l din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, companiile aeriene din România deduc, la calculul profitului impozabil, provizioane constituite pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere și reparare a parcului de aeronave și a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere ale aeronavelor aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, la un nivel stabilit pe baza tipului de aeronavă, numărului de ore de zbor aprobat și al tarifului practicat de prestator, prevăzut în contractul încheiat cu acesta.

(2) Contribuabilii autorizați să desfășoare activitate în domeniul exploatarea zăcămintelor naturale sunt obligați să înregistreze în evidența contabilă și să deducă provizioane pentru refacerea terenurilor afectate și pentru

redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenței dintre veniturile înregistrate în legătură cu realizarea și vânzarea zăcămintelor naturale și cheltuielile efectuate cu extracția, prelucrarea și livrarea acestora, pe toată durata de funcționare a exploatării zăcămintelor naturale.

Norme metodologice (art. 22, alin. 2):

57. *Provizioanele prevăzute la art. 22 alin. (2) din Codul fiscal sunt obligatorii pentru contribuabilii care au ca domeniu de activitate exploatarea de resurse minerale, gaze naturale și pentru titularii acordurilor petroliere.*

(3) Pentru titularii de acorduri petroliere, care desfășoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă mai mare de 100 m, cota provizionului constituit pentru dezafectarea sondelor, demobilizarea instalațiilor, a dependențelor și anexelor, precum și pentru reabilitarea mediului este de 10%, aplicată asupra diferenței dintre veniturile și cheltuielile înregistrate, pe toată perioada exploatării petroliere.

(4) Regia Autonomă "Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian" - ROMATSA constituie trimestrial un provizion, potrivit prevederilor legale, pentru diferența dintre veniturile din exploatare realizate efectiv din activitatea de rută aeriană și costurile efective ale activității de rută aeriană, care este utilizat pentru acoperirea cheltuielilor de exploatare care depășesc tarifele stabilite anual de EUROCONTROL.

(5) Reducerea sau anularea oricărui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinației provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplică dacă un alt contribuabil preia un provizion sau o rezervă în legătură cu o divizare sau fuziune, reglementările acestui articol aplicându-se în continuare aceluși provizion sau rezervă.

Norme metodologice (art. 22, alin. 5):

57¹. *În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (5), corelate cu dispozițiile art. 19 din Codul fiscal, surplusul din reevaluarea imobilizărilor corporale, care a fost anterior deductibil, evidențiat potrivit reglementărilor contabile în contul „Rezultatul reportat” sau în contul „Alte rezerve”, analitice distincte, se impozitează la momentul modificării destinației rezervei, distribuirii rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv, inclusiv la folosirea acestuia pentru acoperirea pierderilor contabile. Pentru calculul profitului impozabil aceste sume sunt elemente similare veniturilor.*

Înregistrarea și menținerea în capitaluri proprii, respectiv conturi de rezerve sau rezultatul reportat, analitice distincte, a rezervelor constituite în baza unor acte normative nu se consideră modificarea destinației sau distribuției.

(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate și/sau casate, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor mijloace fixe, după caz.

Norme metodologice (art. 22, alin. 5¹):

57². *Nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5¹) din Codul fiscal rezervele reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, existente în sold în contul 1065 la data de 30 aprilie 2009 inclusiv, care au fost deduse la calculul profitului impozabil. Aceste rezerve se impozitează la momentul modificării destinației acestora potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) din Codul fiscal.*

57³ *Nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5¹) din Codul fiscal partea din rezervă din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după data de 1 ianuarie 2004, dedusă la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale până la data de 20 aprilie 2009 inclusiv, și care nu a fost capitalizată prin transferul direct în contul 1065 „Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare” pe măsură ce mijloacele fixe au fost utilizate. Această parte a rezervei se impozitează potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) din Codul fiscal.*

De asemenea, nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5¹) din Codul fiscal rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după data de 1 ianuarie 2004, aferentă mijloacelor fixe transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, potrivit legii, la momentul scăderii din gestiune a acestora la persoana juridică ce efectuează transferul, în condițiile în care rezerva respectivă este preluată de societatea beneficiară, prevederile art. 22 alin. (5¹) aplicându-se în continuare la societatea beneficiară.

(6) Sumele înregistrate în conturi de rezerve legale și rezerve reprezentând facilități fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, asupra acestor sume se recalculează impozitul pe profit și se stabilesc dobânzi și penalități de întârziere, de la data aplicării facilității respective, potrivit legii. Nu se supun impozitării rezervele de influențe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităților în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de societăți comerciale bancare - persoane juridice române și sucursalele băncilor străine, care își desfășoară activitatea în România.

Norme metodologice (art. 22, alin. 6):

58. *Intră sub incidența art. 22 alin. (6) din Codul fiscal următoarele sume înregistrate în conturi de rezerve sau surse proprii de finanțare, în conformitate cu reglementările privind impozitul pe profit:*

a) sumele reprezentând diferențele nete rezultate din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, care au fost neimpozabile;

b) scutirile și reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului investit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferența dintre cota redusă de impozit pentru exportul de bunuri și/ sau servicii și cota standard, precum și cele prevăzute în legi speciale.

(7) În înțelesul prezentului articol, prin constituirea unui provizion sau a unei rezerve se înțelege și majorarea unui provizion sau a unei rezerve.

(8) Provizioanele constituite pentru creanțele asupra clienților, înregistrate de către contribuabili înainte de 1 ianuarie 2004, sunt deductibile în limitele prevăzute la alin. (1) lit. c), în situația în care creanțele respective îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) nu sunt garantate de altă persoană;
- b) sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;
- c) au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului;
- d) creanța este deținută asupra unei persoane juridice pentru care a fost deschisă procedura falimentului, pe baza hotărârii judecătorești prin care se atestă această situație;
- e) nu au mai fost constituite provizioane deductibile fiscal pentru creanța respectivă.

Cheltuieli cu dobânzile și diferențe de curs valutar.

ART. 23 - (1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu trei. Gradul de îndatorare a capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului și sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit. Prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale.

(2) În condițiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste trei, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar, aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare, sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile alin. (1), până la deductibilitatea integrală a acestora.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferențele de curs valutar ale contribuabilului depășesc veniturile din diferențele de curs valutar, diferența va fi tratată ca o cheltuială cu dobânda, potrivit alin. (1), deductibilitatea acestei diferențe fiind supusă limitei prevăzute la alin. (1). Cheltuielile din diferențele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(4) Dobânzile și pierderile din diferențe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obținute direct sau indirect de la bănci internaționale de dezvoltare și organizații similare, menționate în norme, și cele care sunt garantate de stat, cele aferente împrumuturilor obținute de la instituțiile de credit române sau străine, instituțiile financiare nebancare, de la persoanele juridice care acordă credite potrivit legii, precum și cele obținute în baza obligațiunilor admise la tranzacționare pe o piață reglementată nu intră sub incidența prevederilor prezentului articol.

(5) În cazul împrumuturilor obținute de la alte entități, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), dobânzile deductibile sunt limitate la:

- a) nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei; și
- b) nivelul ratei dobânzii anuale de 9%, pentru împrumuturile în valută. Acest nivel al ratei dobânzii se aplică la determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2004. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(6) Limita prevăzută la alin. (5) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) și (2).

(7) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică societăților comerciale bancare, persoane juridice române, sucursalelor băncilor străine care își desfășoară activitatea în România, societăților de leasing pentru operațiunile de leasing, societăților de credit ipotecar, instituțiilor de credit, precum și instituțiilor financiare nebancare.

(8) În cazul unei persoane juridice străine care își desfășoară activitatea printr-un sediu permanent în România, prevederile prezentului articol se aplică prin luarea în considerare a capitalului propriu.

Norme metodologice (art. 23):

59. În vederea determinării valorii deductibile a cheltuielilor cu dobânzile se efectuează mai întâi ajustările conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal. Valoarea cheltuielilor cu dobânzile care excedează nivelului de deductibilitate prevăzut la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal este nedeductibilă, fără a mai fi luată în calcul în perioadele următoare.

60. În cazul în care capitalul propriu are o valoare negativă sau gradul de îndatorare este mai mare decât 3, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, până la deductibilitatea integrală a acestora.

61. Intră sub incidența art. 23 alin. (3) din Codul fiscal numai pierderea netă din diferențele de curs valutar aferente capitalului împrumutat.

62. În sensul art. 23 alin. (4) și (7) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile de credit, persoane juridice române, sunt cele autorizate, potrivit legii, de Banca Națională a României.

63. În sensul art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an începând de la data încheierii contractului, cu excepția celor prevăzute la alin. (4) al art. 23 din Codul fiscal, indiferent de data la care acestea au fost contractate.

În capitalul împrumutat se includ și creditele sau împrumuturile care au un termen de rambursare mai mic de un an, în situația în care există prelungiri ale acestui termen, iar perioada de rambursare curentă, însumată cu perioadele de rambursare anterioare ale creditelor sau împrumuturilor pe care le prelungesc, depășește un an.

64. Capitalul propriu cuprinde capitalul social, rezervele legale, alte rezerve, profitul nedistribuit, rezultatul exercițiului și alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale. În cazul sediilor permanente, capitalul propriu cuprinde capitalul de dotare pus la dispoziție de persoana juridică străină pentru desfășurarea activității în România, potrivit documentelor de autorizare, rezervele legale, alte rezerve, rezultatul exercițiului și alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale.

65. Pentru calculul deductibilității cheltuielilor cu dobânzile se au în vedere următoarele:

- a) pentru împrumuturile angajate de la alte entități, cu excepția celor prevăzute la art. 23 alin. (4) din Codul fiscal, se aplică limita prevăzută la art. 23 alin. (5) din același act normativ, indiferent de data la care au fost contractate;

- b) în scopul aplicării art. 23 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nivelul ratei dobânzii de referință, recunoscută la calculul profitului impozabil, este cea din ultima lună a trimestrului pentru care se calculează impozitul pe profit, publicată de Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea I;
- c) modul de calcul al dobânzii, conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, va fi cel corespunzător modului de calcul al dobânzii aferente împrumuturilor;
- d) rezultatul exercițiului financiar luat în calcul la determinarea capitalului propriu pentru sfârșitul perioadei este cel înregistrat de contribuabil înainte de calculul impozitului pe profit.

66. Cheltuielile cu dobânzile însumate cu pierderea netă din diferențele de curs valutar aferente împrumuturilor cu termen de rambursare mai mare de un an, luate în considerare la calculul gradului de îndatorare, sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (1) din Codul fiscal.

67. În vederea determinării impozitului pe profit, gradul de îndatorare se calculează ca raport între media capitalului împrumutat și media capitalului propriu. Pentru calculul acestor medii se folosesc valorile existente la începutul anului și la sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit, după cum urmează:

astfel:

68. În cazul în care gradul de îndatorare astfel determinat este mai mic sau egal cu trei, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă de curs valutar sunt deductibile integral după ce s-au efectuat ajustările prevăzute la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal.

69. Dacă gradul de îndatorare astfel determinat este mai mare decât trei, suma cheltuielilor cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențe de curs valutar este nedeductibilă în perioada de calcul al impozitului pe profit, urmând să se raporteze în perioada următoare, devenind subiect al limitării prevăzute la art. 23 alin. (1) din Codul fiscal pentru perioada în care se raportează.

70. În sensul prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin bănci internaționale de dezvoltare se înțelege:

- Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.I.R.D.), Corporația Financiară Internațională (C.F.I.) și Asociația pentru Dezvoltare Internațională (A.D.I.);
- Banca Europeană de Investiții (B.E.I.);
- Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.E.R.D.);
- bănci și organizații de cooperare și dezvoltare regională similare.

Prin împrumut garantat de stat se înțelege împrumutul garantat de stat potrivit Legii datoriei publice nr. 313/ 2004, cu modificările ulterioare.

Intră sub incidența prevederilor art.23 alin.(4) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și dobânzile/ pierderile din diferențe de curs valutar, aferente împrumuturilor obținute în baza obligațiunilor emise, potrivit legii, de către societățile comerciale cu respectarea cerințelor specifice de admitere la tranzacționare pe o piață reglementată din România, potrivit prevederilor Legii nr. 297/ 2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele admise la tranzacționare pe piețe străine de valori mobiliare reglementate de autoritatea în domeniu a statelor respective.

70¹. Pentru determinarea profitului impozabil începând cu anul fiscal 2010, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută este de 6% (față de 8 % în 2009).

Amortizarea fiscală.

ART. 24 - (1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;
- b) are o valoare fiscală mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, la data intrării în patrimoniul contribuabilului;
- c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set. Pentru componentele care intră în structura unui activ corporal, a căror durată normală de utilizare diferă de cea a activului rezultat, amortizarea se determină pentru fiecare componentă în parte.

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

- a) investițiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locație de gestiune sau altele asemenea;
- b) mijloacele fixe puse în funcțiune parțial, pentru care nu s-au întocmit formele de înregistrare ca imobilizare corporală; acestea se cuprind în grupele în care urmează a se înregistra, la valoarea rezultată prin însumarea cheltuielilor efective ocazionate de realizarea lor;
- c) investițiile efectuate pentru descoperită în vederea valorificării de substanțe minerale utile, precum și pentru lucrările de deschidere și pregătire a extracției în subteran și la suprafață;
- d) investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix;
- e) investițiile efectuate din surse proprii, concretizate în bunuri noi, de natura celor aparținând domeniului public, precum și în dezvoltări și modernizări ale bunurilor aflate în proprietate publică;
- f) amenajările de terenuri.

(4) Nu reprezintă active amortizabile:

- a) terenurile, inclusiv cele împădurite;
- b) tablourile și operele de artă;
- c) fondul comercial;
- d) lacurile, bălțile și iazurile care nu sunt rezultatul unei investiții;
- e) bunurile din domeniul public finanțate din surse bugetare;
- f) orice mijloc fix care nu își pierde valoarea în timp datorită folosirii, potrivit normelor;
- g) casele de odihnă proprii, locuințele de protocol, navele, aeronavele, vasele de croazieră, altele decât cele utilizate în scopul realizării veniturilor.

Alin. (5) al art. 24 a fost abrogat.

(6) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:

- a) în cazul construcțiilor, se aplică metoda de amortizare liniară;
- b) în cazul echipamentelor tehnologice, respectiv al mașinilor, uneltelor și instalațiilor, precum și pentru computere și echipamente periferice ale acestora, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară, degresivă sau accelerată;
- c) în cazul oricărui alt mijloc fix amortizabil, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară sau degresivă.

(7) În cazul metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabilește prin aplicarea cotei de amortizare liniară la valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix amortizabil.

(8) În cazul metodei de amortizare degresivă, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienții următori:

- a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 și 5 ani;
- b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 5 și 10 ani;
- c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani.

Norme metodologice (art. 24, alin. 8):

71. Exemplu de calcul al amortizării prin utilizarea regimului de amortizare degresivă. Pentru un mijloc fix se dau următoarele date:

- valoarea de intrare: 350.000.000 lei;
- durata normală de funcționare conform catalogului: 10 ani;
- cota anuală de amortizare: $100/10 = 10\%$;
- cota anuală de amortizare degresivă: $10\% \times 2,0 = 20\%$;

Amortizarea anuală se va calcula astfel:

Ani	Modul de calcul	Amortizare anuală degresivă (lei)	Valoarea rămasă (lei)
1	$350.000.000 \times 20\%$	70.000.000	280.000.000
2	$280.000.000 \times 20\%$	56.000.000	224.000.000
3	$224.000.000 \times 20\%$	44.800.000	179.200.000
4	$179.200.000 \times 20\%$	35.840.000	143.360.000
5	$143.360.000 \times 20\%$	28.672.000	114.688.000
6	$114.688.000 \times 20\% =$		
...	$114.688.000/5$	22.937.600	91.750.400
7		22.937.600	68.812.800
8		22.937.600	45.875.200
9		22.937.600	22.937.600
10		22.937.600	0

(9) În cazul metodei de amortizare accelerată, amortizarea se calculează după cum urmează:

- a) pentru primul an de utilizare, amortizarea nu poate depăși 50% din valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix;
- b) pentru următorii ani de utilizare, amortizarea se calculează prin raportarea valorii rămase de amortizare a mijlocului fix la durata normală de utilizare rămasă a acestuia.

(10) Cheltuielile aferente achiziționării de brevete, drepturi de autor, licențe, mărci de comerț sau fabrică și alte imobilizări necorporale recunoscute din punct de vedere contabil, cu excepția cheltuielilor de constituire și a fondului comercial, precum și cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă imobilizări necorporale se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenție se poate utiliza și metoda de amortizare degresivă sau accelerată.

Norme metodologice (art. 24, alin. 10):

71⁴. Pentru încadrarea cheltuielilor de dezvoltare în categoria imobilizărilor necorporale se utilizează criteriile prevăzute de reglementările contabile aplicabile.

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

- a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune;
- b) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate din surse proprii la mijloacele fixe din domeniul public, pe durata normală de utilizare, pe durata normală de utilizare rămasă sau pe perioada contractului de concesiune sau închiriere, după caz;
- c) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune de cel care a efectuat investiția, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz;

d) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate pentru amenajarea terenurilor, liniar, pe o perioadă de 10 ani;
 e) amortizarea clădirilor și a construcțiilor minelor, salinelor cu extracție în soluție prin sonde, carierelor, exploatărilor la zi, pentru substanțe minerale solide și cele din industria extractivă de petrol, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor și care nu pot primi alte utilizări după epuizarea rezervelor, precum și a investițiilor pentru descoperță se calculează pe unitate de produs, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă.

Amortizarea pe unitatea de produs se recalculează:

1. din 5 în 5 ani la mine, cariere, extracții petroliere, precum și la cheltuielile de investiții pentru descoperță;
 2. din 10 în 10 ani la saline;
- f) mijloacele de transport pot fi amortizate și în funcție de numărul de kilometri sau numărul de ore de funcționare prevăzută în cărțile tehnice, pentru cele achiziționate după data de 1 ianuarie 2004;
- g) pentru locuințele de serviciu, amortizarea este deductibilă fiscal până la nivelul corespunzător suprafeței construite prevăzute de legea locuinței;
- h) numai pentru autoturismele folosite în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (3) lit. n).

Norme metodologice (art. 24, alin. 11):

70². Pentru perioada în care mijloacele fixe amortizabile nu sunt utilizate cel puțin pe o perioadă de o lună, recuperarea valorii fiscale rămase neamortizate se efectuează pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare repunerii în funcțiune a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.

În aplicarea prevederilor lit. c) a alin. (11) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, amortizarea fiscală a cheltuielilor cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune, se calculează pe baza perioadei inițiale a contractului, indiferent dacă acesta se prelungește ulterior, sau pe durata normală de utilizare rămasă, potrivit opțiunii contribuabilului, începând cu luna următoare finalizării investiției.

(12) Contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenție amortizabile și care au dedus cheltuieli de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora conform prevederilor legale, la data punerii în funcțiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenție, până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, au obligația să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, impozitul pe profit se recalculează și se stabilesc dobânzi și penalități de întârziere de la data aplicării facilității respective, potrivit legii.

Norme metodologice (art. 24, alin. 12):

71¹. Intră sub incidența art. 24 alin. (12) din Codul fiscal și mijloacele fixe amortizabile de natura construcțiilor. Pentru investițiile considerate mijloace fixe amortizabile în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii nu beneficiază de prevederile art. 24 alin. (12) din același act normativ.

Pentru mijloacele fixe amortizabile prevăzute la art. 24 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, deducerea de 20% se aplică la data punerii în funcțiune, cu ocazia recepției finale, la întreaga valoare a mijlocului fix amortizabil. În acest caz, valoarea fiscală rămasă de recuperat se determină, pe durata normală de utilizare rămasă, scăzând din valoarea totală a mijlocului fix amortizabil deducerea de 20% și amortizarea calculată până la data recepției finale.

Cheltuielile de amortizare reprezentând deducerea de 20% prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal sunt deductibile numai pentru mijloacele fixe amortizabile, respectiv brevete de invenție amortizabile înregistrate și puse în funcțiune până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. Valoarea fiscală rămasă se determină după scăderea din valoarea de intrare a respectivelor mijloace fixe amortizabile/ brevete de invenție amortizabile a sumei egale cu deducerea fiscală de 20% și se recuperează pe durata normală de funcționare. În cazul în care duratele normale de funcționare au fost recalculat, potrivit normelor legale în vigoare, perioada pentru care există obligația păstrării în patrimoniu a acestor mijloace fixe se corelează cu duratele normale de funcționare recalculat.

71². Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal:

Un contribuabil care își desfășoară activitatea în domeniul depozitării materialelor și mărfurilor achiziționează în data de 15 septembrie 2004 o clădire-depозit pe care o pune în funcțiune pe data de 20 a aceleiași luni. Valoarea de intrare a clădirii-depозit este de 30.000.000 mii lei. Durata normală de funcționare a clădirii, conform Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, este de 50 de ani. Contribuabilul, din punct de vedere contabil, folosește amortizarea liniară. Din punct de vedere fiscal contribuabilul aplică facilitatea prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal. Ca urmare a aplicării prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal, contribuabilul va înregistra următoarea situație:

- deduce din punct de vedere fiscal, în luna septembrie 2004, o cotă de 20% din valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil:

$20\% \times 30.000.000 \text{ mii lei} = 6.000.000 \text{ mii lei};$

- valoarea de recuperat din punct de vedere fiscal pe următoarele 600 de luni, începând cu octombrie 2004, $30.000.000 \text{ mii lei} - 6.000.000 \text{ mii lei} = 24.000.000 \text{ mii lei};$

- amortizarea fiscală lunară din octombrie 2004 până în septembrie 2054, $40.000 \text{ mii lei} (24.000.000 \text{ mii lei} / 600 \text{ luni}).$

- mii lei -

Luna	Amortizarea fiscală	Cheltuielile de amortizare înregistrate contabil
Septembrie 2004	6.000.000	0
Octombrie 2004	40.000	50.000
Noiembrie 2004	40.000	50.000
Decembrie 2004	40.000	50.000
Ianuarie 2005	40.000	50.000
...
August 2054	40.000	50.000
Septembrie 2054	40.000	50.000
TOTAL	30.000.000	30.000.000

(13) Pentru investițiile realizate în parcurile industriale până la data de 31 decembrie 2006 se acordă o deducere suplimentară din profitul impozabil, în cotă de 20% din valoarea investițiilor în construcții sau a

reabilitărilor de construcții, infrastructură internă și de conexiune la rețeaua publică de utilități, ținând seama de prevederile legale în vigoare privind clasificarea și duratele normate de utilizare a mijloacelor fixe amortizabile. Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (12) nu pot beneficia de facilitățile prevăzute în prezentul alineat.

(14) Cheltuielile aferente localizării, explorării, dezvoltării sau oricărei activități pregătitoare pentru exploatarea resurselor naturale se recuperează în rate egale pe o perioadă de 5 ani, începând cu luna în care sunt efectuate cheltuielile. Cheltuielile aferente achiziționării oricărui drept de exploatare a resurselor naturale se recuperează pe măsură ce resursele naturale sunt exploatare, proporțional cu valoarea recuperată raportată la valoarea totală estimată a resurselor.

(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la data de 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizată, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată.

Norme metodologice (art. 24, alin. 15):

71⁵. Pentru determinarea valorii fiscale în cazul transferurilor terenurilor cu valoare contabilă, precum și pentru determinarea valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile evidențiate în sold la 31 decembrie 2003, în valoarea de fiscală de la data intrării în patrimoniu se includ și reevaluările efectuate, potrivit legii, până la acea dată.

Pentru determinarea valorii fiscale a terenurilor, respectiv a valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile, vor fi luate în calcul și reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2007, precum și partea rămasă neamortizată din reevaluările contabile efectuate în perioada 1 ianuarie 2004 - 31 decembrie 2006, evidențiate la data de 31 decembrie 2006. Nu se recuperează prin intermediul amortizării fiscale reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2004 la mijloacele fixe amortizabile care nu mai au valoare fiscală rămasă neamortizată la data reevaluării.

În cazul în care ulterior datei de 31 decembrie 2003 se efectuează reevaluări care determină o descreștere a valorii acestora se procedează la o scădere a rezervei din reevaluare în limita soldului creditor al rezervei, în ordinea descrescătoare înregistrării rezervei, iar valoarea fiscală a terenurilor și valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează corespunzător. În aceste situații, partea din rezerva din reevaluare care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile ale perioadei în care se efectuează operațiunile de reevaluare ulterioare datei de 31 decembrie 2003.

Prin valoarea fiscală rămasă neamortizată se înțelege diferența dintre valoarea fiscală la data intrării în patrimoniu și valoarea amortizării fiscale. În valoarea fiscală la data intrării în patrimoniu se include și taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă, în conformitate cu prevederile Titlului VI „Taxa pe valoarea adăugată”.

71⁶. În aplicarea prevederilor art. 24 alin. (15) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate ca urmare a casării unui mijloc fix cu valoarea fiscală incomplet amortizată sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Prin casarea unui mijloc fix se înțelege operația de scoatere din funcțiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia și valorificarea părților componente rezultate, prin vânzare sau prin folosirea în activitatea curentă a contribuabilului.

71⁷. Cheltuielile cu amortizarea activelor necorporale aferente capitalului imobilizat, cu valoarea contabilă evidențiată în sold la 31 decembrie 2003, sunt deductibile la calculul profitului impozabil, pe durata rămasă de amortizat, în baza valorii rămase neamortizate.

(16) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale, precum și înființării și funcționării cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcțiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

Norme metodologice (art. 24, alin. 16):

71³. Abrogat.

(17) În cazul unei imobilizări corporale care la data intrării în patrimoniu are o valoare fiscală mai mică decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, contribuabilul poate opta pentru deducerea cheltuielilor aferente imobilizării sau pentru recuperarea acestor cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

(18) Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii de containere sau ambalaje, care circulă între contribuabil și clienți, se recuperează prin deduceri de amortizare, prin metoda liniară, pe durata normală de utilizare stabilită de contribuabilul care își menține dreptul de proprietate asupra containerelor sau a ambalajelor.

(19) Ministerul Finanțelor Publice elaborează normele privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

Alin. (20) al art. 24 a fost abrogat.

(21) Pentru titularii de acorduri petroliere și subcontractanții acestora, care desfășoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 metri, se calculează amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale aferente operațiunilor petroliere, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor, pe unitatea de produs, cu un grad de utilizare de 100%, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă, pe durata acordului petrolier. Cheltuielile aferente investițiilor în curs, imobilizărilor corporale și necorporale efectuate pentru operațiunile petroliere vor fi reflectate în contabilitate atât în lei, cât și în euro; aceste cheltuieli, înregistrate în contabilitate în lei, vor fi reevaluate la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar pe baza valorilor înregistrate în contabilitate în euro, la cursul de schimb euro/leu comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a fiecărui exercițiu financiar.

(22) Prevederile Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică la calculul profitului impozabil, cu excepția prevederilor art. 3 alin. 2 lit. a) și ale art. 8 din aceeași lege.

Contracte de leasing.

ART. 25 - (1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operațional, locatorul are această calitate.

Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 24.

(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional locatorul deduce chiria (rata de leasing).

Norme metodologice (art. 25):

72. *Încadrarea operațiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile art. 7 alin. (1) pct. 7 și 8 din Codul fiscal și clauzele contractului de leasing.*

Pierderi fiscale.

ART. 26 - (1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care își încetează existența prin divizare sau fuziune nu se recuperează de către contribuabilii nou-înființați sau de către cei care preiau patrimoniul societății absorbite, după caz.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai veniturile și cheltuielile atribuibile sediului permanent în România.

(4) Contribuabilii care au fost plătitori de impozit pe venit și care anterior au realizat pierdere fiscală întră sub incidența prevederilor alin. (1), respectiv alin. (5), de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între data înregistrării pierderii fiscale și limita celor 5 ani, respectiv 7 ani, după caz.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pierderea fiscală anuală realizată începând cu anul 2009, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

Norme metodologice (art. 26):

73. *Recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.*

74. *Pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declarația de impunere a anului precedent.*

75. *În cazul în care recuperarea pierderii contabile se face din rezervele legale, constituite din profit înainte de impozitare, reconstituirea ulterioară a rezervei legale nu va mai fi o sumă deductibilă la calculul profitului impozabil.*

76. *Persoana juridică din al cărei patrimoniu se desprinde o parte în urma unei operațiuni de divizare și care își continuă existența ca persoană juridică recuperează partea din pierderea fiscală înregistrată înainte de momentul în care operațiunea de divizare produce efecte, proporțional cu drepturile și obligațiile menținute de persoana juridică respectivă.*

77. *În cazul fuziunii prin absorbție pierderea fiscală rezultată din declarația de impunere a persoanei juridice absorbante, declarată până la data înscrierii la registrul comerțului a mențiunii privind majorarea capitalului social, se recuperează potrivit prevederilor din lege.*

Reorganizări, lichidări și alte transferuri de active și titluri de participare.

ART. 27 - (1) În cazul contribuțiilor cu active la capitalul unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică se aplică următoarele reguli:

a) contribuțiile nu sunt transferuri impozabile în înțelesul prevederilor prezentului titlu;

b) valoarea fiscală a activelor primite de persoana juridică este egală cu valoarea fiscală a acelor active la persoana care contribuie cu activul;

c) valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de persoana care contribuie cu activele este egală cu valoarea fiscală a activelor aduse drept contribuție de către persoana respectivă.

Norme metodologice (art. 27, alin. 1):

78. *În sensul dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, o persoană juridică poate participa cu active la una sau mai multe persoane juridice existente sau care iau astfel ființă, prin constituirea sau majorarea capitalului social al acestora primind în schimb titluri de participare ale societăților respective. Contribuțiile cu active la capitalul social al unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică nu sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil.*

79. *În cazul în care pentru contribuția cu active se datorează taxa pe valoarea adăugată potrivit dispozițiilor titlului VI din Codul fiscal, iar beneficiarul aportului nu poate exercita dreptul de deducere pentru aceasta, valoarea fiscală, în sensul art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, se majorează cu taxa pe valoarea adăugată.*

(2) Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi, fie sub formă de dividend, fie ca urmare a operațiunii de lichidare, se tratează ca transfer impozabil, exceptându-se cazurile prevăzute la alin. (3).

Norme metodologice (art. 27, alin. 2):

80. Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi se poate realiza în cazul lichidării.

81. Profitul impozabil în cazul lichidării se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, calculate cumulativ de la începutul anului fiscal, luându-se în calcul: profitul din lichidarea patrimoniului, sumele din anularea provizioanelor, sumele înregistrate în conturi de capitaluri proprii constituite din profitul brut și care nu au fost impozitate la data constituirii, alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor. În cazul în care, în declarația de impozit pe profit aferentă anului anterior lichidării contribuabilul a înregistrat pierdere fiscală, aceasta se va recupera din profitul impozabil calculat cu ocazia lichidării.

82. La calculul impozitului pe profit datorat de contribuabilii care își încetează existența în urma operațiunilor de lichidare nu sunt impozitate: rezervele constituite din profitul net, sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit, repartizate ca surse proprii de finanțare pe parcursul perioadei de funcționare, potrivit legii, rezervele constituite din diferențe de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, dacă legea nu prevede altfel.

83. Abrogat.

84. Abrogat.

(3) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operațiuni de reorganizare, dacă acestea nu au ca principal obiectiv evaziunea fiscală sau evitarea plății impozitelor:

- a) fuziunea între două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la oricare persoană juridică care fuzionează primesc titluri de participare la persoana juridică succesoare;
- b) divizarea unei persoane juridice române în două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la persoana juridică inițială beneficiază de o distribuire proporțională a titlurilor de participare la persoanele juridice succesoare;

Norme metodologice (art. 27, alin. 3, lit. a și b):

85. În înțelesul art. 27 alin. (3) lit. a) și b) din Codul fiscal, operațiunile de fuziune și divizare sunt reglementate prin Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

- c) achiziționarea de către o persoană juridică română a tuturor activelor și pasivelor aparținând uneia sau mai multor activități economice ale altei persoane juridice române, numai în schimbul unor titluri de participare;

Norme metodologice (art. 27, alin. 3, lit. c):

86. Prevederea de la art. 27 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal are în vedere transferul unei părți din activul unei societăți (transmițătoare) către una sau mai multe societăți (beneficiare) existente sau care iau astfel ființă, în schimbul atribuirii de titluri de participare ale societăților beneficiare.

- d) achiziționarea de către o persoană juridică română a minimum 50% din titlurile de participare la altă persoană juridică română, în schimbul unor titluri de participare la persoana juridică achizițoare și, dacă este cazul, a unei plăți în numerar care nu depășește 10% din valoarea nominală a titlurilor de participare emise în schimb.

(4) În cazul operațiunilor de reorganizare prevăzute la alin. (3) se aplică următoarele reguli:

- a) transferul activelor și pasivelor nu se tratează ca un transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu;
- b) schimbul unor titluri de participare deținute la o persoană juridică română cu titluri de participare la o altă persoană juridică română nu se tratează ca transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu și al titlului III;
- c) distribuirea de titluri de participare în legătură cu divizarea unei persoane juridice române nu se tratează ca dividend;
- d) valoarea fiscală a unui activ sau pasiv, așa cum este prevăzut la lit. a), este egală, pentru persoana care primește un astfel de activ, cu valoarea fiscală pe care respectivul activ a avut-o la persoana care l-a transferat;
- e) amortizarea fiscală pentru orice activ prevăzut la lit. a) se determină în continuare în conformitate cu regulile prevăzute la art. 24, care s-ar fi aplicat de persoana care a transferat activul, dacă transferul nu ar fi avut loc;
- f) transferul unui provizion sau al unei rezerve nu se consideră o reducere sau anulare a provizionului sau rezervei, potrivit art. 22 alin. (5), dacă un alt contribuabil le preia și le menține la valoarea avută înainte de transfer;
- g) valoarea fiscală a titlurilor de participare prevăzute la lit. b), care sunt primite de o persoană, trebuie să fie egală cu valoarea fiscală a titlurilor de participare care sunt transferate de către această persoană;
- h) valoarea fiscală a titlurilor de participare prevăzute la lit. c), care au fost deținute înainte de a fi distribuite, se alocă între aceste titluri de participare și titlurile de participare distribuite, proporțional cu prețul de piață al titlurilor de participare, imediat după distribuire.

(5) Dacă o persoană juridică română deține minimum 15%, respectiv 10%, începând cu anul 2009, din titlurile de participare la o altă persoană juridică română care transferă active și pasive către prima persoană juridică, printr-o operațiune prevăzută la alin. (3), anularea acestor titluri de participare nu se consideră transfer impozabil.

Alin. (6) al art. 27 a fost abrogat.

(7) În înțelesul prezentului articol, valoarea fiscală a unui activ, a unui pasiv sau a unui titlu de participare este valoarea utilizată pentru calculul amortizării și al câștigului sau pierderii, în înțelesul impozitului pe venit ori al impozitului pe profit.

Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, transferurilor de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre ale Uniunii Europene.

ART. 27¹ - (1) Prevederile prezentului articol se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană.

(2) Prevederile prezentului articol se aplică:

- a) operațiunilor de fuziune, divizare, divizare parțială, transferurilor de active și schimburilor de acțiuni în care sunt implicate societăți din două sau mai multe state membre;
- b) transferului sediului social al unei societăți europene din România în alt stat membru, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene (SCE).

(3) În sensul prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. **fuziune** - operațiunea prin care:
 - a) una sau mai multe societăți, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către o altă societate existentă, în schimbul emiterii către participanții lor a titlurilor de participare reprezentând capitalul celeilalte societăți și, dacă este cazul, al plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;
 - b) două sau mai multe societăți, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor unei alte societăți care se înființează, în schimbul emiterii către participanții lor a unor titluri de participare reprezentând capitalul noii societăți și, dacă este cazul, a plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;
 - c) o societate, în momentul dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către societatea care deține toate titlurile de participare ce reprezintă capitalul său;
2. **divizare** - operațiunea prin care o societate, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către două sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;
3. **divizare parțială** - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, una sau mai multe ramuri de activitate, către una sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, lăsând cel puțin o ramură de activitate în compania cedentă, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, titlurile de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;
4. **active și pasive transferate** - activele și pasivele societății cedente care, în urma fuziunii, divizării sau divizării parțiale, sunt integrate unui sediu permanent al societății beneficiare, situat în statul membru al societății cedente, și care contribuie la generarea profiturilor sau pierderilor luate în calcul la stabilirea bazei de impozitare;
5. **transfer de active** - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, totalitatea sau una ori mai multe ramuri ale activității sale către altă societate, în schimbul transferării titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare;
6. **schimb de acțiuni** - operațiunea prin care o societate dobândește o participație în capitalul altei societăți în așa fel încât dobândește majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă, în schimbul emiterii către participanții acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societății inițiale și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb;
7. **societate cedentă** - societatea care își transferă activele și pasivele ori care transferă totalitatea sau una ori mai multe dintre ramurile activității sale;
8. **societate beneficiară** - societatea care primește activele și pasivele sau totalitatea ori una sau mai multe dintre ramurile de activitate ale societății cedente;
9. **societate achiziționată** - societatea în care altă societate deține o participație, în urma unui schimb de titluri de participare;
10. **societate achiziitoare** - societatea care achiziționează o participație, din acțiunile unei societăți, în urma unui schimb de titluri de participare;
11. **ramură de activitate** - totalitatea activului și pasivului unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcționeze prin propriile mijloace;
12. **societate dintr-un stat membru** - orice societate care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:
 - a) are una dintre formele de organizare prezentate în anexa care face parte integrantă din prezentul titlu;

Norme metodologice (art. 27¹, alin. 3, pct. 12, lit. a):

86¹. Pentru aplicarea prevederilor art. 27¹ alin. (3) pct. 12 lit. a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române și bulgare s unt:

- societăți înființate în baza legii române, cunoscute ca "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni", "societăți cu răspundere limitată";

- societăți înființate în baza legii bulgare, cunoscute ca „sbiratelno drujestvo”, „komanditnoto drujestvo”, „drujestvoto s ogranicena otgovornost”, „akționernoto drujestvo”, „komanditnoto drujestvo s akții”.

86². Criteriile de apreciere a caracterului independent al ramurii de activitate se verifică la societatea cedentă și vizează îndeplinirea cumulată a unor condiții referitoare la:

a) existența ca structură organizatorică distinctă de alte diviziuni organizatorice ale societății cedente;

b) existența clientelei proprii, activelor corporale și necorporale proprii, stocurilor proprii, personalului propriu și altele. Dacă este cazul, ramura cuprinde și servicii administrative proprii, de exemplu serviciul de contabilitate, serviciul descentralizat de personal etc.;

c) constituirea, la momentul realizării transferului și în raport cu organizarea societății cedente, într-un ansamblu capabil să funcționeze prin mijloace proprii, în condiții normale pentru sectorul economic de activitate al acesteia;

d) identificarea totalității activelor și pasivelor care sunt legate în mod direct sau indirect de ramura transferată, sunt înscrise în bilanțul societății cedente la data în care operațiunea de transfer produce efecte, în funcție de ramura lor comercială, industrială, financiară, administrativă etc.;

e) exercitarea efectivă a activității la momentul aprobării operațiunii de transfer de către adunările generale ale celor două societăți, cedentă și beneficiară, sau la data la care operațiunea are efect, dacă aceasta este diferită.

Ramura completă de activitate nu cuprinde:

- a) elemente de activ și/ sau de pasiv aferente altor ramuri de activitate ale societății cedente;
- b) elemente de activ și/ sau de pasiv referitoare la gestiunea patrimonială a societății cedente;
- c) elemente izolate de activ și/ sau de pasiv.

- b) în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată ca avându-și sediul fiscal în statul membru și, în temeiul convenției încheiate cu un stat terț privind evitarea dublei impunerii, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;
- c) plătește impozit pe profit sau un impozit similar impozitului pe profit, fără posibilitatea unei opțiuni ori exceptări.

Norme metodologice (art. 27¹, alin. 3, pct. 12, lit. c):

86¹. Pentru îndeplinirea condiției de la 27¹ alin. (3) pct. 12 lit. c) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea dintr-un stat membru trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a statului respectiv, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- *impot des societes/ vennootschapsbelasting, în Belgia;*
- *selskabsskat, în Danemarca;*
- *Korperschaftsteuer, în Republica Federală Germania;*
- *"text in lb. greaca", în Grecia;*
- *impuesto sobre sociedades, în Spania;*
- *impot sur les societes, în Franța;*
- *Corporation tax, în Irlanda;*
- *imposta sul reddito delle societa, în Italia;*
- *impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;*
- *vennootschapsbelasting, în Olanda;*
- *Korperschaftsteuer, în Austria;*
- *imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;*
- *y hteisojen tulovero/ inkomstskatten for samfund, în Finlanda;*
- *statlig inkomstskatt, în Suedia;*
- *corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;*
- *D an z prijmu pravnickych osob, în Republica Ceha;*
- *Tulumeks, în Estonia;*
- *„phoros eisodematos”, în Cipru;*
- *uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;*
- *Pelno mokestis, în Lituania;*
- *Tarsasagi ado, în Ungaria;*
- *Taxxa fuq l-income, în Malta;*
- *Podatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;*
- *Davek od dobicka pravnih oseb, în Slovenia;*
- *Dan z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;*
- *„korporativen dank”, în Bulgaria;*
- *impozit pe profit, în România.*

13. transferul sediului social înseamnă o operațiune prin care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană, fără să se lichideze ori fără să creeze o societate nouă, își transferă sediul social din România într-un alt stat membru.

(4) Operațiunile de fuziune sau de divizare nu sunt transferuri impozabile pentru diferența dintre prețul de piață al elementelor din activ și pasiv transferate și valoarea lor fiscală.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică numai dacă compania beneficiară calculează amortizarea și orice câștig sau pierdere, aferente activelor și pasivelor transferate, în concordanță cu dispozițiile care ar fi fost aplicate companiei cedente dacă fuziunea, divizarea sau divizarea parțială nu ar fi avut loc.

(6) În cazul în care provizioanele sau rezervele constituite au fost anterior deduse din baza impozabilă de către societatea cedentă și nu provin de la sediile permanente din străinătate, aceste provizioane sau rezerve pot fi preluate, în aceleași condiții de deducere, de către sediul permanent al societății beneficiare situat în România, societatea beneficiară asumându-și astfel drepturile și obligațiile societății cedente.

(7) Referitor la operațiunile menționate la alin. (2), în situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta nu se recuperează de către sediul permanent al societății beneficiare situat în România.

(8) Atunci când o societate beneficiară deține o participație la capitalul societății cedente, veniturile societății beneficiare provenite din anularea participației sale nu se impozitează în cazul în care participația societății beneficiare la capitalul societății cedente este mai mare de 15%, respectiv 10%, începând cu data de 1 ianuarie 2009.

(9) În cazul schimbului de acțiuni se aplică următoarele:

- a) atribuirea, în cazul fuziunii, divizării sau al unui schimb de acțiuni, a titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare ori achizițoare unui participant al societății cedente sau achiziționate, în schimbul unor titluri reprezentând capitalul acestei societăți, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu și titlului III;
- b) atribuirea, în cazul divizării parțiale, a titlurilor de participare ale societății cedente, reprezentând capitalul societății beneficiare, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu și titlului III;
- c) dispozițiile lit. a) se aplică numai dacă acționarul nu atribuie titlurilor de participare primite o valoare fiscală mai mare decât valoarea pe care acestea o aveau înainte de fuziune, divizare sau schimb de acțiuni;
- d) dispozițiile lit. b) se aplică numai dacă acționarul nu atribuie titlurilor de participare primite și celor deținute în compania cedentă o valoare fiscală mai mare decât valoarea titlurilor deținute la societatea cedentă înainte de divizarea parțială;
- e) profitul sau venitul provenit din cesionarea ulterioară a titlurilor de participare se impozitează potrivit prevederilor prezentului titlu sau ale titlului III, după caz;
- f) expresia valoare fiscală reprezintă valoarea ce este utilizată pentru calcularea veniturilor sau pierderilor, în scopul determinării venitului impozabil ori aportului de capital al unui participant al societății;

(10) Dispozițiile alin. (4)-(9) se aplică și transferului de active.

(10¹) În cazul în care activele și pasivele societății cedente din România transferate într-o operațiune de fuziune, divizare, divizare parțială sau transfer de active includ și activele și pasivele unui sediu permanent situat într-

un alt stat membru, inclusiv în statul membru în care este rezidentă societatea beneficiară, dreptul de impozitare a sediului permanent respectiv revine statului membru în care este situată societatea beneficiară.

(10²) Reguli aplicabile în cazul transferului sediului social al unei societăți europene sau al unei societăți cooperative europene:

- a) atunci când o societate europeană sau o societate cooperativă europeană transferă sediul social din România într-un alt stat membru, acest transfer al sediului social nu reprezintă transfer impozabil pentru plusvaloarea calculată ca diferență între prețul de piață al elementelor din activ și pasiv transferate și valoarea lor fiscală, pentru acele active și pasive ale societății europene ori societății cooperative europene, care rămân efectiv integrate unui sediu permanent al societății europene sau al societății cooperative europene în România și care contribuie la generarea profitului ori pierderii luate în calcul din punct de vedere fiscal;
- b) transferul este neimpozabil numai dacă societățile europene sau societățile cooperative europene calculează amortizarea și orice câștiguri sau pierderi aferente activelor și pasivelor care rămân efectiv integrate unui sediu permanent ca și cum transferul sediului social nu ar fi avut loc;
- c) provizioanele sau rezervele care anterior transferului sediului social au fost deduse din baza impozabilă de către societățile europene ori societățile cooperative europene și care nu provin de la sediile permanente din străinătate pot fi preluate, în aceleași condiții de deducere, de către sediul permanent din România al societății europene sau al societății cooperative europene;
- d) referitor la operațiunile menționate la alin. (2) lit. b), în situația în care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta nu se recuperează de către sediul permanent al societății europene sau al societății cooperative europene situat în România;
- e) transferul sediului social al societăților europene sau al societăților cooperative europene nu trebuie să dea naștere impozitării venitului, profitului sau plusvalorii acționarilor.

(11) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când fuziunea, divizarea, divizarea parțială, transferul de active sau schimbul de acțiuni:

- a) are ca obiectiv principal sau ca unul dintre principalele obiective fraudă și evaziunea fiscală. Faptul că una dintre operațiunile prevăzute la alin. (2) nu este îndeplinită din motive economice valabile, cum ar fi restructurarea sau raționalizarea activităților societăților participante la operațiune, poate constitui o prezumție că operațiunea are ca obiectiv principal sau ca unul dintre obiectivele principale fraudă și evaziunea fiscală;
- b) are drept efect faptul că o societate, implicată sau nu în operațiune, nu mai îndeplinește condițiile necesare reprezentării angajaților în organele de conducere ale societății, în conformitate cu acordurile în vigoare înainte de operațiunea respectivă. Această prevedere se aplică în măsura în care în societățile la care face referire prezentul articol nu se aplică dispozițiile comunitare care conțin norme echivalente privind reprezentarea angajaților în organele de conducere ale societății.

(12) Dispozițiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 90/434/CEE privind impunerea fuziunilor, divizărilor și transferului activelor și schimburilor de valori mobiliare între companii ale unor state membre diferite, amendată prin Directiva 2005/19/CE.

Asocieri fără personalitate juridică.

ART. 28 – (1) În cazul unei asocieri fără personalitate juridică, veniturile și cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, corespunzător cotei de participare în asociere.

(2) Orice asociere fără personalitate juridică dintre persoane juridice străine, care își desfășoară activitatea în România, trebuie să desemneze una din părți care să îndeplinească obligațiile ce îi revin fiecărui asociat potrivit prezentului titlu. Persoana desemnată este responsabilă pentru:

- a) înregistrarea asocierii la autoritatea fiscală competentă, înainte ca aceasta să înceapă să desfășoare activitate;
- b) conducerea evidențelor contabile ale asocierii;
- c) plata impozitului în numele asociaților, conform art. 34 alin. (1);
- d) depunerea unei declarații fiscale trimestriale la autoritatea fiscală competentă, care să conțină informații cu privire la partea din veniturile și cheltuielile asocierii care este atribuibilă fiecărui asociat, precum și impozitul care a fost plătit la buget în numele fiecărui asociat;
- e) furnizarea de informații în scris, către fiecare asociat, cu privire la partea din veniturile și cheltuielile asocierii care îi este atribuibilă acestuia, precum și la impozitul care a fost plătit la buget în numele acestui asociat.

(3) Într-o asociere fără personalitate juridică între două sau mai multe persoane juridice române, veniturile și cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, corespunzător cotei de participare din asociere.

(4) Într-o asociere fără personalitate juridică cu o persoană juridică străină și/sau cu persoane fizice nerezidente, precum și cu persoane fizice române, persoana juridică română trebuie să îndeplinească obligațiile ce îi revin fiecărui asociat, potrivit prezentului titlu.

Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene.

ART. 28¹ - Prevederile referitoare la persoana juridică română ale art. 13 lit. d) și e), art. 14 lit. d) și e), art. 20 lit. a), art. 20¹ alin. (1)-(3), art. 23 alin. (7), art. 27 alin. (2)-(5), art. 28 alin. (3) și (4), art. 30 alin. (1), (1¹), (3) și (4), art. 31 alin. (1) și (3), precum și ale art. 36 se aplică, în aceleași condiții și situații, și persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene.

CAP. III - Aspecte fiscale internaționale.

Veniturile unui sediu permanent.

ART. 29 - (1) Persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România au obligația de a plăti impozitul pe profit pentru profitul impozabil care este atribuibil sediului permanent.

(2) Profitul impozabil se determină în conformitate cu regulile stabilite în cap. II al prezentului titlu, în următoarele condiții:

- a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se includ în veniturile impozabile;
- b) numai cheltuielile efectuate în scopul obținerii acestor venituri se includ în cheltuielile deductibile.

Norme metodologice (art. 29, alin. 2):**87. Abrogat.**

(3) Profitul impozabil al sediului permanent se determină prin tratarea acestuia ca persoană separată și prin utilizarea regulilor prețurilor de transfer la stabilirea prețului de piață al unui transfer făcut între persoana juridică străină și sediul său permanent. Atunci când sediul permanent nu deține o factură pentru cheltuielile alocate lui de către sediul său principal, celelalte documente justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor și alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile prețurilor de transfer.

Norme metodologice (art. 29, alin. 3):

88. Persoanele juridice străine care desfășoară activitățile menționate la art. 8 alin. (3) din Codul fiscal datorează impozit pe profit de la începutul activității, în măsura în care se determină depășirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevăzute în convențiile de evitare a dublei impunerii, după caz. În situația în care nu se determină înainte de sfârșitul anului fiscal dacă activitățile din România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile aceluia an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situația în care durata specificată este depășită.

88¹. Pentru încadrarea unui șantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau activități de supervizare legate de acestea și a altor activități similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activității din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau cu alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de bază.

(4) Înainte de a desfășura activitate printr-un sediu permanent în România, reprezentantul legal al persoanei juridice străine prevăzute la alin. (1) trebuie să înregistreze sediul permanent la autoritatea fiscală competentă.

Norme metodologice (art. 29, alin. 4):

89. În scopul deducerii cheltuielilor alocate unui sediu permanent de către persoana juridică străină care își desfășoară activitatea prin intermediul acestuia, precum și de către orice alta persoană afiliată acelei persoane juridice străine, pentru serviciile furnizate, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

(i) serviciul furnizat să fie efectiv prestat. Pentru a justifica prestarea efectivă a serviciului, sediul permanent trebuie să prezinte autorităților fiscale orice documente justificative din care să rezulte date privitoare la:

- a) natura și valoarea totală a serviciului prestat;
- b) părțile implicate;
- c) criteriile proprii de împărțire a costurilor pe fiecare beneficiar al serviciului respectiv, dacă este cazul;
- d) justificarea utilizării criteriului ca fiind adecvat naturii serviciului și activității desfășurate de sediul permanent;
- e) prezentarea oricăror alte elemente de recunoaștere a veniturilor și cheltuielilor care pot să ateste prestarea serviciului respectiv.

Justificarea prestării efective a serviciului se efectuează cu situațiile de lucrări, procesele-verbale de recepție, rapoartele de lucru, studiile de fezabilitate, de piață sau cu orice alte asemenea documente;

(ii) serviciul prestat trebuie să fie justificat și prin natura activității desfășurate la sediul permanent.

La stabilirea prețului de piață al transferurilor efectuate între persoana juridică străină și sediul său permanent, precum și între acesta și orice altă persoană afiliată acesteia, vor fi utilizate regulile prețurilor de transfer, astfel cum sunt acestea detaliate în normele metodologice pentru aplicarea art. 11 din Codul fiscal, completate cu liniile directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Venituri obținute de persoanele juridice străine din proprietăți imobiliare și din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare.

ART. 30 - (1) Persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

(1¹) În perioada 1 ianuarie 2009-31 decembrie 2009 inclusiv, nu se impozitează profitul obținut de persoanele juridice străine din tranzacționarea pe piața autorizată și supravegheată de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română.

(2) Veniturile din proprietățile imobiliare situate în România includ următoarele:

- a) veniturile din închirierea sau cedarea folosinței proprietății imobiliare situate în România;
- b) câștigul din vânzarea-cesionarea drepturilor de proprietate sau al oricăror drepturi legate de proprietatea imobiliară situată în România;
- c) câștigul din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică, dacă minimum 50% din valoarea mijloacelor fixe ale persoanei juridice sunt, fie direct, fie prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăți imobiliare situate în România;
- d) veniturile obținute din exploatarea resurselor naturale situate în România, inclusiv câștigul din vânzarea-cesionarea oricărui drept aferent acestor resurse naturale.

Norme metodologice (art. 30, alin. 2):

89¹. Persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

În cazul vânzării de proprietăți imobiliare situate în România, profitul impozabil reprezintă diferența dintre valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare și costul de cumpărare, construire sau îmbunătățire a

proprietății, redus cu amortizarea fiscală aferentă, după caz. Valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume plătite, aferente vânzării.

Profitul impozabil rezultat din închirierea sau cedarea folosinței proprietății imobiliare situate în România se calculează ca diferența între veniturile obținute și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora. Nu intra sub incidența acestor prevederi veniturile care sunt subiecte ale impozitului cu reținere la sursă.

Veniturile din proprietăți imobiliare situate în România includ și câștigurile din vânzarea-cesionare a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică, dacă 50% din valoarea mijloacelor fixe ale acestei persoane juridice sunt, direct sau prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăți imobiliare situate în România.

În acest sens, mijloacele fixe ale unei persoane juridice sunt în mod indirect considerate proprietăți imobiliare situate în România atunci când respectiva persoană juridică deține părți sociale sau alte titluri de participare într-o societate care îndeplinește condiția minimală de 50% referitoare la deținerea de proprietăți imobiliare situate în România. Valoarea mijloacelor fixe, inclusiv terenurile, luată în calcul la stabilirea raportului de 50%, este valoarea de înregistrare în contabilitate a acestora, potrivit reglementărilor legale în vigoare la data vânzării-cesiunii titlurilor de participare. În cadrul proprietăților imobiliare se încadrează și investițiile în curs de natura clădirilor sau altor construcții.

Câștigurile din vânzarea-cesiunea de titluri de participare, inclusiv cele obținute în condițiile menționate la alineatele precedente, se determină ca diferența între veniturile realizate din vânzarea-cesiunea titlurilor de participare și costul de achiziție al acestora, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziționării unor astfel de titluri de participare.

(3) Orice persoană juridică străină care obține venituri dintr-o proprietate imobiliară situată în România sau din vânzarea-cesiunea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română are obligația de a plăti impozit pe profit, potrivit art. 34, și de a depune declarații de impozit pe profit, potrivit art. 35. Orice persoană juridică străină poate desemna un reprezentant fiscal pentru a îndeplini aceste obligații.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) obținute de persoanele juridice străine, obligația de a calcula, reține, declara și vira impozitul pe profit revine cumpărătorului atunci când cumpărătorul este o persoană juridică română sau o persoană juridică străină care are un sediu permanent înregistrat fiscal în România la momentul tranzacției.

Norme metodologice (art. 30, alin. 3, 4):

89². În aplicarea prevederilor alin. (3) al art. 30 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care plătitorul de venit nu este o persoană juridică română sau un sediu permanent al unei persoane juridice străine, obligația plății și declarării impozitului pe profit revine persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la alin. (1) al art. 30 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv reprezentantului fiscal/ imputernicitului desemnat pentru îndeplinirea acestor obligații.

În sensul alin. (4) al art. 30 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care plătitorul de venit este o persoană juridică română sau un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine, aceștia au obligația declarării și plății impozitului pe profit în numele persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la alin. (1) al art. 30 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Alin. (5) al art. 30 a fost abrogat.

(6) Prevederile art. 119 se aplică oricărei persoane care are obligația să rețină impozit, în conformitate cu prezentul articol.

Credit fiscal.

ART. 31 - (1) Dacă o persoană juridică română obține venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse impozitului cu reținere la sursă și veniturile sunt impozitate atât în România cât și în statul străin, atunci impozitul plătit către statul străin, fie direct, fie indirect prin reținerea și virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

Norme metodologice (art. 31, alin. 1):

90. În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (1) din Codul fiscal, din punct de vedere fiscal, la sfârșitul anului fiscal, operațiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din străinătate ale persoanelor juridice române, înregistrate în cursul perioadei în devize, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cât și impozitul plătit se convertesc în lei prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României.

91. O persoană juridică română care desfășoară activități printr-un sediu permanent într-un alt stat calculează profitul impozabil la nivelul întregii societăți, potrivit dispozițiilor capitolului II, titlul II din Codul fiscal. În scopul acordării creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculează profitul impozabil și impozitul pe profit aferente acelui sediu permanent, în conformitate cu reglementările fiscale din România.

92. Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispozițiilor acestui articol, este cel care atestă plata, confirmat de autoritatea fiscală străină. În cazul în care documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România este prezentat după depunerea la autoritățile fiscale a declarației privind impozitul pe profit, creditul fiscal se acordă pentru anul la care se referă, prin depunerea, în acest sens, a unei declarații rectificative.

(2) Deducerea pentru impozitele plătite către un stat străin într-un an fiscal nu poate depăși impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 alin. (1) la profitul impozabil obținut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu sau la venitul obținut din statul străin.

Norme metodologice (art. 31, alin. 2):

93. Limitarea prevăzută în art. 31 alin. (2) din Codul fiscal va fi calculată separat pentru fiecare sursă de venit. În scopul aplicării acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice române a căror sursă se află în aceeași țară străină vor fi considerate ca având aceeași sursă.

Exemplu: un contribuabil desfășoară activități atât în România, cât și în țara străină X unde realizează venituri atât printr-un sediu permanent, cât și din alte surse, în mod independent de sediul permanent.

Pentru activitatea desfășurată în țara străină X situația este următoarea:

Pentru sediul permanent:

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din țara străină X, 100 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României);
- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din țara străină X (cota de 30%), 30 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României);
- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 80 milioane lei (legislația română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în țara străină X);
- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform prevederilor din legea română (cota de 25%), 20 milioane lei.

Alte venituri realizate din țara X:

- venituri din dobânzi: 100 milioane lei;
- impozit de 10% cu reținere la sursa pentru veniturile din dobânzi: 10 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României).

Pentru activitatea desfășurată atât în România, cât și în țara străină X situația este următoarea:

- profit impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 1.000 milioane lei (80 milioane profit impozabil al sediului permanent și 920 milioane profit impozabil pentru activitatea din România);
- impozit pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din legea română (cota de 25%), 250 milioane lei.

Potrivit situației prezentate mai sus, suma maximă reprezentând creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 30 milioane lei, respectiv 20 milioane lei impozit pe profit plus 10 milioane lei impozit cu reținere la sursă (dobânzi).

Deoarece impozitul plătit în străinătate în sumă de 40 milioane lei este mai mare decât limita maximă de 30 milioane lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scădea din impozitul pe profitul întregii activități (250 milioane lei) doar suma de 30 milioane lei.

(3) Impozitul plătit unui stat străin este dedus, dacă se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin și numai dacă persoana juridică română prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit statului străin.

Norme metodologice (art. 31):

93¹. Impozitul plătit unui stat străin este dedus, dacă se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin și dacă persoana juridică română prezintă documentul ce atestă plata impozitului confirmat de autoritatea competentă a statului străin cu care România are încheiată convenția de evitare a dublei impuneri.

93². Când o persoană juridică rezidentă în România obține venituri/ profituri care în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse impozitării în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se la aplica metoda prevăzută în convenție, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.

Alin. (4) și (5) ale art. 31 au fost abrogate.

Pierderi fiscale externe.

ART. 32 - Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri încheiate între România este deductibilă doar din veniturile obținute din sediul permanent respectiv. În acest caz, pierderile realizate printr-un sediu permanent se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează și se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Alin. (1) și (2) au fost comasate în acest unic alineat.

Norme metodologice (art. 32):

94. Potrivit art. 32 din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfășurată în străinătate printr-un sediu permanent se recuperează numai din veniturile impozabile realizate în străinătate pe fiecare sursă de venit. În sensul aplicării acestei prevederi, prin sursa de venit se înțelege țara din care s-au realizat veniturile. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea art. 26 din Codul fiscal.

Cap. IV "Reguli special aplicabile vânzării cesionării proprietăților imobiliare și titlurilor de participare" din Titlul II a fost abrogat.

Art. 33 a fost abrogat.

Norme metodologice (art. 33):

Pct. 95, 96 și 97 din Normele metodologice de aplicare a art. 33 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal au fost abrogate.

CAP. V - Plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale.

Plata impozitului.

ART. 34 - (1) Plata impozitului se face astfel:

a) contribuabilii, societăți comerciale bancare, persoane juridice române, și sucursalele din România ale băncilor, persoane juridice străine, au obligația de a plăti impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, actualizate cu indicii de inflație (decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 35 alin. (1);

b) contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la lit. a), au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul, dacă în prezentul articol nu se prevede altfel. Începând cu anul 2012, acești contribuabili urmează să aplice sistemul plăților anticipate prevăzut pentru contribuabilii menționați la lit. a).

(2) În cazul asocierilor fără personalitate juridică, impozitul datorat de către contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. c) și e) și reținut de către persoana juridică responsabilă se calculează prin aplicarea cotei de impozit asupra părții din profiturile asocierii, care este atribuibilă fiecărui asociat. Persoana responsabilă are obligația de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se distribuie rezultatul asocierii.

(3) Contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. d) au obligația de a declara și plăti impozit pe profit trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului.

(4) Organizațiile nonprofit au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

(5) Contribuabilii care obțin venituri majoritar din cultura cerealelor și a plantelor tehnice, pomicultură și viticultură au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

Norme metodologice (art. 34, alin. 4 și 5):

98. Contribuabilii prevăzuți la art. 34 alin. (4) și (5) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu depun declarații trimestriale pentru impozitul pe profit.

99. Încadrarea în activitățile prevăzute la art. 34 alin. (4) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare este cea stabilită prin H.G. nr. 656/ 1997 privind aprobarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare.

99¹ În situația în care, în cursul anului pentru care se efectuează plățile anticipate, impozitul pe profit aferent anului precedent se modifică și se corectează în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, plățile anticipate care se datorează începând cu trimestrul efectuării modificării se determină în baza impozitului pe profit recalculat.

(6) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a) au obligația de a declara și efectua trimestrial plăți anticipate, în contul impozitului pe profit anual, în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicii de inflație (decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit datorat conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

Norme metodologice (art. 34, alin. 6):

100. Abrogat.

(7) Abrogat.

(7¹) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a), pentru efectuarea plăților anticipate în anul 2011, aplică următoarele reguli:

a) contribuabilii care în perioada 1 ianuarie – 30 septembrie 2010 datorează impozit pe profit/ impozit minim și în perioada 1 octombrie – 31 decembrie 2010 datorează impozit pe profit efectuează trimestrial plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul unei părți din suma rezultată prin adunarea impozitului datorat în cele două perioade, actualizată cu indicii de inflație prevăzut la alin. (1).

b) contribuabilii care în perioada 1 ianuarie – 30 septembrie 2010 datorează impozit pe profit/ impozit minim și în perioada 1 octombrie – 31 decembrie 2010 înregistrează pierdere fiscală efectuează trimestrial plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul unei părți din impozitul pe profit/ impozitul minim aferent primei perioade, actualizat cu indicii de inflație prevăzut la alin. (1).

(8) În cazul contribuabililor care în anul precedent au beneficiat de scutiri de la plata impozitului pe profit, conform legii, iar în anul pentru care se calculează și se efectuează plățile anticipate nu mai beneficiază de facilitățile fiscale respective, impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit determinat conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, luându-se în calcul și impozitul pe profit scutit.

(9) Declararea, regularizarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal 2006, în cazul contribuabililor prevăzuți la alin. (1) lit. a), se efectuează până la data de 31 martie 2007.

(10) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b) plătesc pentru ultimul trimestru o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pentru trimestrul III al aceluiași an fiscal, urmând ca plata finală a impozitului pe profit pentru anul fiscal să se facă până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 35 alin. (1).

(11) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b), care definitivează până la data de 25 februarie închiderea exercițiului financiar anterior, depun declarația anuală de impozit pe profit și plătesc impozitul pe profit aferent anului fiscal încheiat, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor.

(12) Persoanele juridice care încetează să existe în cursul anului fiscal au obligația să depună, prin excepție de la prevederile art. 35 alin. (1), declarația anuală de impozit pe profit și să plătească impozitul până la data depunerii situațiilor financiare la registrul comerțului.

(13) Obligațiile fiscale reglementate de prezentul titlu sunt venituri ale bugetului de stat. Impozitul pe profit datorat pentru anul 2006 de către regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și de către societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari se declară, se regularizează și se plătește la bugetele locale respective, până la data de 31 martie 2007. Dobânzile/majorările de întârziere și amenzile înregistrate de către regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene,

precum și de către societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari se datorează și se plătesc potrivit legii.

(13¹) Prin excepție de la prevederile alin. (13), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere și amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și cele datorate de societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârșitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut.

(14) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) lit. a), indicele de inflație necesar pentru actualizarea plăților anticipate se comunică, prin ordin al ministrului finanțelor publice, până la data de 15 aprilie a anului fiscal pentru care se efectuează plățile anticipate.

(15) Contribuabilii care, până la data de 30 septembrie 2010 inclusiv, au fost obligați la plata impozitului minim au obligația de a declara și de a plăti impozitul pe profit, respectiv de a efectua plata anticipată, după caz, aferente trimestrului III al anului 2010, până la data de 25 octombrie 2010, potrivit prevederilor în vigoare la data de 30 septembrie 2010.

(16) Contribuabilii care, până la data de 30 septembrie 2010 inclusiv, au fost obligați la plata impozitului minim, pentru definitivarea impozitului pe profit datorat pentru anul fiscal 2010, aplică următoarele reguli:

a) pentru perioada 1 ianuarie – 30 septembrie 2010:

- determinarea impozitului pe venit aferent perioadei respective și efectuarea comparației cu impozitul minim anual, prevăzut la art. 18 alin. (3), recalculat în mod corespunzător pentru perioada 1 ianuarie – 30 septembrie 2010, pri împărțirea impozitului minim anual la 12 și înmulțirea cu numărul de luni aferent perioadei respective, în vederea stabilirii impozitului pe profit datorat;

- stabilirea impozitului pe profit datorat;

- prin excepție de la prevederile alin. (1), (5) și (11) și ale art. 35 alin. (1), depunerea declarației privind impozitul pe profit pentru perioada 1 ianuarie – 30 septembrie 2010 și plata impozitului pe profit datorat din definitivarea impunerii, până la data de 25 februarie 2011;

b) pentru perioada 1 octombrie – 31 decembrie 2010:

- contribuabilii depun declarația privind impozitul pe profit și plătesc impozitul pe profit datorat potrivit prevederilor alin. (1), (5) și (11) și ale art. 35 alin. (1).

(17) În aplicarea prevederilor alin. (16), determinarea profitului impozabil și a impozitului pe profit se efectuează urmărindu-se metodologia de calcul prevăzută de titlul II „Impozitul pe profit” în mod corespunzător pentru cele două perioade, luând în calcul veniturile și cheltuielile înregistrate.

(18) Pierderea fiscală înregistrată în cele două perioade aferente anului 2010 se recuperează potrivit prevederilor art. 26, fiecare perioadă fiind considerată an fiscal în sensul perioadei de 5 ani, respectiv de 7 ani.

(19) Abrogat.

Depunerea declarațiilor de impozit pe profit.

ART. 35 - (1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de 25 aprilie inclusiv a anului următor, cu excepția contribuabililor prevăzuți la art. 34 alin. (4), (5), (11), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.

Alin. (2) al art. 35 a fost abrogat.

(3) Contribuabilii sunt răspunzători pentru calculul impozitului pe profit.

CAP. VI – Impozitul pe dividende. Reținerea impozitului pe dividend.

Declaraarea, reținerea și plata impozitului pe dividend.

ART. 36 – (1) O persoană juridică română care distribuie/ plătește dividende către o persoană juridică română are obligația să rețină, să declare și să plătească impozitul pe dividende reținut către bugetul de stat, astfel cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabilește prin aplicarea unei cote de impozit de 16% asupra dividendului brut distribuit/ plătit unei persoane juridice române.

(3) Impozitul pe dividende se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se distribuie/ plătește dividendul. În cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română:

a) unei alte persoane juridice române, dacă beneficiarul dividendelor deține, la data plății dividendelor, minimum 10 % din titlurile de participare ale celeilalte persoane juridice, pe o perioadă de 2 ani impliniți până la data plății acestora inclusiv;

b) fondurilor de pensii facultative, respectiv fondurilor de pensii administrate privat;

c) organelor administrației publice care exercită, prin lege, drepturile și obligațiile ce decurg din calitatea de acționar al statului la acele persoane juridice române.

(5) Cota de impozit pe dividende prevăzută la alin. (2) se aplică și asupra sumelor distribuite/ plătite fondurilor deschise de investiții, încadrate astfel, potrivit reglementărilor privind piața de capital.

Norme metodologice (art. 36, alin. 2):

100¹. Nu intră sub incidența prevederilor art. 36 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nefiind considerate dividend, următoarele distribuiri:

a) distribuiri de titluri de participare suplimentare, astfel cum acestea sunt definite la art. 7 pct. 12 lit. a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, efectuate în legătură cu o operațiune de

majorare a capitalului social al unei persoane juridice, care nu modifică, pentru participanții la persoana juridică respectivă, procentul de deținere a titlurilor de participare;

b) distribuiri în legătură cu dobândirea (răscumpărarea) de către o societate comercială de acțiuni proprii potrivit prevederilor Legii nr. 31/ 1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum aceste distribuiri sunt definite de art. 7 pct. 12 lit. b) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

c) distribuiri efectuate cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanți, astfel cum aceste distribuiri sunt definite la art. 7 pct. 12 lit. d) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul în care aceste distribuiri sunt efectuate în legătură cu operațiuni la care Legea nr. 31/ 1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare impune efectuarea unor rotunjiri de valoare a titlurilor de participare deținute de participanți, modificarea datorată acestor rotunjiri nu se consideră modificare a procentului de deținere a titlurilor la persoana juridică respectivă.

(3) Impozitul pe dividende care trebuie reținut se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se plătește dividendul. În cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice române, dacă beneficiarul dividendelor deține minimum 15%, respectiv 10%, începând cu anul 2009, din titlurile de participare ale acesteia la data plății dividendelor, pe o perioadă de 2 ani împliniți până la data plății acestora. Prevederile prezentului alineat se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană.

Norme metodologice (art. 36, alin. 3 și 4):

100². În aplicarea prevederilor art. 36 alin. (3) din Codul fiscal, pentru dividendele distribuite și neplătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor. Pentru dividendele distribuite și plătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se plătește dividendul. Intră sub incidența prevederilor art. 36 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal și dividendele distribuite și plătite, după data de 1 ianuarie 2007, chiar dacă acestea sunt distribuite din profiturile nerepartizate ale exercițiilor financiare anterioare anului 2007, în măsura în care beneficiarul îndeplinește condițiile prevăzute de acest alineat. În sensul prevederilor art. 36 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, condiția privitoare la perioada de deținere a participației minime are în vedere o perioadă de 2 ani consecutivi, împliniți la data plății dividendelor. Nu intră sub incidența art. 36 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal dividendele distribuite de persoane juridice române fondurilor de pensii facultative sau fondurilor de pensii administrate privat, entități care, în conformitate cu prevederile specifice de înființare și organizare, nu dobândesc personalitate juridică și nu se încadrează în categoria fondurilor deschise de investiții, potrivit reglementărilor privind piața de capital.

100³. Abrogat.

(5) Cota de impozit pe dividende prevăzută la alin. (2) se aplică și asupra sumelor distribuite fondurilor deschise de investiții.

În conformitate cu art. II din O.G. nr. 200/ 2008:

(1) Dividendele reinvestite începând cu 2009, în scopul păstrării și creșterii de noi locuri de muncă pentru dezvoltarea activității persoanelor juridice române distribuitoare de dividende, conform obiectului de activitate al acestora înscris la Oficiul Registrului Comerțului, sunt scutite de la plata impozitului pe dividende.

(2) Sunt scutite de la plata impozitului pe dividende și dividendele investite în capitalul social al unei alte persoane juridice române, în scopul creării de noi locuri de muncă, pentru dezvoltarea activității acesteia, conform obiectului de activitate înscris la Oficiul Național al Registrului Comerțului.

(3) Procedura de aplicare a alin. (1) și (2) se aprobă prin ordin al ministrului economiei și finanțelor și al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

CAP. VII - Dispoziții tranzitorii și finale.

Pierderi fiscale din perioadele de scutire.

ART. 37 - Orice pierdere fiscală netă care apare în perioada în care contribuabilul a fost scutit de impozitul pe profit poate fi recuperată din profiturile impozabile viitoare, potrivit art. 26. Pierderea fiscală netă este diferența dintre pierderile fiscale totale pe perioada de scutire și profitul impozabil total în aceeași perioadă.

Pierderi realizate printr-un sediu permanent din străinătate.

ART. 37¹ - (1) Pierderile realizate printr-un sediu permanent din străinătate, înregistrate până la data de 31 decembrie 2009 inclusiv, se recuperează potrivit prevederilor în vigoare până la această dată.

(2) Pentru anul 2010, pierderile realizate printr-un sediu permanent situat într-un stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri se determină luând în calcul veniturile și cheltuielile înregistrate de la începutul anului fiscal.

Dispoziții tranzitorii.

ART. 38 - (1) În cazul persoanelor juridice care au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zonă defavorizată, scutirea de impozit pe profitul aferent investițiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenței zonei defavorizate.

Norme metodologice (art. 38, alin. 1):

101. În cazul contribuabililor care desfășoară activități în zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă pe baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat înainte de data de 1 iulie 2003 de către agenția pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială se află sediul agentului economic, conform prevederilor legale în vigoare.

102. Investițiile noi sunt reprezentate de mijloacele fixe amortizabile create sau achiziționate de la terțe părți, utilizate efectiv în activitatea proprie, desfășurată în domeniile de interes economic, clasificate expres în anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/ 1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 728/ 2001, care determină angajarea de forță de muncă.

103. Scutirea de la plata impozitului pe profit operează pe toată durata existenței zonei defavorizate.

104. Profitul realizat în zonele defavorizate, rezultat din efectuarea operațiunilor de lichidare a investiției, conform legii, din vânzarea de active corporale și necorporale, din câștigurile realizate din investiții financiare, din desfășurarea de activități în afara zonei defavorizate, precum și cel rezultat din desfășurarea de activități în alte domenii decât cele de interes pentru zonele defavorizate sunt supuse impunerii. Partea din profitul impozabil aferentă fiecărei operațiuni/ activități este cea care corespunde ponderii veniturilor obținute din aceste operațiuni/ activități în volumul total al veniturilor.

(2) Contribuabilii care au efectuat cheltuieli cu investiții înainte de 1 iulie 2002, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, republicată, cu modificările ulterioare, și care continuă investițiile conform ordonanței menționate, beneficiază în continuare de deducerea din profitul impozabil a cheltuielilor distinct evidențiate, făcute cu investițiile respective, fără a depăși data de 31 decembrie 2006.

(3) Contribuabilii care își desfășoară activitatea în zona liberă pe bază de licență și care până la data de 1 iulie 2002 au realizat investiții în zona liberă, în active corporale amortizabile utilizate în industria prelucrătoare, în valoare de cel puțin 1.000.000 dolari S.U.A., beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit, în continuare, până la data de 31 decembrie 2006. Dispozițiile prezentului alineat nu se mai aplică în situația în care survin modificări în structura acționariatului contribuabilului. În înțelesul prezentului alineat, modificare de acționariat în cazul societăților cotate se consideră a fi o modificare a acționariatului în proporție de mai mult de 25% din numărul acțiunilor, pe parcursul unui an calendaristic.

(4) Cu excepția prevederilor alin. (3), contribuabilii care obțin venituri din activități desfășurate pe bază de licență într-o zonă liberă au obligația de a plăti impozit pe profit în cotă de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, până la data de 31 decembrie 2004.

Norme metodologice (art. 38, alin. 4):

105. Pentru contribuabilii care desfășoară activități în zonele libere pe bază de licențe eliberate potrivit Legii nr. 84/ 1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările ulterioare, profitul obținut din aceste activități este impozitat cu cota de 5% până la data de 31 decembrie 2004, cu excepția cazului în care aceștia intră sub incidența prevederilor art. 38 alin. (3) din Codul fiscal.

106. În cazul în care contribuabilul își desfășoară activitatea în zona liberă prin unități fără personalitate juridică, acesta este obligat să țină evidența contabilă distinctă pentru veniturile și cheltuielile aferente acestei activități. La determinarea profitului aferent activității se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare, precum și alte asemenea cheltuieli, proporțional cu veniturile obținute în zona liberă față de veniturile totale realizate de persoana juridică.

107. Pierderea rezultată din operațiunile realizate în zona liberă nu se recuperează din profitul impozabil realizat în afara zonei, aceasta urmând să fie recuperată din profiturile obținute din aceeași zonă.

(5) Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (1) - (4) nu pot beneficia de amortizarea accelerată sau de deducerea prevăzută la art. 24 alin. (12).

(6) Unitățile protejate destinate persoanelor cu handicap, definite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările ulterioare, sunt scutite de la plata impozitului pe profit dacă minimum 75% din sumele obținute prin scutire se reinvestesc în vederea achiziției de echipament tehnologic, mașini, utilaje, instalații și/sau pentru amenajarea locurilor de muncă protejate. Scutirea de la plata impozitului pe profit se aplică până la data de 31 decembrie 2006.

(7) Contribuabilii direct implicați în producția de filme cinematografice, înscrși ca atare în Registrul cinematografic, beneficiază, până la data de 31 decembrie 2006, de:

a) scutirea de la plata impozitului pe profit a cotei-părți din profitul brut reinvestit în domeniul cinematografiei;
b) reducerea impozitului pe profit în proporție de 20%, în cazul în care se creează noi locuri de muncă și se asigură creșterea numărului scriptic de angajați, cu cel puțin 10% față de anul financiar precedent.

(8) Societatea Națională „Nuclearelectrică” - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2010, în condițiile în care profitul este utilizat exclusiv pentru finanțarea lucrărilor de investiții la obiectivul Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă-Unitatea 2, potrivit legii.

(9) Societatea Comercială „Automobile Dacia” - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2006.

(10) Societatea Comercială „Sidex” - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2004.

(11) Compania Națională „Aeroportul Internațional Henri Coandă – Otopeni” - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2006.

(12) La calculul profitului impozabil, următoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31 decembrie 2006:

a) veniturile realizate din activitățile desfășurate pentru obiectivul Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă-Unitatea 2, până la punerea în funcțiune a acestuia;

- b) veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii;
- c) veniturile realizate din practicarea apiculturii.

Norme metodologice (art. 38, alin. 12):

108. Aplicarea unei invenții înseamnă fabricarea produsului sau folosirea procedurii/ metodei. Procedurul include și utilizarea unui produs sau efectuarea oricărui alt act generator de profit, cum ar fi:

a) proiectarea obiectului/ obiectelor unei invenții:

1. proiect de execuție pentru realizarea unui produs, inclusiv produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, unei instalații sau a altora asemenea;

2. proiect tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/ tehnologii sau a unei metode;

b) executarea și/ sau experimentarea prototipului/ unicatului ori a tehnologiei care face obiectul unei invenții;

c) executarea și/ sau exploatarea seriei "zero" a produsului ori a instalației-pilot;

d) exploatarea obiectului unei invenții prin realizarea pe scară largă a acestuia, și anume:

1. fabricarea produsului, cum ar fi: dispozitivul, utilajul, instalația, compoziția, respectiv produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat;

2. folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei invenții;

3. folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, instalație, obiect al unei invenții exclusiv pentru necesitățile interne ale unității care aplică;

e) comercializarea rezultatelor actelor prevăzute la lit. a) - d) de către deținătorul de drepturi care este și producător, dacă aceste acte au fost efectuate în țară.

109. Prima aplicare se ia în considerare în mod distinct pentru titularul de brevet, precum și pentru fiecare dintre licențiații acestuia.

110. Pentru ca titularul brevetului, succesorul său în drepturi sau, după caz, licențiații acestuia să beneficieze de scutire de impozit pe profit trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) să existe o copie, certificată pentru conformitate, a hotărârii definitive a Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci de acordare a brevetului de invenție; în cazul în care solicitantul scutirii de impozit este altă persoană decât titularul brevetului, este necesar să existe documente, certificate pentru conformitate de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci sau autentificate, din care să rezulte una dintre următoarele situații:

1. solicitantul este succesorul în drepturi al titularului brevetului;

2. solicitantul este licențiat al titularului brevetului;

3. solicitantul este licențiat al succesorului în drepturi al titularului brevetului;

b) să existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, din care să rezulte că brevetul de invenție a fost în vigoare pe perioada pentru care s-a solicitat scutirea de impozit;

c) să existe evidență contabilă de gestiune din care să rezulte că în perioada pentru care se solicită scutirea de impozit pentru invenția sau grupul de invenții brevetate a fost efectuat cel puțin unul dintre actele prevăzute la pct. 108 și nivelul profitului obținut în această perioadă;

d) profitul astfel obținut să fi fost realizat în limita perioadei de 5 ani de la prima aplicare și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului.

111. Profitul se stabilește cu referire strictă la invenția sau grupul de invenții brevetate, pe baza elementelor de noutate, așa cum acestea rezultă din revendicările brevetului de invenție. În conformitate cu prevederile art. 33 alin. 3 din Legea nr. 64/ 1991 privind brevetele de invenție, republicată, revendicările se interpretează în legătură cu descrierea și desenele invenției.

112. În cazul în care invenția sau grupul de invenții brevetate se referă numai la o parte a unei instalații ori a unei activități tehnologice, procedeu sau metodă, iar din evidențele contabile rezultă profitul numai pentru întreaga instalație ori activitate tehnologică, se procedează mai întâi la stabilirea ponderii invenției sau a grupului de invenții în instalația ori activitatea tehnologică și, pe această bază, se determină partea de profit obținut prin aplicarea invenției brevetate.

113. Profitul include și câștigurile obținute de titularul brevetului sau de licențiații acestuia din eventualele taxe sau tarife, percepute drept contravaloare a serviciului de utilizare a invenției brevetate având ca obiect și un produs nou, numai în cazul în care brevetul cuprinde și o revendicare de utilizare sau de folosire a noului produs.

(13) Pentru investițiile directe cu impact semnificativ în economie, realizate până la data de 31 decembrie 2006, potrivit legii, contribuabilii pot deduce o cotă suplimentară de 20% din valoarea acestora. Deducerea se calculează în luna în care se realizează investiția. În situația în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispozițiilor art. 26. Pentru investițiile realizate se poate calcula amortizare accelerată, cu excepția investițiilor în clădiri. Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la prezentul alineat nu pot aplica prevederile art. 24 alin. (12).

(14) Facilitățile fiscale privind impozitul pe profit din actele normative menționate în prezentul articol, precum și cele care decurg din alte acte normative date în aplicarea acestora rămân în vigoare până la termenele și în condițiile stipulate de acestea.

ANEXĂ - LISTA SOCIETĂȚILOR la care se face referire în art. 27¹ alin. (3) pct. 12 lit. a)

a) societățile înființate în baza Reglementării Consiliului nr. 2.157/2001/CE, din 8 octombrie 2001, privind statutul societății europene (SE) și a Directivei 2001/86/CE a Consiliului, din 8 octombrie 2001, de completare a Statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor și asociațiile cooperatiste înființate în baza Reglementării Consiliului (CE) nr. 1.435/2003, din 22 iulie 2003, privind Statutul Societății Cooperative Europene (SCE) și a Directivei Consiliului 2003/72/CE, din 22 iulie 2003, de completare a Statutului Societății Cooperative Europene cu privire la implicarea angajaților;

b) societățile înființate în baza legii belgiene, cunoscute ca „societe anonymes”/ „naamloze vennootschaps”, „societe en commandite par actions”/ „commanditaire vennootschap op aandelen”, „societe privee a responsabilite limitee”/ „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „societe cooperative a responsabilite limitee”/ „cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „societe cooperative a responsabilite illimitee”/ „cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, „societe en nom collectif”/ „vennootschap onder firma”, „societe en

- commandite simple”/ „gewone commanditaire vennootschap”, întreprinderi publice ce au adoptat una dintre formele juridice menționate mai sus, și alte societăți constituite conform legii belgiene, supuse impozitului pe profit belgian;
- c) societățile înființate în baza legislației cehe, cunoscute ca „akciova spolecnost”, „spolecnost s rucenim omezenym”;
- d) societățile înființate în baza legii daneze, cunoscute ca „aktieselskab” și „anpartsselskab”; alte societăți supuse impozitării conform legii impozitului pe profit, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat și impozitat în conformitate cu regulile generale ale legislației fiscale aplicabile la „aktieselskaber”;
- e) societățile înființate în baza legii germane, cunoscute ca „Aktiengesellschaft”, „Kommanditgesellschaft auf Aktien”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft”, „Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts”, și alte societăți constituite conform legii germane, supuse impozitului pe profit german;
- f) societățile înființate în baza legii estoniene ca „taisuhing”, „usaldusuhing”, „osauhing”, „aktsiaselts”, „tulundusuhistu”;
- g) societățile înființate în baza legii grecești, cunoscute ca „anonume etaireia”, „etairea periorismenes eutuns (E.P.E.)”;
- h) societățile înființate în baza legii spaniole, cunoscute ca „sociedad anonima”, „sociedad comanditaria por acciones”, „sociedad de responsabilidad limitada”, organisme de drept public care funcționează în baza legii private;
- i) societățile înființate în baza legii franceze, cunoscute ca „societe anonyme”, „societe en commandite par actions”, „societe a responsabilite limitee”, „societes par actions simplifiees”, „societes d'assurances mutuelles”, „caisses d'epargne et de prevoyance”, „societes civiles”, care sunt automat supuse impozitului pe profit, „cooperatives”, „unions de cooperatives”, întreprinderi publice industriale și comerciale și alte societăți constituite conform legii franceze, supuse impozitului pe profit francez;
- j) societățile înființate sau existente în baza legii irlandeze, organisme înființate pe baza legii asociațiilor industriale și de aprovizionare, societăți de construcții, înființate pe baza legii asociațiilor de construcții, și trusturile bancare de economii, înființate pe baza legii trusturilor bancare de economii, 1989;
- k) societățile înființate în baza legii italiene, cunoscute ca „societa per azioni”, „societa in accomandita per azioni”, „societa a responsabilita limitata”, „societa cooperative”, „societa di mutua assicurazione”, și entități publice și private a căror activitate este în întregime sau în principal comercială;
- l) societățile înființate în baza legii cipriote ca „etaireies”, supuse impozitului pe profit;
- m) societățile înființate în baza legii letone, cunoscute ca „akciju sabiedriba”, „sabiedriba ar ierobezotu atbildibu”;
- n) societățile înființate în baza legii lituaniene;
- o) societățile înființate în baza legii statului Luxemburg, cunoscute ca „societe anonyme”, „societe en commandite par actions”, „societe a responsabilite limitee”, „societe cooperative”, „societe cooperative organisee comme une societe anonyme”, „association d'assurances mutuelles”, „association d'epargne-pension”, „entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public”, și alte societăți constituite în baza legii luxemburghize, supuse impozitului pe profit luxemburghez;
- p) societățile înființate în baza legii ungare, cunoscute ca „kozkereseti tarsasag”, „beteti tarsasag”, „kozos vallalat”, „korlatolt felelossegu tarsasag”, „rezvenytarsasag”, „egyesules”, „kozhasznu tarsasag”, „szovetkezet”;
- q) societățile înființate în baza legii malteze, cunoscute ca „Kumpaniji ta' Responsabilita Limitata”, „Socjetajiet en commandite li l-kapitali taghhom maqsum fazzjonijiet”;
- r) societățile înființate în baza legii olandeze, cunoscute ca „naamloze vennootschap”, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „Open commanditaire vennootschap”, „Cooperatie”, „onderlinge waarborgmaatschappij”, „Fonds voor gemene rekening”, „Vereniging op cooperatieve grondslag”, „vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt”, și alte societăți constituite în baza legii olandeze și supuse impozitului pe profit olandez;
- s) societățile înființate în baza legii austriece, cunoscute ca „Aktiengesellschaft”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften”;
- ș) societățile înființate în baza legii poloneze, cunoscute ca „spolka akcyjna”, „spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia”;
- t) societățile comerciale sau societățile de drept civil ce au formă comercială, precum și alte entități a căror activitate este de natură comercială sau industrială, înregistrate potrivit legii portugheze;
- ț) societățile înființate în baza legii slovene, cunoscute ca „delniska druzba”, „komanditna druzba”, „druzba z omejeno odgovornostjo”;
- u) societățile înființate în baza legislației slovace, cunoscute ca „akciova spolocnost”, „spolocnost s rucenim obmedzenym”, „komanditna spolocnost”;
- v) societățile înființate în baza legii finlandeze, cunoscute ca „osakeyhtio/ aktiebolag”, „osuuskunta/andelslag”, „saastopankki/ sparbank” and „vakuutusyhtio/ forsakringsbolag”;
- w) societățile înființate în baza legii suedeze, cunoscute ca „aktiebolag”, „forsakringsaktiebolag”, „ekonomiska foreningar”, „sparbanker”, „omsesidiga forsakringsbolag”;
- x) societățile înființate în baza legii Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

TITLUL III - Impozitul pe venit.

Conform O.U.G. nr. 109/ 2009 art. V, declararea, stabilirea și plata impozitului pe veniturile realizate de persoanele fizice înainte de 1 ianuarie 2010 se face în conformitate cu legislația în vigoare până la această dată.

CAP. I - Dispoziții generale.

Contribuabili.

ART. 39 - Următoarele persoane datorează plata impozitului conform prezentului titlu și sunt numite în continuare contribuabili:

- persoanele fizice rezidente;
- persoanele fizice nerezidente care desfășoară o activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România;

- c) persoanele fizice nerezidente care desfășoară activități dependente în România;
- d) persoanele fizice nerezidente care obțin venituri prevăzute la art. 89.

Sfera de cuprindere a impozitului.

ART. 40 - (1) Impozitul prevăzut în prezentul titlu, denumit în continuare impozit pe venit, se aplică următoarelor venituri:

- a) în cazul persoanelor fizice rezidente române, cu domiciliul în România, veniturilor obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României;
- b) în cazul persoanelor fizice rezidente, altele decât cele prevăzute la lit. a), numai veniturilor obținute din România, care sunt impuse la nivelul fiecărei surse din categoriile de venituri prevăzute la art. 41;
- c) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfășoară activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România, venitului net atribuibil sediului permanent;
- d) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfășoară activitate dependentă în România, venitului salarial net din această activitate dependentă;
- e) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care obțin veniturile prevăzute la art. 39 lit. d), venitului determinat conform regulilor prevăzute în prezentul titlu, ce corespund categoriei respective de venit.

(2) Persoanele fizice care îndeplinesc condițiile de rezidență prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) timp de 3 ani consecutiv vor fi supuse impozitului pe venit pentru veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu al patrulea an fiscal.

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit.

ART. 41 - Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

- a) venituri din activități independente, definite conform art. 46;
- b) venituri din salarii, definite conform art. 55;
- c) venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform art. 61;
- d) venituri din investiții, definite conform art. 65;
- e) venituri din pensii, definite conform art. 68;
- f) venituri din activități agricole, definite conform art. 71;
- g) venituri din premii și din jocuri de noroc, definite conform art. 75;
- h) venituri din transferul proprietăților imobiliare, definite conform art. 77¹;
- i) venituri din alte surse, definite conform art. 78.

Norme metodologice (art. 41):

1. Veniturile din activități independente, inclusiv veniturile realizate de persoanele fizice în cadrul unor asocieri fără personalitate juridică, din cedarea folosinței bunurilor, precum și veniturile din activități agricole sunt venituri pentru care determinarea impozitului se face pe venitul net anual impozabil, corespunzător fiecărei surse de venit, impozitul fiind final.

2. Veniturile din celelalte categorii de venituri se supun impozitării, pe fiecare loc de realizare, în cadrul acestor categorii de venituri, impozitul fiind final.

Venituri neimpozabile.

ART. 42 - În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:

a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice, precum și cele de aceeași natură primite de la alte persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă. Nu sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru: risc maternal, maternitate, creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii;

Norme metodologice (art. 42, lit. a):

3. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind veniturile obținute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:

- alocația de stat pentru copii;
- alocația de întreținere pentru fiecare copil încredințat sau dat în plasament familial;
- indemnizația lunară primită de persoanele cu handicap grav și accentuat;
- indemnizația acordată persoanei cu handicap grav în situația în care angajatorul nu poate asigura acesteia un înlocuitor al asistentului personal, potrivit legii;
- alocația socială primită de nevăzătorii cu handicap grav și accentuat;
- indemnizația lunară acordată nevăzătorilor cu handicap grav, potrivit legii;
- contravaloarea serviciilor hoteliere acordate, potrivit legii, membrilor de familie care însoțesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi în vârstă de până la 3 ani;
- ajutorul pentru încălzirea locuinței;
- alocația pentru copiii nou-născuți, primită pentru fiecare dintre primii 4 copii născuți vii;
- indemnizația de maternitate;
- indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani și, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, precum și stimulentele acordate potrivit legislației privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului;
- indemnizația pentru risc maternal;
- indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;

- indemnizația lunară pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România, acordată potrivit Legii nr. 109/ 2005 privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România.
- ajutorul social primit de soții celor care satisfac serviciul militar obligatoriu;
- ajutorul social acordat potrivit legii;
- ajutorul de urgență acordat de Guvern și de primari în situații de necesitate, ca urmare a calamităților naturale, incendiilor, accidentelor, precum și altor situații deosebite stabilite prin lege, în limita fondurilor existente;
- ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;
- ajutorul lunar sau alocația de sprijin primită de cadrele militare trecute în rezerva, fără drept de pensie, apte de muncă, care nu se pot încadra din lipsa de locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor;
- indemnizația de șomaj și alte drepturi neimpozabile acordate conform legislației în materie;
- sumele plătite din bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru completarea veniturilor persoanelor care se angajează înainte de expirarea perioadei de șomaj;
- prima de încadrare și prima de instalare acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj;
- sprijinul material acordat, potrivit legii, membrilor de familie ai magistratului decedat sau membrilor de familie ai altei persoane din cadrul organelor autorității judecătorești, care a decedat;
- echivalentul salariului primit de membrii familiei funcționarului public, în caz de deces al acestuia;
- indemnizația reparatorie lunară primită de persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, marilor mutilați și urmașilor celor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;
- indemnizația reparatorie lunară primită de părinții persoanelor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;
- indemnizația reparatorie lunară primită de soțul supraviețuitor al persoanei care a decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989 și care are în întreținere unul sau mai mulți copii ai acesteia;
- suma fixă pentru îngrijire primită de invalizii și accidentații de război, marii mutilați și cei încadrați în gradul I de invaliditate;
- indemnizația lunară primită de persoanele persecutate din motive politice și etnice;
- indemnizația lunară primită de magistrații care în perioada anilor 1945-1952 au fost înlăturați din justiție din motive politice;
- indemnizația de veteran de război, inclusiv sporul, acordată potrivit legii;
- renta lunară acordată, potrivit legii, veteranilor de război;
- ajutorul anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice, acordat veteranilor de război și văduvelor de război, precum și altor persoane defavorizate, potrivit legii;
- sprijinul material lunar primit de soțul supraviețuitor, precum și de copiii minori, urmași ai membrilor titulari, corespondenți și de onoare din țară ai Academiei Române, acordat în conformitate cu legea privind acordarea unui sprijin material pentru soțul supraviețuitor și pentru urmașii membrilor Academiei Române;
- ajutoarele acordate emigranților politici potrivit legislației în vigoare;
- ajutorul rambursabil pentru refugiați;
- ajutoarele umanitare, medicale și sociale;
- ajutorul de deces acordat potrivit legislației privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze și de alte produse ortopedice, acordate în baza legislației de pensii;
- ajutorul lunar pentru soțul supraviețuitor, acordat potrivit legii privind acordarea unui ajutor lunar pentru soțul supraviețuitor;
- renta viageră acordată de la bugetul de stat, bugetele locale și din alte fonduri publice, potrivit legii;
- indemnizația de merit acordată în condițiile Legii nr. 118/ 2002 pentru instituirea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 859/ 2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/ 2002 pentru instituirea indemnizației de merit și a Regulamentului de funcționare a Comisiei naționale pentru acordarea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare;
- drepturi reprezentând transportul gratuit urban și interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulții cu handicap accentuat și grav, precum și pentru asistenții personali sau însoțitorii acestora;
- alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale în vigoare.

3¹. Nu sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru risc maternal și cele pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani, reprezentând drepturi primite de persoanele fizice conform legii, începând cu data de 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de până la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.

4. În sensul art. 42 lit. a) din Codul fiscal, prin alte persoane se înțelege, printre alții, și:

- casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale și sociale acordate membrilor din contribuțiile acestora;
- organizațiile umanitare, organizațiile sindicale, Crucea Roșie, unitățile de cult recunoscute în România și alte entități care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

b) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum și orice alte drepturi, cu excepția câștigurilor primite de la societățile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți, cu ocazia tragerilor de amortizare. Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale;

Norme metodologice (art. 42, lit. b):

5. Sunt neimpozabile despăgubirile, sumele asigurate și orice alte drepturi acordate asiguraților, beneficiarilor sau terțelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel, potrivit legislației privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor.

6. Sumele reprezentând alte drepturi acordate asiguraților pot avea, printre altele, următoarele forme: răscumpărări parțiale în contul persoanei asigurate, plăți eşalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervelor

constituite din primele plătite de asigurați, precum și orice alte sume de aceeași natură, indiferent de denumirea sau forma sub care sunt plătite, în contul persoanei asigurate.

7. În cazul în care suportatorul primei de asigurare este o persoană fizică independentă, persoana juridică sau orice altă entitate care desfășoară o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezintă venituri impozabile pentru persoana fizică beneficiară.

b¹) sumele primite ca urmare a exproprierii pentru cauză de utilitate publică, conform legii;

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităților naturale, precum și pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

Norme metodologice (art. 42, lit. c):

7¹. În această categorie se includ și produsele oferite gratuit producătorilor agricoli individuali care au suferit pagube ca urmare a calamităților naturale potrivit prevederilor din contractul încheiat între părți.

d) pensiile pentru invalizii de război, orfanii, văduvele/văduvii de război, sumele fixe pentru îngrijirea pensionarilor care au fost încadrați în gradul I de invaliditate, precum și pensiile, altele decât pensiile plătite din fonduri constituite prin contribuții obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative și cele finanțate de la bugetul de stat;

e) contravaloarea cupoanelor ce reprezintă bonuri de valoare care se acordă cu titlu gratuit persoanelor fizice conform dispozițiilor legale în vigoare;

f) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizare sau mecenat;

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare, precum și altele decât cele definite la cap. VIII¹;

h) drepturile în bani și în natură primite de militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții și elevii unităților de învățământ din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională și persoanele civile, precum și cele ale gradaților și soldaților concentrați sau mobilizați;

i) bursele primite de persoanele care urmează orice formă de școlarizare sau perfecționare în cadru instituționalizat;

Norme metodologice (art. 42, lit. i):

8. Prin cadru instituționalizat se înțelege orice entitate care are ca obiect de activitate educația școlară, universitară, pregătirea și/ sau perfecționarea profesională, recunoscută de autorități ale statului român.

j) sumele sau bunurile primite cu titlu de moștenire ori donație. Pentru proprietățile imobiliare, în cazul moștenirilor și donațiilor se aplică reglementările prevăzute la art. 77¹ alin. (2) și (3);

k) veniturile din agricultură și silvicultură, cu excepția celor prevăzute la art. 71;

Norme metodologice (art. 42, lit. j și k):

9. În categoria veniturilor din agricultura și silvicultura considerate neimpozabile se cuprind:

- veniturile realizate de proprietar/ arendaș din valorificarea în stare naturală a produselor obținute de pe terenurile agricole și silvice, proprietate privată sau luate în arendă. Începând cu data de 1 ianuarie 2009 sunt impozabile veniturile bănești realizate din valorificarea produselor agricole obținute după recoltare, în stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială ori către alte unități, pentru utilizare ca atare.

- veniturile realizate de persoanele fizice asociate într-o asociație conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 1/ 2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/ 1991 și ale Legii nr. 169/ 1997, cu modificările și completările ulterioare, din valorificarea produselor silvice în condițiile legii.

- veniturile provenite din: creșterea animalelor și păsărilor, apicultură și sericicultură;

- veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea în stare naturală, prin unități specializate, cum ar fi centre sau puncte de achiziție, a produselor culese sau capturate din flora și fauna sălbatică.

10. Se consideră în stare naturală: produsele agricole obținute după recoltare, materialul lemnos pe picior sau transformat în bușteni ori în bile, precum și produsele de origine animală, cum ar fi: lapte, lână, ouă, piei crude și altele asemenea, plante și animale din flora și fauna sălbatică, cum ar fi: plante medicinale, fructe de pădure, ciuperci, melci, scoici, șerpi, broaște și altele asemenea.

l) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare pentru activitățile desfășurate în România în calitatea lor oficială, în condiții de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

m) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale ale României amplasate în străinătate, în conformitate cu legislația în vigoare;

n) veniturile primite de oficialii organismelor și organizațiilor internaționale din activitățile desfășurate în România în calitatea lor oficială, cu condiția ca poziția acestora, de oficial, să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

o) veniturile primite de cetățeni străini pentru activitatea de consultanță desfășurată în România, în conformitate cu acordurile de finanțare nerambursabilă încheiate de România cu alte state, cu organisme internaționale și organizații neguvernamentale;

p) veniturile primite de cetățeni străini pentru activități desfășurate în România, în calitate de corespondenți de presă, cu condiția reciprocității acordate cetățenilor români pentru venituri din astfel de activități și cu condiția ca poziția acestor persoane să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

q) sumele reprezentând diferența de dobândă subvenționată pentru creditele primite în conformitate cu legislația în vigoare;

r) subvențiile primite pentru achiziționarea de bunuri, dacă subvențiile sunt acordate în conformitate cu legislația în vigoare;

s) veniturile reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii și văduvele de război, accidentații de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive

politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, urmașii eroilor-martiri, răniților, luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, precum și persoanele persecutate din motive etnice de regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945;

Norme metodologice (art. 42, lit. s):

11. Aceste venituri sunt acordate prin legi speciale și cuprind, printre altele:

- contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru marii mutilați și persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii și baze de tratament aparținând Ministerului Sănătății, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și altor instituții potrivit legii;
- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun și altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/ 2004, cu modificările și completările ulterioare;
- contravaloarea asistenței medicale și a medicamentelor acordate în mod gratuit și prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât și pe timpul spitalizărilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun și pe calea ferată română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament într-o stațiune balneoclimaterică și altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor Decretului-lege nr. 118/ 1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;
- contravaloarea călătoriilor gratuite pe calea ferată, gratuitățile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnelor de foc sau echivalent carbuni, a asistenței medicale gratuite în toate instituțiile medicale civile de stat sau militare și asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cât și pe timpul spitalizării, a biletelor de tratament gratuite, în limita posibilităților existente, în stațiuni balneoclimaterice, a protezelor, a cârjelor, a ghetelor ortopedice, a cărucioarelor, a aparatelor auditive și implanturilor cardiace, mijloacelor moto și auto speciale pentru cei handicapați locomotor și altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/ 1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloace de transport în comun pentru adulții cu handicap accentuat și grav și pentru asistenții personali sau pentru însoțitorii acestora, a transportului interurban gratuit cu trenul, asistența medicală gratuită în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/ 1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/ 2002, cu modificările și completările ulterioare; - altele asemenea, aprobate prin lege.

12. Persoanele fizice prevăzute la art. 42 lit. s) din Codul fiscal datorează impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la art. 41 din Codul fiscal.

t) premiile obținute de sportivi medaliați la campionatele mondiale, europene și la jocurile olimpice. Nu sunt venituri impozabile premiile, primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști, prevăzuți în legislația în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanță: clasarea pe podiumul de primă la campionatele europene, campionatele mondiale și jocurile olimpice, precum și calificarea și participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale și europene, prima grupă valorică, precum și la jocurile olimpice, în cazul jocurilor sportive. Nu sunt venituri impozabile primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști, prevăzuți de legislația în materie, în vederea pregătirii și participării la competițiile internaționale oficiale ale loturilor reprezentative ale României;

Norme metodologice (art. 42, lit. t):

13. Beneficiază de aceste prevederi și următorii specialiști: profesorii cu diploma de licență sau de absolvire, instructorii și managerii din domeniu, precum și alte persoane calificate pentru asistența medicală, cercetare și asistența științifică, organizare și conducere tehnică și alte ocupații complementare, potrivit reglementărilor în materie.

u) premiile și alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport și altele asemenea, obținute de elevi și studenți în cadrul competițiilor interne și internaționale, inclusiv elevi și studenți nerezidenți în cadrul competițiilor desfășurate în România;

Norme metodologice (art. 42, lit. u):

14. În această categorie se cuprind:

- premii obținute la concursuri pe obiecte sau discipline de învățământ, pe meserii, cultural-științifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-științifice, premii obținute la campionate și concursuri sportive școlare, naționale și internaționale;
- contravaloarea avantajelor sub forma de masă, cazare și transport;
- alte drepturi materiale primite de participanți cu ocazia acestor manifestări;
- altele asemenea.

v) prima de stat acordată pentru economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007;

x) alte venituri care nu sunt impozabile, așa cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

Cotele de impozitare.

ART. 43 - (1) Cota de impozit este de 16% și se aplică asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din fiecare categorie pentru determinarea impozitului pe veniturile din:

- a) activități independente;
- b) salarii;
- c) cedarea folosinței bunurilor;
- d) investiții;
- e) pensii;
- f) activități agricole;
- g) premii;
- h) alte surse.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cotele de impozit prevăzute expres pentru categoriile de venituri cuprinse în titlul III.

Norme metodologice (art. 43, alin. 2):

15. La determinarea impozitului anual/ lunar, la plățile anticipate cu titlu de impozit calculat pentru veniturile prevăzute la art. 41 din Codul fiscal, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la mia de lei, prin neglițarea fracțiunilor sub 1.000 lei.

Perioada impozabilă.

Art. 44 - (1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, în situația în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

Norme metodologice (art. 44):

16. Anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri.

17. În cazul decesului contribuabilului, perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, cuprinzând numărul de luni din anul calendaristic până la data decesului.

Stabilirea deducerilor personale și a sumelor fixe.

ART. 45 - (1) Deducerea personală, precum și celelalte sume fixe, exprimate în lei, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Sumele sunt calculate prin rotunjire la zece lei, în sensul că fracțiunile sub 10 lei se majorează la 10 lei.

CAP. II - Venituri din activități independente.

Definirea veniturilor din activități independente.

ART. 46 - (1) Veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerț ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum și din practicarea unei meserii.

(3) Constituie venituri din profesii libere veniturile obținute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, auditor financiar, consultant fiscal, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii reglementate, desfășurate în mod independent, în condițiile legii.

(4) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din brevete de invenție, desene și modele, mărci de fabrică și de comerț, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor și drepturi conexe dreptului de autor și altele asemenea.

Norme metodologice (art. 46):

18. Se supun impozitului pe veniturile din activități independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea desfășurării de activități în scopul obținerii de venit, asociere care se realizează potrivit dispozițiilor legale și care nu dă naștere unei persoane juridice.

19. Exercițarea unei activități independente presupune desfășurarea acesteia în mod obișnuit, pe cont propriu și urmărind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existența unei activități independente sunt: libera alegere a desfășurării activității, a programului de lucru și a locului de desfășurare a activității; riscul pe care și-l asumă întreprinzătorul; activitatea se desfășoară pentru mai mulți clienți; activitatea se poate desfășura nu numai direct, ci și cu personalul angajat de întreprinzător în condițiile legii.

20. Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitării în România pentru veniturile obținute din desfășurarea în România, potrivit legii, a unei activități independente, printr-un sediu permanent.

21. Sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comerț de către persoane fizice sau asocieri fără personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere, precum și cele obținute din practicarea unei meserii.

Principalele activități care constituie fapte de comerț sunt:

- activități de producție;
- activități de cumpărare efectuate în scopul revânzării;
- organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive și altele asemenea;
- activități al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacții comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare și alte asemenea contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului comercial, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul;
- vânzarea în regim de conșinație a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate;
- activități de editare, imprimare, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, și altele asemenea;

- transport de bunuri și de persoane;
- alte fapte de comerț definite în Codul comercial.

21¹. Sunt venituri comerciale, veniturile obținute din activități desfășurate în cadrul fermei familiale cu caracter comercial, altele decât cele care se încadrează în venituri neimpozabile potrivit prevederilor art. 42 lit. k), precum și cele care sunt impozitate potrivit prevederilor cap. 7 - Venituri din activități agricole.

22. Pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecărei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridică, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societății civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

23. Sunt considerate venituri din profesii libere veniturile obținute din prestări de servicii cu caracter profesional, desfășurate în mod individual sau în diverse forme de asociere, în domeniile științific, literar, artistic, educativ și altele, de către: medici, avocați, notari publici, executori judecătorești, experți tehnici și contabili, contabili autorizați, consultanți de plasament în valori mobiliare, auditori financiari, consultanți fiscali, arhitecți, traducători, sportivi, arbitri sportivi, precum și alte persoane fizice cu profesii reglementate desfășurate în mod independent, în condițiile legii.

23¹. Veniturile obținute de avocații stagiați în baza contractelor de colaborare precum și avocații salarizați în interiorul profesiei sunt considerate venituri din activități independente.

23². Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârșitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor califică aceste venituri în categoria venituri din activități independente și le supun regulilor de stabilire a venitului net pentru această categorie. În aplicarea acestei reglementări se va emite ordin al Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

23³. Sunt venituri din profesii libere și veniturile din activități desfășurate în mod independent, în condițiile legii, ca profesii reglementate, inclusiv în cazul în care activitatea este desfășurată pe bază de contract, pentru societăți comerciale sau alte entități reglementate potrivit legii să desfășoare activități care generează venituri din profesii libere.

24. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenții, mai puțin realizările tehnice, know-how, mărci înregistrate, franciza și altele asemenea, recunoscute și protejate prin înregistrări ale instituțiilor specializate, precum și a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor. Veniturile de aceasta natură se supun regulilor de determinare pentru veniturile din activități independente și în situația în care drepturile respective fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licență, franciză și altele asemenea, precum și cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remunerație directă, remunerație secundară, onorariu, redevență și altele asemenea.

Veniturile rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală prevăzute în mod expres în contractul încheiat între părți reprezintă venituri din drepturi de proprietate intelectuală. De asemenea, sunt incluse în categoria veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală și veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumția de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.

În situația existenței unei activități dependente ca urmare a unei relații de angajare, remunerația prestărilor rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală care intră în sfera sarcinilor de serviciu reprezintă venituri de natură salarială, conform prevederilor menționate în mod expres în contractul dintre angajat și angajator, și se supun impozitării potrivit prevederilor cap. III „Venituri din salarii” al titlului III din Codul fiscal.

Veniturile reprezentând drepturi bănești ale autorului unei realizări tehnice nu sunt considerate, din punct de vedere fiscal, venituri din drepturi de proprietate intelectuală.

24¹. Sunt considerate venituri din activități independente veniturile din drepturi de autor și drepturile conexe definite potrivit prevederilor Legii nr. 8/ 1996, cu modificările și completările ulterioare.

25. Abrogat.

26. Veniturile realizate de sportivii care participă la competiții sportive pe cont propriu și nu au relații contractuale de muncă cu entitatea plătoare de venit sunt considerate venituri din activități independente.

Art. 47 a fost abrogat.

Norme metodologice (art. 47):

Pct. 27 – 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 47 au fost abrogate.

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă.

ART. 48 - (1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.

(2) Venitul brut cuprinde:

- a) sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfășurarea activității;
- b) veniturile sub formă de dobânzi din creanțe comerciale sau din alte creanțe utilizate în legătură cu o activitate independentă;
- c) câștigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, inclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activității, cu excepția reorganizărilor, când se păstrează destinația bunurilor;
- d) veniturile din angajamentul de a nu desfășura o activitate independentă sau de a nu concura cu o altă persoană;
- e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independentă;
- f) veniturile înregistrate de casele de marcat cu memorie fiscală, instalate ca aparate de taxat pe autovehicule de transport persoane sau bunuri în regim de taxi.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

- a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;
- b) sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;
- c) sumele primite ca despăgubiri;
- d) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

- a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;
- b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;
- c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;
- d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru:
 1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;
 2. activele ce servesc ca garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul;
 3. prime de asigurare pentru asigurarea de risc profesional;
 4. persoane care obțin venituri din salarii, potrivit prevederilor capitolului III din prezentul titlu, cu condiția impozitării sumei reprezentând prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul plății de către suportator.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

- a) cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum și pentru acordarea de burse private, efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);
- b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);
- c) suma cheltuielilor cu indemnizația plătită pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;
- d) cheltuielile sociale, în limita sumei obținute prin aplicarea unei cote de până la 2% la fondul de salarii realizat anual;
- e) pierderile privind bunurile perisabile, în limitele prevăzute de actele normative în materie;
- f) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;
- f¹) cheltuielile reprezentând tichetele de vacanță acordate de angajatori, potrivit legii;
- g) contribuțiile efectuate în numele angajaților la fonduri de pensii facultative, în conformitate cu legislația în vigoare, în limita echivalentului în lei a 400 euro anual pentru o persoană;
- h) prima de asigurare voluntară de sănătate, conform legii, în limita echivalentului în lei a 250 euro anual pentru o persoană;
- i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât și în scopul personal al contribuabilului sau asociaților sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activității independente;
- j) cheltuielile reprezentând contribuții sociale obligatorii pentru salariați și contribuabili, inclusiv cele pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii;
- k) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice, altele decât instituțiile care desfășoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;
- l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing;
- m) cotizații plătite la asociațiile profesionale în limita a 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6).
- n) cheltuielile reprezentând contribuțiile profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, organizațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii, în limita a 5% din venitul brut realizat.

(6) Baza de calcul se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, pentru acordarea de burse private, cheltuielile de protocol, cotizațiile plătite la asociațiile profesionale.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

- a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;
- b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate;
- c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;
- d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. d) și la alin. (5) lit. h);
- e) donații de orice fel;
- f) amenzile, confiscările, dobânzile, penalitățile de întârziere și penalitățile datorate autorităților române și străine, potrivit prevederilor legale, altele decât cele plătite conform clauzelor din contractele comerciale;
- g) ratele aferente creditelor angajate;

Lit. h) a alin. (7) al art. 48 a fost abrogată.

- i) cheltuielile de achiziționare sau de fabricare a bunurilor și a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;
- j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliță de asigurare;
- k) sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încălcării dispozițiilor legale în vigoare;
- l) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;
- l¹) în perioada 1 mai 2009 - 31 decembrie 2010, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, cu excepția situației în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:
 1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;
 2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;
 3. vehiculele utilizate pentru închirierea către alte persoane, inclusiv pentru desfășurarea activității de instruire în cadrul școlilor de șoferi.
- m) alte sume prevăzute prin legislația în vigoare.

(8) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați să organizeze și să conducă contabilitate în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă, și să completeze Registrul-jurnal de încasări și plăți, Registrul-inventar și alte documente contabile prevăzute de legislația în materie.

(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității.

Norme metodologice (art. 48):

36. În venitul brut se includ toate veniturile în bani și în natură, cum sunt: venituri din vânzarea de produse și de mărfuri, venituri din prestarea de servicii și executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii și orice alte venituri obținute din exercitarea activității, precum și veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilitățile bănești aferente afacerii, din alte activități adiacente și altele asemenea. În venitul brut se includ și veniturile încasate ulterior încetării activității independente, pe baza facturilor emise și neincasate până la încetarea activității.

Prin activități adiacente se înțelege toate activitățile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În cazul încetării definitive a activității, sumele obținute din valorificarea bunurilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloace fixe, obiecte de inventar și altele asemenea, precum și stocurile de materii prime, materiale, produse finite și mărfuri rămase nevalorificate sunt incluse în venitul brut.

În cazul în care bunurile și drepturile din patrimoniul afacerii trec în patrimoniul personal al contribuabilului, din punct de vedere fiscal se consideră o înstrăinare, suma reprezentând contravaloarea acestora incluzându-se în venitul brut al afacerii și evaluarea se face la prețurile practicate pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.

În cazul bunurilor și drepturilor care trec prin reorganizare în patrimoniul altei afaceri a aceluiași contribuabil, cele cu valoare rămasă de amortizat se înscriu în Registrul-inventar, la această valoare care constituie și bază de calcul al amortizării. Pentru bunurile și drepturile complet amortizate care trec prin reorganizare în patrimoniul altei afaceri a aceluiași contribuabil, nu se calculează amortizare ca și cheltuielă deductibilă aferentă veniturilor noi activități.

Nu constituie venit brut următoarele:

- aporturile făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;
- sumele primite sub formă de credite bancare ori de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;
- sumele primite ca despăgubiri;
- sumele ori bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații;
- bunuri și drepturi din patrimoniul unei afaceri care trec prin reorganizare în patrimoniul altei afaceri a aceluiași contribuabil, când se păstrează destinația bunurilor.

În cazul reorganizării activității independente în timpul anului, venitul net/pierdere se determină separat pentru fiecare perioadă în care activitatea independentă a fost desfășurată într-o formă de organizare de contribuabil, înscriindu-se separat în declarația de impunere în vederea stabilirii impozitului pe venitul net cumulat aferent întregului an fiscal. În situația în care în perioada impozabilă respectivă s-a înregistrat pierdere fiscală, aceasta poate fi reportată potrivit regulilor de raportare prevăzute la art. 80.

36¹. Prin reorganizare se înțelege orice schimbare a modalității de exercitare a unei activități, precum și transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, pentru activități care generează venituri supuse impozitului pe venit, în condițiile continuării activității. În cazul reorganizării unei activități potrivit legislației în materie, când nu se păstrează destinația bunurilor, se include în venitul brut al afacerii și contravaloarea bunurilor și drepturilor din patrimoniul afacerii care se reorganizează.

37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4)-(7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile efectuate în scopul realizării veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

- cheltuielile cu achiziționarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar și mărfuri;
- cheltuielile cu lucrările executate și serviciile prestate de terți;
- cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări și prestarea de servicii pentru clienți;
- chiria aferentă spațiului în care se desfășoară activitatea, cea aferentă utilajelor și altor instalații utilizate în desfășurarea activității, în baza unui contract de închiriere;
- dobânzile aferente creditelor bancare;
- abrogat;
- cheltuielile cu comisioanele și cu alte servicii bancare;
- cheltuielile cu primele de asigurare care privesc immobilizările corporale și necorporale, inclusiv pentru stocurile deținute, precum și primele de asigurare pentru asigurarea de risc profesional potrivit legii;
- cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile din patrimoniul personal, când acestea reprezintă garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității independente a contribuabilului;
- cheltuielile poștale și taxele de telecomunicații;
- cheltuielile cu energia și apa;
- cheltuielile cu transportul de bunuri și de persoane;
- cheltuieli de natură salarială;
- cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit;
- cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurările sociale, pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de șomaj, pentru asigurările sociale de sănătate, pentru accidente de muncă și boli profesionale, precum și alte contribuții obligatorii pentru contribuabil și angajații acestuia;
- cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările titlului II din Codul fiscal, după caz;
- valoarea rămasă neamortizată a bunurilor și drepturilor amortizabile înstrăinate, determinată prin deducerea din prețului de cumpărare a amortizării incluse pe costuri în cursul exploatarei și limitată la nivelul venitului realizat din înstrăinare;
- cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria (rata de leasing) în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing;
- cheltuielile cu pregătirea profesională pentru contribuabili și salariații lor;
- cheltuielile ocazionale de participarea la congrese și alte întruniri cu caracter profesional;
- cheltuielile cu funcționarea și întreținerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înțelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;
- abrogat;

- cheltuielile de delegare, detașare și deplasare, cu excepția celor reprezentând indemnizația de delegare, detașare în altă localitate, în țară și în străinătate, care este deductibilă limitat;
- cheltuielile de reclamă și publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului în baza unui contract scris, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama și publicitatea se efectuează prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor;
- alte cheltuieli efectuate în scopul realizării veniturilor.

Sunt cheltuieli deductibile și cele efectuate pentru întreținerea și funcționarea spațiilor folosite pentru desfășurarea afacerilor chiar dacă documentele sunt emise pe numele proprietarului, și nu pe numele contribuabilului.

39. Sunt cheltuieli deductibile limitat, de exemplu, următoarele:

- cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, sunt deductibile în limitele stabilite la art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și în condițiile prevăzute de legislația în materie;
- cheltuielile de protocol ocazionate de acordarea unor cadouri, tratații și mese partenerilor de afaceri, efectuate în scopul afacerii;
- cheltuieli reprezentând cotizații plătite asociațiilor profesionale și contribuții profesionale obligatorii plătite organizațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii și datorate potrivit legii;
- cheltuielile reprezentând indemnizația de delegare și detașare în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, sunt deductibile, respectiv în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;
- cheltuielile sociale în limita unei sume stabilite prin aplicarea unei cote de până la 2% asupra fondului de salarii realizat anual și acordate pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, sub forma: ajutoarelor de înmormântare, ajutoarelor pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarelor pentru bolile grave sau incurabile, inclusiv proteze, ajutoarelor pentru naștere, tichetelor de creșă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, cadourilor pentru copiii minori ai salariaților, cadourilor oferite salariaților, contravalorii transportului la și de la locul de muncă al salariatului, costului prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajaților cu ocazia zilei de 8 martie sunt deductibile în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depășește 150 lei;
- dobânzile aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice, altele decât instituțiile care desfășoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;
- cheltuieli reprezentând tichetele de masă acordate de angajator potrivit legii, precum și cheltuieli reprezentând tichetele de vacanță acordate de angajator potrivit legii.

Limita echivalentului în euro a contribuțiilor efectuate la fondul de pensii facultative și a primelor de asigurare voluntară de sănătate, prevăzute la art. 48 alin. (5) lit. g) și h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se transformă în lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Națională a României.

39¹. Termenii și expresiile prevăzute la art. 48 alin. (7) lit. l¹) pct. 1 au semnificațiile prevăzute la pct. 45¹ din normele metodologice date în aplicarea art. 145¹ din Codul fiscal din titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată”.

40. Veniturile obținute din valorificarea în regim de consignatie sau prin vânzare directă către agenți economici și alte instituții a bunurilor rezultate în urma unei prelucrări sau procurate în scopul revânzării sunt considerate venituri din activități independente. În această situație se vor solicita documentele care atestă proveniența bunurilor respective, precum și autorizația de funcționare. Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

40¹. Contribuabilii care realizează venituri care se încadrează în prevederile punctului 21¹ sunt obligați să conducă evidența contabilă în partidă simplă pentru stabilirea tratamentului fiscal aplicabil.

41. Toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității se înscriu în Registrul-inventar și constituie patrimoniul afacerii.

Stabilirea venitului net anual din activități independente pe baza normelor de venit.

ART. 49 - (1) Venitul net dintr-o activitate independentă, care este desemnată conform alin. (2) și care este desfășurată de către contribuabil, individual, fără salariați, se determină pe baza normelor de venit.

(2) Direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale au următoarele obligații:

- stabilirea nomenclatorului, conform Clasificării activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit;
- stabilirea nivelului normelor de venit;
- publicarea acestora, anual, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(2¹) Venitul net anual dintr-o activitate independentă stabilit pe baza normei de venit nu poate fi mai mic decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii normei de venit, înmulțit cu 12.

(3) Ministerul Finanțelor Publice elaborează criteriile metodologice care conțin reguli pentru stabilirea acestor norme de venit de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale. La stabilirea impozitului se va aplica norma de venit de la locul desfășurării activității.

(4) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate independentă pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activități se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfășurată activitatea respectivă.

(5) Dacă un contribuabil desfășoară două sau mai multe activități desemnate, venitul net din aceste activități se stabilește pe baza celei mai ridicate norme de venit pentru respectivele activități.

(6) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate din cele prevăzute la alin. (1) și o altă activitate care nu este prevăzută la alin. (1), atunci venitul net din activitățile independente desfășurate de contribuabil se determină pe baza contabilității în partidă simplă, conform art. 48.

(7) Dacă un contribuabil desfășoară activitate de transport de persoane și de bunuri în regim de taxi și desfășoară și o altă activitate independentă, atunci venitul net din activitățile independente desfășurate de contribuabil se determină pe baza datelor din contabilitatea simplă, conform art. 46. În acest caz, venitul net din

aceste activități nu poate fi inferior venitului net stabilit pe baza normei de venit pentru activitatea de transport de persoane fizice și de bunuri în regim de taxi.

(8) Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit nu au obligația să organizeze și să conducă contabilitate în partidă simplă pentru activitatea respectivă.

Norme metodologice (art. 49):

42. În sensul art. 49 din Codul fiscal, pentru persoanele fizice autorizate care realizează venituri din activități independente și desfășoară activități cuprinse în nomenclatorul stabilit de direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale, individual, fără angajați, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale vor fi consultate consiliile județene/Consiliul General al Municipiului București, după caz, de asemenea, se vor avea în vedere și caracterul sezonier al unor activități, precum și durata concediului legal de odihnă.

Pentru contribuabilii care desfășoară mai multe activități, printre care și cea de taximetrie, impunerea se face în sistem real. În acest caz, venitul net din activitatea de taximetrie luat în calcul nu poate fi inferior normei de venit, stabilită pentru această activitate.

Persoanele care desfășoară activitatea de taximetrie cu autoturismele proprietate personală sunt supuse impozitării în aceleași condiții cu taximetriștii care își desfășoară activitatea în mod independent, pe bază de norme de venit sau în sistem real.

42¹. Pentru contribuabilii persoane fizice care desfășoară o activitate independentă ca întreprindere individuală, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit, cu respectarea prevederilor art. 49 din Codul fiscal.

42². La stabilirea normelor anuale de venit, plafonul de venit determinat prin înmulțirea cu 12 a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată reprezintă venitul net anual înainte de aplicarea criteriilor de corecție.

43. La stabilirea coeficienților de corecție a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

- vadul comercial și clientela;
- vârsta contribuabililor;
- timpul afectat desfășurării activității, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 44 și 45;
- starea de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;
- activitatea se desfășoară într-un spațiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;
- realizarea de lucrări, prestarea de servicii și obținerea de produse cu material propriu sau al clientului;
- folosirea de mașini, dispozitive și scule, acționate manual sau de forță motrice;
- alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au și calitatea de salariat sau își pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

44. Venitul net din activități independente, determinat pe baza de norme anuale de venit, se reduce proporțional cu:

- perioada de la începutul anului și până la momentul autorizării din anul începerii activității;
- perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, în situația încetării activității, la cererea contribuabilului.

45. Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, datorate unor accidente, spitalizării și altor cauze obiective, inclusiv cele de forță majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc proporțional cu perioada nelucrată, la cererea contribuabililor. În situația încetării activității în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, persoanele fizice autorizate și asociațiile fără personalitate juridică sunt obligate să depună autorizația de funcționare și să înștiințeze în scris, în termen de 5 zile, organele fiscale în a căror rază teritorială aceștia își desfășoară activitatea. În acest sens se va anexa, în copie, dovada din care să rezulte depunerea autorizației.

46. Pentru contribuabilii impuși pe bază de norme de venit, care își exercită activitatea o parte din an, în situațiile prevăzute la pct. 44 și 45, venitul net aferent perioadei efectiv lucrate se determină prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulțește cu numărul zilelor de activitate.

În acest scop organul fiscal întocmește o notă de constatare care va cuprinde date și informații privind:

- situația care a generat corectarea normei de venit, cum ar fi: începutul/sfârșitul activității, întreruperea temporară, conform pct. 45, și altele asemenea;
- perioada în care nu s-a desfășurat activitate;
- documentele justificative depuse de contribuabil;
- recalcularea normei, conform prezentului punct.

47. Pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit și care anterior a fost impus în sistem real, având investiții în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investițiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfășurare a activității sau în caz de încetare a activității majorează norma de venit proporțional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real.

48. În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real și a efectuat investiții care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activității vor majora norma de venit.

49. Contribuabilii care în cursul anului fiscal nu mai îndeplinesc condițiile de impunere pe bază de normă de venit vor fi impuși în sistem real de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea fracțiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidența contabilă.

Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuală.

ART. 50 - (1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală se stabilește prin scăderea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

- a) o cheltuială deductibilă egală cu 20% din venitul brut;
- b) contribuțiile sociale obligatorii plătite.

(2) În cazul veniturilor provenind din crearea unor lucrări de artă monumentală, venitul net se stabilește prin deducerea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

- a) o cheltuială deductibilă egală cu 25% din venitul brut;
- b) contribuțiile sociale obligatorii plătite.

(3) În cazul exploatării de către moștenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum și în cazul remunerației reprezentând dreptul de suită și al remunerației compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (1) și (2).

Norme metodologice (art. 50, alin. 3):

50. În următoarele situații venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferență între venitul brut și comisionul convenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuții de colectare și de repartizare a veniturilor între titularii de drepturi:

- venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;
- venituri din exercitarea dreptului de suită;
- venituri reprezentând remunerația compensatorie pentru copia privată.

Punctele 51 și 52 din Normele metodologice de aplicare a art. 50, alin. (1), (2), (3) au fost abrogate.

(4) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, contribuabilii vor completa numai partea din Registrul-jurnal de încasări și plăți referitoare la încasări. Această reglementare este opțională pentru cei care consideră că își pot îndeplini obligațiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit. Acești contribuabili au obligația să arhiveze și să păstreze documentele justificative cel puțin în limita termenului de prescripție prevăzut de lege.

Norme metodologice (art. 50, alin 4):

53. Venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât și reținerile în contul plăților anticipate efectuate cu titlu de impozit și contribuțiile obligatorii reținute de plătitorii de venituri.

În cazul în care determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală se face pe bază de cote forfetare de cheltuieli, nu există obligativitatea înregistrării în evidența contabilă a cheltuielilor efectuate în scopul realizării venitului.

54. Cheltuielile forfetare includ comisioanele și alte sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceștia din urmă către titularii de drepturi.

55. Sunt considerate opere de artă monumentală următoarele:

- lucrări de decorare, cum ar fi pictura murală a unor spații și clădiri de mari dimensiuni, interior-exterior;
- lucrări de artă aplicată în spații publice, cum ar fi: ceramică, metal, lemn, piatră, marmură și altele asemenea;
- lucrări de sculptură de mari dimensiuni, design monumental, amenajări de spații publice;
- lucrări de restaurare a acestora.

56. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală obținute din străinătate se supun regulilor aplicabile veniturilor din străinătate, indiferent dacă sunt încasate direct de titulari sau prin intermediul entităților responsabile cu gestiunea drepturilor de proprietate intelectuală, potrivit legii.

57. Cota de cheltuieli forfetare nu se acordă în cazul în care persoanele fizice utilizează baza materială a beneficiarului acestor drepturi de proprietate intelectuală.

Opțiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă.

ART. 51 - (1) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, impuși pe bază de norme de venit, precum și cei care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 48.

(2) Opțiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă nu se depune o cerere de renunțare de către contribuabil.

(3) Cererea de opțiune pentru stabilirea venitului net în sistem real se depune la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate și în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activității, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

Norme metodologice (art. 51):

58. Opțiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfășurat activitate în anul precedent și au fost impuși pe bază de norme de venit, prin depunerea până la data de 31 ianuarie a anului fiscal a cererii de opțiune pentru sistemul real de impunere, precum și a declarației privind venitul estimat;

b) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin depunerea în termen de 15 zile de la începerea activității a declarației privind venitul estimat, însoțită de cererea de opțiune pentru sistemul real de impunere.

59. Contribuabilii impuși în sistem real au dreptul de a renunța la opțiune pe baza unei cereri depuse până la data de 31 ianuarie a anului fiscal.

60. Cererea depusă, cuprinzând opțiunea pentru sistemul real, precum și cererea de renunțare la opțiune se consideră aprobate de drept prin depunere și înregistrare la organul fiscal.

Reținerea la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri din activități independente.

ART. 52 - (1) Plătitorii următoarelor venituri au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite:

- a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;
- b) venituri din vânzarea bunurilor în regim de consignație;
- c) venituri din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial;
- d) venituri din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil;
- e) venituri din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară;
- f) abrogată.

(2) Impozitul ce trebuie reținut se stabilește după cum urmează:

- a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a) - e), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut;
- b) abrogată;

(3) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul.

(4) Contribuabilii care obțin venituri pentru care plățile anticipate se calculează potrivit alin. (2) lit. a) pot opta pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor art. 78.

Norme metodologice (art. 52):

61. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală au obligația de a calcula și de a reține în cursul anului fiscal o sumă reprezentând 10% din venitul brut realizat de titularii de drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a exploatarea drepturilor respective. Această sumă reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual datorat de contribuabili.

62. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligația calculării și reținerii impozitului anticipat, sunt, după caz:

- utilizatorii de opere, invenții, know-how și altele asemenea, în situația în care titularii de drepturi își exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relația contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală și utilizatorul respectiv este directă;
- organismele de gestiune colectivă sau alte entități, care, conform dispozițiilor legale, au atribuții de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredințată de către titulari. În această situație se încadrează și producătorii și agenții mandatați de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează și se repartizează drepturile respective.

63. În situația în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entități asemănătoare, obligația calculării și reținerii impozitului anticipat revine organismului sau entității care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

64. În cazul contribuabililor ale căror plăți anticipate sunt calculate în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) lit. b) - e) din Codul fiscal pentru veniturile de această natură și care realizează venituri din activități independente și în alte condiții, pentru acestea din urmă au obligația să le evidențieze în contabilitate separat și să plătească în cursul anului plăți anticipate trimestriale, în conformitate cu art. 82 din Codul fiscal.

64¹. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net anual este stabilit în sistem real și pentru care plătitorii de venituri au obligația reținerii la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate în conformitate cu art. 52 din Codul fiscal determină venitul net anual pe baza contabilității în partidă simplă. Fac excepție contribuabilii prevăzuți la art. 52 alin. (4) care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor art. 78.

65. Impozitul anticipat se calculează și se reține în momentul efectuării plății sumelor către beneficiarul venitului.

66. Impozitul reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care se fac plata venitului și reținerea impozitului.

66¹. Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din vânzarea bunurilor în regim de consignație, precum și din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial, contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil și de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară, au dreptul să opteze pentru impunerea venitului brut cu cota de 16%, impozitul fiind final, potrivit art. 78 din Codul fiscal.

Plăți anticipate ale impozitului pe veniturile din activități independente.

ART. 53 - Un contribuabil care desfășoară o activitate independentă are obligația să efectueze plăți anticipate în contul impozitului anual datorat la bugetul de stat, potrivit art. 82, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 52, pentru care plata anticipată se efectuează prin reținere la sursă sau pentru care impozitul este final potrivit prevederilor art. 78.

Impozitarea venitului net din activități independente.

ART. 54 - Venitul net din activități independente se impozitează potrivit prevederilor capitolul X din prezentul titlu.

CAP. III - Venituri din salarii.**Definirea veniturilor din salarii.**

ART. 55 - (1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut

de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

- a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;
- b) indemnizații din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;
- c) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile și alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;
- d) indemnizația lunară brută, precum și suma din profitul net, cuvenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și la regiile autonome;
- d¹⁾) remunerația obținută de directori în baza unui contract de mandat conform prevederilor legii societăților comerciale;
- d²⁾) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;
- e) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;
- f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, precum și în comisia de cenzori;
- g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;
- h) indemnizația lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declarația de asigurări sociale;
- i) sumele acordate de organizații nonprofit și de alte entități neplătitoare de impozit pe profit, peste limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizația primită pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru salariații din instituțiile publice;
- j) indemnizația administratorilor, precum și suma din profitul net cuvenite administratorilor societăților comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;
- j¹⁾) sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, precum și actualizarea acestora cu indicii de inflație;
- j²⁾) indemnizațiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;
- k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor în vederea impunerii.

Norme metodologice (art. 55, alin. 2):

67. Veniturile de natură salarială prevăzute la art. 55 din Codul fiscal, denumite în continuare venituri din salarii, sunt venituri din activități dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- părțile care intră în relația de muncă, denumite în continuare angajator și angajat, stabilesc de la început: felul activității, timpul de lucru și locul desfășurării activității;
- partea care utilizează forța de muncă pune la dispoziția celeilalte părți mijloacele de muncă, cum ar fi: spații cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă și altele asemenea;
- persoana care activează contribuie numai cu prestația fizică sau cu capacitatea ei intelectuală, nu și cu capitalul propriu;
- plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizația de delegare-detașare în țară și în străinătate, și alte cheltuieli de această natură, precum și indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă suportate de angajator potrivit legii;
- persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane și este obligată să respecte condițiile impuse de aceasta, conform legii.

68. Veniturile din salarii sau considerate asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din:

- a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire:
 - salariile de bază;
 - sporurile și adaosurile de orice fel;
 - indemnizații pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum și alte indemnizații de orice fel, altele decât cele menționate la pct. 3, având aceeași natură;
 - recompensele și premiile de orice fel;
 - sumele reprezentând premiul anual și stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituțiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaților agenților economici;
 - sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepția sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului și familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum și eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;
 - sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;
 - valoarea nominală a tichetelor de masă, tichetelor de creșă, tichetelor de vacanță, acordate potrivit legii;
 - orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor;
- b) indemnizațiile, precum și orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorității publice, alese sau numite în funcție, potrivit legii, precum și altora asimilate cu funcțiile de demnitate publică, stabilite potrivit sistemului de stabilire a indemnizațiilor pentru persoane care ocupa funcții de demnitate publică;
- c) drepturile personalului militar în activitate și ale militarilor angajați pe bază de contract, reprezentând solda lunară compusă din solda de grad, solda de funcție, gradații și indemnizații, precum și prime, premii și alte drepturi stabilite potrivit legislației speciale;
 - c¹⁾) sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, precum și ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestuia la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condițiile de pensie, precum și ajutoare sau plăți compensatorii primite de polițiști aflați în situații similare, al căror quantum se determină în raport cu salariul;
- d) drepturile administratorilor obținute în baza contractului de administrare încheiat cu companiile/ societățile naționale, societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și cu

regiile autonome, stabilite potrivit legii, cum ar fi: indemnizația lunară brută, suma convenită prin participare la profitul net al societății;

e) sumele plătite membrilor fondatori ai unei societăți comerciale constituite prin subscripție publică, potrivit cotei de participare la profitul net, stabilită de adunarea constitutivă, potrivit legislației în vigoare;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, precum și în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, conform legii;

h) indemnizațiile, primele și alte asemenea sume acordate membrilor aleși ai unor entități, cum ar fi: organizații sindicale, organizații patronale, alte organizații neguvernamentale, asociații de proprietari/chiriași și altele asemenea;

i) indemnizațiile acordate ca urmare a participării în comisii, comitete, consilii și altele asemenea, constituite conform legii;

j) veniturile obținute de condamnații care execută pedepse la locul de muncă;

k) sumele plătite sportivilor ca urmare a participării în competiții sportive, precum și sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști în domeniu pentru rezultatele obținute la competițiile sportive, de către structurile sportive cu care aceștia au relații contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepția celor prevăzute la art. 42 lit. t) din Codul fiscal;

l) compensații bănești individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispozițiilor prevăzute în contractul de muncă;

l¹) sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii, precum și sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, acordate potrivit legii;

m) indemnizații sau alte drepturi acordate angajaților cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziții legale, cu excepția celor prevăzute la art. 55 alin. (4) lit. h) și i) din Codul fiscal;

n) indemnizația administratorilor, precum și suma din profitul net, alta decât cea calificată drept dividend, cuvenite administratorilor societăților comerciale, potrivit actului constitutiv, sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;

n¹) indemnizațiile lunare plătite, conform legii, de angajator pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

n²) indemnizații prevăzute în contractul de muncă plătite de angajator pe perioada suspendării contractului de muncă urmare participării la cursuri sau la stagii de formare profesională ce presupune scoaterea integrală din activitate, conform legii.

n³) indemnizații lunare brute și alte avantaje de natură salariată acordate membrilor titulari, corespondenți și membrilor de onoare ai Academiei Române.

n⁴) indemnizații primite la data încetării raporturilor de serviciu.

o) alte drepturi sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.

(3) Avantajele, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate menționată la alin. (1) și (2) includ, însă nu sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepția deplasării pe distanță dus-întors de la domiciliu la locul de muncă;

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum și alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preț mai mic decât prețul pieței;

c) împrumuturi nerambursabile;

d) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru salariații proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul plății primei respective, altele decât cele obligatorii;

h) tichete-cadou acordate potrivit legii.

Norme metodologice (art. 55, alin. 3):

69. Avantajele în bani și în natură sunt considerate a fi orice foloase primite de salariat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz.

70. La stabilirea venitului impozabil se au în vedere și avantajele primite de persoana fizică, cum ar fi:

a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;

b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, cherestea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică și altele;

c) abonamentele la radio și televiziune, pentru mijloacele de transport, abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;

d) permisele de călătorie pe diverse mijloace de transport;

e) cadourile primite cu diverse ocazii, cu excepția celor menționate la art. 55 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;

f) contravaloarea folosinței unei locuințe în scop personal și a cheltuielilor conexe de întreținere, cum sunt cele privind consumul de apă, consumul de energie electrică și termică și altele asemenea, cu excepția celor prevăzute în mod expres la art. 55 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal;

g) cazarea și masa acordate în unități proprii de tip hotelier;

h) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o altă entitate, pentru angajații proprii, precum și pentru alți beneficiari, cu excepția primelor de asigurare obligatorii potrivit legislației în materie;

i) tichetele cadou acordate potrivit legii, indiferent dacă acestea sunt acordate potrivit destinației și cuantumului prevăzute la art. 55 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal.

Tratamentul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

- pentru beneficiarii care obțin venituri salariale și asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de această natură ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;

- pentru alți beneficiari care nu au o relație generatoare de venituri salariale și asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile art. 78 din Codul fiscal.

71. Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri și servicii, precum și sumele acordate pentru distracții sau recreere.

72. Avantajele în bani și echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă.

73. Fac excepție veniturile care sunt expres menționate ca fiind neimpozabile, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 55 alin. (4) din Codul fiscal.

74. Veniturile în natură, precum și avantajele în natură primite cu titlu gratuit sunt evaluate la prețul pieței la locul și data acordării avantajului. Avantajele primite cu plata parțială sunt evaluate ca diferență între prețul pieței la locul și data acordării avantajului și suma reprezentând plata parțială.

75. Evaluarea avantajelor în natură sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7% pentru fiecare lună, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terță persoană, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a locuinței primite se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafețele locative deținute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi: apă, gaz, electricitate, cheltuieli de întreținere și reparații și altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul și locuința se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsură specifică sau la nivelul prețului practicat pentru terți.

76. Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosință mixtă se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform pct. 75 lit. a), iar avantajul se determină proporțional cu numărul de kilometri parcurși în interes personal din totalul kilometrilor;

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor pct. 75 și avantajul se determină proporțional cu numărul de metri pătrați folosiți pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

77. Nu sunt considerate avantaje:

- contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajații a căror activitate presupune deplasarea frecventă în interiorul localității;

- reducerile de prețuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienții persoane fizice;

- costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice efectuate, precum și utilizarea autoturismului de serviciu pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu;

- diferențele de tarif la cazare în locații reprezentând amenajări recreative și sportive din dotarea ministerelor de care beneficiază personalul propriu, conform legii.

- contribuțiile la un fond de pensii facultative suportate de angajator pentru angajații proprii, în limita a 400 euro anual pe participant;

- primele de asigurare aferente contractelor de asigurare civilă profesională pentru administratori/ directori, încheiate și suportate de societatea comercială pentru care desfășoară activitatea, potrivit prevederilor Legii nr. 31/ 1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

78. Angajatorul stabilește partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosința în scop personal, care reprezintă avantaj impozabil, în condițiile art. 55 alin. (3) din Codul fiscal, și se va impozita prin cumulare cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primește acest avantaj. În acest scop angajatorul stabilește limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depășește această limită să fie considerat avantaj în natura, în situația în care salariatului în cauza nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.

79. La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosință mixtă, pus la dispoziție unui angajat, nu se iau în considerare distanța dus-întors de la domiciliu la locul de muncă, precum și cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

(4) Următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit:

a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru naștere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaților, cadourile oferite salariaților, contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului, costul prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților, cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajatorilor cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie din cele de mai sus, nu depășește 150 lei.

Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale și finanțate din buget; a¹⁾ abrogată;

Norme metodologice (art. 55, alin. 4, lit. a¹⁾) (abrogate, implicit prin abrogarea normei de relație):

80. Ajutoarele de înmormântare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cât și în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de munca sau prevederilor din legi speciale.

81. Plafonul stabilit pentru cadourile oferite de angajatori copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și pentru cadourile oferite angajatorilor cu ocazia zilei de 8 martie se aplică atât darurilor constând în bunuri, cât și celor în bani, în cazul tuturor angajatorilor de forță de muncă.

81¹. Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile nici veniturile primite de persoanele fizice în baza unor legi speciale și finanțate din buget, cu respectarea destinațiilor și cuantumulului prevăzute la paragrafele 1 și 2 ale alin. (4).

a²⁾ abrogată;

b) drepturile de hrană acordate de angajatori angajaților, în conformitate cu legislația în vigoare;

Norme metodologice (art. 55, alin. 4, lit. b):

82. In aceasta categorie se cuprind:

- abrogat;
- alocațiile zilnice de hrană pentru activitatea sportivă de performanță, internă și internațională, diferențiată pe categorii de acțiuni;
- contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentației de efort necesare în perioada de pregătire;
- drepturile de hrană în timp de pace, primite de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională;
- alte drepturi de această natură primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocația de hrană zilnică pentru personalul navigant și auxiliar imbarcat pe nave; alocația zilnică de hrană pentru consumurile colective din unitățile bugetare și din regiile autonome/societățile comerciale cu specific deosebit; alocația de hrană acordată donatorilor onorifici de sânge; alocația de hrană pentru consumurile colective din unitățile sanitare publice și altele asemenea.

c) contravaloarea folosinței locuinței de serviciu sau a locuinței din incinta unității, potrivit repartizării de serviciu, numirii conform legii sau specificității activității prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și compensarea diferenței de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale;

Norme metodologice (art. 55, alin. 4, lit. c):

83. Prin locuințe acordate ca urmare a specificității activității se înțelege acele locuințe asigurate angajaților când activitatea se desfășoară în locuri izolate, precum stațiile meteo, stațiile pentru controlul mișcărilor seismice, sau în condițiile în care este solicitată prezența permanentă pentru supravegherea unor instalații, utilaje și altele asemenea.

d) cazarea și contravaloarea chiriei pentru locuințele puse la dispoziția oficialităților publice, a angajaților consulari și diplomați care lucrează în afara țării, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare;

Norme metodologice (art. 55, alin. 4, lit. e):

84. Nu sunt venituri impozabile:

- contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub formă de aparatură, dispozitive, unelte, alte mijloace asemănătoare, necesare în procesul muncii;
- contravaloarea echipamentului individual de protecție cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;
- contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat în vederea utilizării lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja îmbrăcămintea și încălțăminte;
- contravaloarea alimentației de protecție primite în mod gratuit de persoanele fizice care lucrează în locuri de muncă cu condiții grele și vătămătoare;
- contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite în mod gratuit de persoanele fizice care își desfășoară activitatea în locuri de muncă al căror specific impune o igienă personală deosebită;
- contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare în activitate, sportivi, personalul navigant și alte categorii de personal, potrivit legii;
- contravaloarea echipamentului și a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spălat și de igienă, materiale de gospodărie, materiale pentru atelierul de reparații și întreținere, rechizite și furnituri de birou, primite în mod gratuit de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, în condițiile legii;
- altele asemenea.

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații își au domiciliul și localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) sumele primite de angajați pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare a indemnizației primite pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului. Sunt exceptate de la aceste prevederi sumele acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial și de alte entități neplătitoare de impozit pe profit peste limita de 2,5 ori indemnizația acordată salariaților din instituțiile publice;

Norme metodologice (art. 55, alin. 4, lit. g):

85. In categoria cheltuielilor de delegare și detașare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum și indemnizația de delegare și de detașare în țară și în străinătate, stabilită potrivit legii.

h) sumele primite, potrivit dispozițiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

Norme metodologice (art. 55, alin. 4, lit. h):

86. Prin cheltuieli de mutare în interesul serviciului se înțelege cheltuielile cu transportul personal și al membrilor de familie ai angajatului, precum și al bunurilor din gospodărie, cu ocazia mutării salariatului într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în situația în care, potrivit legii, se decontează de angajator.

i) indemnizațiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum și indemnizațiile de instalare și mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituțiile publice și celor care își stabilesc domiciliul în localități din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care își au locul de muncă;

Norme metodologice (art. 55, alin. 4, lit. i):

87. Sunt considerate venituri neimpozabile indemnizațiile de instalare și mutare primite de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

j) abrogată.

k) abrogată.

k¹) veniturile din salarii realizate de către persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat;

l) veniturile din salarii, ca urmare a activității de creare de programe pentru calculator; încadrarea în activitatea de creație de programe pentru calculator se face prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și al ministrului finanțelor publice;

m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activități dependente desfășurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac excepție veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, care sunt impozabile indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate;

n) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesională și perfecționarea angajatului legată de activitatea desfășurată de acesta pentru angajator;

o) costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării și la momentul exercitării acestora;

r) diferența favorabilă dintre dobânda preferențială stabilită prin negociere și dobânda practică pe piață, pentru credite și depozite.

Norme metodologice (art. 55, alin. 4):

87¹. Nu sunt venituri impozabile veniturile din salarii realizate de persoanele fizice cu handicap grav și accentuat, încadrate cu contract individual de muncă, încasate începând cu data de 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de până la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.

(5) Avantajele primite în bani și în natură și imputate salariatului în cauză nu se impozitează.

Deducere personală.

ART. 56 - (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală, acordată pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază.

(2) Deducerea personală se acordă pentru persoanele fizice care au un venit lunar brut de până la 1.000 lei inclusiv, astfel:

- pentru contribuabilii care nu au persoane în întreținere - 250 lei;
- pentru contribuabilii care au o persoană în întreținere - 350 lei;
- pentru contribuabilii care au două persoane în întreținere - 450 lei;
- pentru contribuabilii care au trei persoane în întreținere - 550 lei;
- pentru contribuabilii care au patru sau mai multe persoane în întreținere - 650 lei.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii cuprinse între 1.000,01 lei și 3.000 lei, inclusiv, deducerile personale sunt degresive față de cele de mai sus și se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii de peste 3.000 lei nu se acordă deducerea personală.

(3) Persoana în întreținere poate fi soția/soțul, copiii sau alți membri de familie, rudele contribuabilului sau ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv, ale cărei venituri, impozabile și neimpozabile, nu depășesc 250 lei lunar.

(4) În cazul în care o persoană este întreținută de mai mulți contribuabili, suma reprezentând deducerea personală se atribuie unui singur contribuabil, conform înțelegerii între părți.

(5) Copiii minori, în vârstă de până la 18 ani impliniți, ai contribuabilului sunt considerați întreținuți.

(6) Suma reprezentând deducerea personală se acordă pentru persoanele aflate în întreținerea contribuabilului, pentru acea perioadă impozabilă din anul fiscal în care acestea au fost întreținute. Perioada se rotunjește la luni întregi în favoarea contribuabilului.

(7) Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere:

a) persoanele fizice care dețin terenuri agricole și silvice în suprafață de peste 10.000 m² în zonele colinare și de șes și de peste 20.000 m² în zonele montane;

b) persoanele fizice care obțin venituri din cultivarea și din valorificarea florilor, legumelor și zarzavaturilor în sere, în salarii special destinate acestor scopuri și/sau în sistem irigat, din cultivarea și din valorificarea arbuștilor, plantelor decorative și ciupercilor, precum și din exploatarea pepinierelor viticole și pomicole, indiferent de suprafață.

(8) Deducerea personală determinată potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, potrivit legii.

Prin O.M.F.P. nr. 19 din 7 ianuarie 2005, publicat în M. Of. nr. 39 din 12 ianuarie 2005, se aprobă calculatorul pentru determinarea deducerilor personale lunare începând cu luna ianuarie 2005. Calculatorul desfășurător pentru determinarea deducerilor personale lunare începând cu luna ianuarie 2005 este prevăzut în anexa la acest ordin.

La calculul deducerilor personale lunare degresive în funcție de venitul brut lunar din salarii și de numărul de persoane aflate în întreținerea contribuabilului, s-a utilizat algoritmul de calcul prevăzut la art. 3 din O.M.F.P. nr. 19 din 7 ianuarie 2005, publicat în M. Of. nr. 39 din 12 ianuarie 2005.

Conform art. 3 din O.M.F.P. nr. 1.016 din 18 iulie 2005, publicat în M. Of. nr. 668 din 27 iulie 2005, la calculul deducerilor personale lunare degresive potrivit art. 1, în funcție de venitul brut lunar din salarii și de numărul de persoane aflate în întreținerea contribuabilului, s-a utilizat algoritmul de calcul prevăzut mai jos.

Deducerea personală lunară stabilită pentru un contribuabil în funcție de numărul persoanelor aflate în întreținere – lei (RON) –

Venit brut lunar din salarii (VBL)	Fără persoane în întreținere	Cu o persoană în întreținere	Cu 2 persoane în întreținere	Cu 3 persoane în întreținere	Cu 4 sau mai multe persoane în întreținere
Până la 1.000	250	350	450	550	650
De la 1.001 la 3.000	$250 \times [1 - (\text{VBL} - 1.000) / 2.000]$	$350 \times [1 - (\text{VBL} - 1.000) / 2.000]$	$450 \times [1 - (\text{VBL} - 1.000) / 2.000]$	$550 \times [1 - (\text{VBL} - 1.000) / 2.000]$	$650 \times [1 - (\text{VBL} - 1.000) / 2.000]$
	0	0	0	0	0

Conform art. 2 din Ordinul nr. 1.016 din 18 iulie 2005, publicat în M. Of. nr. 668 din 27 iulie 2005, calculatorul desfășurător pentru determinarea deducerilor personale lunare începând cu luna iulie 2005, prevăzut la art. 1, este cuprins în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Calculator pentru determinarea deducerilor personale lunare începând cu luna iulie 2005

1. Pentru contribuabilii care nu au persoane în întreținere - lei -

Venitul brut lunar din salarii	Deducere personală lunară
de la	la
0	250
1.080	240
1.160	230
1.240	220
1.320	210
1.400	200
1.480	190
1.560	180
1.640	170
1.720	160
1.800	150
1.880	140
1.960	130
2.040	120
2.120	110
2.200	100
2.280	90
2.360	80
2.440	70
2.520	60
2.600	50

Venitul brut lunar din salarii	Deducere personală lunară
de la	la
2.680	40
2.760	30
2.840	20
2.920	10
peste 2.999	0

2. Pentru contribuabilii care au o singură persoană în întreținere - lei -

Venitul brut lunar din salarii	Deducere personală lunară
de la	la
0	350

1.058	-	1.114	340
1.115	-	1.171	330
1.172	-	1.228	320
1.229	-	1.285	310
1.286	-	1.342	300
1.343	-	1.399	290
1.400	-	1.457	280
1.458	-	1.514	270
1.515	-	1.571	260
1.572	-	1.628	250
1.629	-	1.685	240
1.686	-	1.742	230
1.743	-	1.799	220
1.800	-	1.857	210
1.858	-	1.914	200
1.915	-	1.971	190
1.972	-	2.028	180
2.029	-	2.085	170
2.086	-	2.142	160
2.143	-	2.199	150
2.200	-	2.257	140
2.258	-	2.314	130
2.315	-	2.371	120
2.372	-	2.428	110
2.429	-	2.485	100
2.486	-	2.542	90
2.543	-	2.599	80
2.600	-	2.657	70
2.658	-	2.714	60
2.715	-	2.771	50
2.772	-	2.828	40
2.829	-	2.885	30
2.886	-	2.942	20
2.943	-	2.999	10
peste		2.999	0

3. Pentru contribuabilii care au 2 persoane in întreținere - lei -

Venitul brut lunar din salarii		Deducere personală lunară	
de la		la	
0	-	1.044	450
1.045	-	1.088	440
1.089	-	1.133	430
1.134	-	1.177	420
1.178	-	1.222	410
<hr/>			
Venitul brut lunar din salarii		Deducere personală lunară	
de la		la	
1.223	-	1.266	400
1.267	-	1.311	390
1.312	-	1.355	380
1.356	-	1.399	370
1.400	-	1.444	360
1.445	-	1.488	350
1.489	-	1.533	340
1.534	-	1.577	330
1.578	-	1.622	320
1.623	-	1.666	310
1.667	-	1.711	300
1.712	-	1.755	290
1.756	-	1.799	280
1.800	-	1.844	270
1.845	-	1.888	260
1.889	-	1.933	250
1.934	-	1.977	240
1.978	-	2.022	230
2.023	-	2.066	220
2.067	-	2.111	210
2.112	-	2.155	200
2.156	-	2.199	190
2.200	-	2.244	180
2.245	-	2.288	170

2.289	-	2.333	160
2.334	-	2.377	150
2.378	-	2.422	140
2.423	-	2.466	130
2.467	-	2.511	120
2.512	-	2.555	110
2.556	-	2.599	100
2.600	-	2.644	90
2.645	-	2.688	80
2.689	-	2.733	70
2.734	-	2.777	60
2.778	-	2.822	50
2.823	-	2.866	40
2.867	-	2.911	30
2.912	-	2.955	20
2.956	-	2.999	10
peste		2.999	0

4. Pentru contribuabilii care au 3 persoane in întreținere - lei -

Venitul brut lunar din salarii		Deducere personală lunară	
de la		la	
0	-	1.036	550
1.037	-	1.072	540
1.073	-	1.109	530
1.110	-	1.145	520
1.146	-	1.181	510
1.182	-	1.218	500
1.219	-	1.254	490
1.255	-	1.290	480
1.291	-	1.327	470
1.328	-	1.363	460
1.364	-	1.399	450
1.400	-	1.436	440
1.437	-	1.472	430
1.473	-	1.509	420
1.510	-	1.545	410
1.546	-	1.581	400
1.582	-	1.618	390
1.619	-	1.654	380
1.655	-	1.690	370
1.691	-	1.727	360
1.728	-	1.763	350
1.764	-	1.799	340
1.800	-	1.836	330
1.837	-	1.872	320
1.873	-	1.909	310
1.910	-	1.945	300
1.946	-	1.981	290
1.982	-	2.018	280
2.019	-	2.054	270
2.055	-	2.090	260
2.091	-	2.127	250
2.128	-	2.163	240
2.164	-	2.199	230
2.200	-	2.236	220
2.237	-	2.272	210
2.273	-	2.309	200
2.310	-	2.345	190
2.346	-	2.381	180
2.382	-	2.418	170
2.419	-	2.454	160
2.455	-	2.490	150
2.491	-	2.527	140
2.528	-	2.563	130

2.564	-	2.599	120
2.600	-	2.636	110
2.637	-	2.672	100
2.673	-	2.709	90
2.710	-	2.745	80
2.746	-	2.781	70
2.782	-	2.818	60
2.819	-	2.854	50
2.855	-	2.890	40
2.891	-	2.927	30
2.928	-	2.963	20
2.964	-	2.999	10
peste		2.999	0

5. Pentru contribuabilii care au 4 sau mai multe persoane in întreținere - lei -

Venitul brut lunar din salarii		Deducere personală lunară	
de la		la	
0	-	1.030	650
1.031	-	1.061	640
1.062	-	1.092	630
1.093	-	1.123	620
1.124	-	1.153	610
1.154	-	1.184	600
1.185	-	1.215	590
1.216	-	1.246	580
1.247	-	1.276	570
Venitul brut lunar din salarii		Deducere personală lunară	
de la		la	
1.277	-	1.307	580
1.308	-	1.338	550
1.339	-	1.369	540
1.370	-	1.399	530
1.400	-	1.430	520
1.431	-	1.461	510
1.462	-	1.492	500
1.493	-	1.523	490
1.524	-	1.553	480
1.554	-	1.584	470
1.585	-	1.615	460
1.616	-	1.646	450
1.647	-	1.676	440
1.677	-	1.707	430
1.708	-	1.738	420
1.739	-	1.769	410
1.770	-	1.799	400
1.800	-	1.830	390
1.831	-	1.861	380
1.862	-	1.892	370
1.893	-	1.923	380
1.924	-	1.953	350
1.954	-	1.984	340
1.985	-	2.015	330
2.016	-	2.046	320
2.047	-	2.076	310
2.077	-	2.107	300
2.108	-	2.138	290
2.139	-	2.169	280
2.170	-	2.199	270
2.200	-	2.230	260
2.231	-	2.261	250
2.262	-	2.292	240
2.293	-	2.323	230
2.324	-	2.353	220
2.354	-	2.384	210
2.385	-	2.415	200
2.416	-	2.446	190
2.447	-	2.476	180
2.477	-	2.507	170
2.508	-	2.538	160
2.539	-	2.569	150

2.570	-	2.599	140
2.600	-	2.630	130
2.631	-	2.661	120
2.662	-	2.692	110
2.693	-	2.723	100
2.724	-	2.753	90
2.754	-	2.784	80
2.785	-	2.815	70
2.816	-	2.846	60
2.847	-	2.876	50
2.877	-	2.907	40
2.908	-	2.938	30
2.939	-	2.969	20
2.970	-	2.999	10
peste		2.999	0

Norme metodologice (art. 56):

88. Deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub forma de deducere personala se acorda pentru fiecare luna a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se afla functia de baza, in limita venitului realizat.

Deducerea personala este stabilita in functie de venitul brut lunar din salarii realizat la functia de baza de catre contribuabil si numarul de persoane aflate in intretinerea acestuia.

89. Obligatia stabilirii persoanelor aflate in intretinerea contribuabilului in functie de care se atribuie deducerea personala este in sarcina platitorului de venit din salarii, la functia de baza.

90. Pentru ca o persoana sa fie in intretinere, aceasta trebuie sa indeplineasca cumulativ urmatoarele conditii:
- existenta unor raporturi juridice intre contribuabil si persoana aflata in intretinere;

- persoana fizica intretinuta sa aiba venituri impozabile si neimpozabile mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

Persoana aflata in intretinere poate avea sau nu domiciliu comun cu contribuabilul in a carui intretinere se afla.

91. Sunt considerate persoane aflate in intretinere sotul/sotia contribuabilului, copiii acestuia, precum si alti membri de familie pana la gradul al doilea inclusiv.

92. In sensul art. 56 alin. (3) din Codul fiscal, in categoria "alt membru de familie aflat in intretinere" se cuprind rudele contribuabilului si ale sotului/sotiei acestuia pana la gradul al doilea inclusiv.

93. Dupa gradul de rudenie rudele se grupeaza astfel:

- rude de gradul intai, cum ar fi: parinti si copii;

- rude de gradul al doilea, cum ar fi: bunici, nepoti si frati/surori.

94. Sunt considerate persoane aflate in intretinere militarii in termen, militarii cu termen redus, studentii si elevii militari ai institutiilor de invatamant militare si civile, peste varsta de 18 ani, daca veniturile obtinute sunt mai mici sau egale cu 250 lei lunar.

95. Nu sunt considerate persoane aflate in intretinere persoanele majore condamnate, care executa pedepse privative de libertate.

96. Copilul minor este considerat intotdeauna intretinut, cu exceptia celor incadrati in munca, indiferent daca se afla in unitati speciale sanitare sau de protectie speciala si altele asemenea, precum si in unitati de invatamant, inclusiv in situatia in care costul de intretinere este suportat de aceste unitati. In acest caz eventualele venituri obtinute de copilul minor nu se au in vedere la incadrarea in venitul de 250 lei lunar.

Pentru copilul minor aflat in intretinerea parintilor sau a tutorelui, deducerea personala se acorda integral unuia dintre parinti, conform intelegerii dintre acestia, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din casatorii anterioare, dreptul de a fi preluat in intretinere revine parintelui caruia i-a fost incredintat copilul sau unuia dintre sotii care formeaza noua familie, conform intelegerii dintre acestia, indiferent daca s-a facut o adoptie cu efecte restranse si chiar daca parintii firesti ai acestuia contribuie la intretinerea lui prin plata unei pensii de intretinere. Plata unei pensii de intretinere nu da dreptul la preluarea in intretinere a copilului, parintelui obligat la aceasta plata.

Pentru copilul minor primit in plasament sau incredintat unei persoane ori unei familii, dreptul de a fi preluat ca persoana in intretinere pentru acest copil se acorda:

- persoanei care l-a primit in plasament sau careia i s-a incredintat copilul;

- unuia dintre sotii care formeaza familia careia i-a fost incredintat sau i-a fost dat in plasament copilul, conform intelegerii dintre acestia.

Pentru copiii aflati in intretinerea unei familii, dreptul de a fi luat in intretinere se acorda unuia dintre parinti, conform intelegerii dintre acestia. Astfel, in situatia in care intr-o familie sunt mai multi copii aflati in intretinere, acestia vor fi preluati in intretinerea unuia dintre parinti conform intelegerii dintre parti. In aceste situatii contribuabilii vor prezenta platitorului de venit fie o declaratie pe propria raspundere din partea sotului/sotiei, fie o adeverinta emisa de platitorul de venit din salarii al acestuia/acesteia, dupa caz, din care sa rezulte numarul si identitatea copiilor care sunt preluati in intretinere de fiecare sot/sotie.

Nu se acorda dreptul de a prelua in intretinere urmatoarelor persoane:

- parintilor ai caror copii sunt dati in plasament sau incredintati unei familii ori persoane;

- parintilor copiilor incredintati unui organism privat autorizat sau unui serviciu public autorizat, in cazul in care parintii respectivi sunt pusi sub interdictie sau sunt decazuti din drepturile parentesti.

Copilul minor cu varsta cuprinsa intre 16 si 18 ani, incadrat in munca in conditiile Codului muncii, devine contribuabil si beneficiaza de deducerea personala, situatie in care parintii nu mai au dreptul de a-l lua in intretinere, intrucat deducerea personala se acorda o singura data.

97. Verificarea incadrării veniturilor acestor persoane in suma de 250 lei lunar se realizeaza prin compararea acestui plafon cu veniturile brute realizate de persoana fizica aflata in intretinere.

98. In cursul anului fiscal, in cazul in care angajatul obtine venituri la functia de baza, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate in intretinere, se compara venitul lunar realizat de persoana aflata in intretinere cu suma de 250 lei lunar, astfel:

a) in cazul in care persoana aflata in intretinere realizeaza venituri lunare de natura pensiilor, indemnizatiilor, alocatiilor si altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana intretinuta rezulta din insumarea tuturor drepturilor de aceasta natura realizate intr-o luna;

b) in cazul in care venitul este realizat sub forma de castiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competitii, dividende, dobanzi si altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizica aflata in intretinere se determina prin impartirea venitului realizat la numarul de luni ramase pana la sfarsitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) in cazul in care persoana intretinuta realizeaza atat venituri lunare, cat si aleatorii, venitul lunar se determina prin insumarea acestor venituri.

99. Daca venitul unei persoane aflate in intretinere depaseste 250 lei lunar, ea nu este considerata intretinuta.

In functie de venitul lunar al persoanei intretinute, platitorul veniturilor din salarii va proceda dupa cum urmeaza:

a) in situatia in care una dintre persoanele aflate in intretinere, pentru care contribuabilul beneficiaza de deducere personala, obtine in cursul anului un venit lunar mai mare de 250 lei lunar, platitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii personale corespunzatoare pentru persoanele ramase in intretinere incepand cu luna urmatoare celei in care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea catre angajator/platitor;

b) in situatia in care contribuabilul solicita acordarea deducerii personale pentru persoana aflata in intretinere ca urmare a situarii venitului lunar al acesteia din urma sub 250 lei lunar, platitorul de venituri din salarii va incepe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana in intretinere o data cu plata drepturilor lunare ale lunii in care contribuabilul a depus documentele justificative.

100. Pentru stabilirea deducerii personale la care are dreptul, contribuabilul va depune la platitorul de venituri din salarii o declaratie pe propria raspundere, care trebuie sa cuprinda urmatoarele informatii:

- datele de identificare a contribuabilului care realizeaza venituri din salarii (numele si prenumele, domiciliul, codul numeric personal);

- datele de identificare a fiecarei persoane aflate in intretinere (numele si prenumele, codul numeric personal).

In ceea ce priveste copiii aflati in intretinere, la aceasta declaratie contribuabilul care realizeaza venituri din salarii va anexa si adeverinta de la platitorul de venituri din salarii a celui alt sot sau declaratia pe propria raspundere a acestuia ca nu beneficiaza de deducere personala pentru acel copil.

101. Declaratia pe propria raspundere a persoanei aflate in intretinere, cu exceptia copilului minor, trebuie sa cuprinda urmatoarele informatii:

- datele de identificare a persoanei aflate in intretinere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

- datele de identificare a contribuabilului care beneficiaza de deducerea personala corespunzatoare, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

- acordul persoanei intretinute ca intretinatorul sa o preia in intretinere;

- nivelul si natura venitului persoanei aflate in intretinere, inclusiv mentiunea privind suprafetele de teren agricol si silvice detinute, precum si declaratia afirmativa sau negativa cu privire la desfasurarea de activitati de: cultivare a terenurilor cu flori, legume si zarzavat in sere, in solarii amenajate si in sistem irigat; cultivare a arbustilor si plantelor decorative, ciupercilor; exploatarea pepinierei viticole si pomicole;

- angajarea persoanei intretinute de a comunica persoanei care contribuie la intretinerea sa orice modificari in situatia venitului realizat.

Declaratiile pe propria raspundere depuse in vederea acordarii de deduceri personale nu sunt formulare tipizate.

102. Contribuabilul va prezenta platitorului de venituri din salarii documentele justificative care sa ateste persoanele aflate in intretinere, cum sunt: certificatul de casatorie, certificatele de nastere ale copiilor, adeverinta de venit a persoanei intretinute sau declaratia pe propria raspundere si altele. Documentele vor fi prezentate in original si in copie, platitorul de venituri din salarii pastrand copia dupa ce verifica conformitatea cu originalul.

103. Daca la un contribuabil intervine o schimbare care are influenta asupra nivelului reprezentand deducerea personala acordata si aceasta schimbare duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat sa instiinteze platitorul de venituri din salarii in termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea, astfel incat angajatorul/platitorul sa reconsidere nivelul deducerii incepand cu luna urmatoare celei in care s-a produs evenimentul.

104. In situatia in care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior aparitiei evenimentului care modifica, in sensul majorarii, nivelul acesteia, angajatorul/platitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personala reconsiderata o data cu plata drepturilor salariale aferente lunii in care contribuabilul a depus toate documentele justificative.

105. Deducerea personala nu se fractioneaza in functie de numarul de ore in cazul veniturilor realizate in baza unui contract de munca cu timp partial, la functia de baza.

Determinarea impozitului pe venitul din salarii.

ART. 57 - (1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, și următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;

- contribuțiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei a 400 euro;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora;

(2¹) În cazul veniturilor din salarii și/sau al diferențelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare privind veniturile realizate în afara funcției de bază la data plății, și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

(3) Plătitorul este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil.

(4) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(5) Obligația calculării, reținerii și virării acestei sume prevăzute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) și (5) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice (art. 57):

106. Venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o luna conform art. 55 alin. (1) - (3) din Codul fiscal de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

107. Pentru persoanele fizice care desfășoară activități pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum și de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, indiferent unde este primită suma.

108. Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează un impozit lunar final, calculat și reținut de către platitorul de venituri.

Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota de impozit de 16%, luându-se în calcul pentru determinarea bazei de calcul a impozitului la funcția de bază și deducerea personală stabilită potrivit art. 56 din Codul fiscal, după caz.

109. Drepturile salariale acordate în natură, precum și avantajele acordate angajaților se evaluează conform pct. 74-76 și se impozitează în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor și avantajelor în natură primite de angajat se vor anexa la statul de plată.

109¹. Valoarea tichetelor de masă, tichetelor de creșă, tichetelor cadou, tichetelor de vacanță, acordate potrivit legii, luată în calcul la determinarea impozitului pe veniturile din salarii, este valoarea nominală. Veniturile respective se impozitează ca venituri din salarii în luna în care acestea sunt primite.

110. Transformarea în lei a sumelor obținute, potrivit legii, în valută, reprezentând venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, astfel:

- în situația în care veniturile din salarii sunt plătite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizează cursul de schimb valutar în vigoare în ziua precedentă celei în care se face plata; sau

- în celelalte cazuri, cursul de schimb valutar în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi.

111. Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 16% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obținute la locul unde se află funcția de bază, ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, și următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;

- contribuțiile la fondurile de pensii facultative, potrivit legii, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei a 400 euro.

Transformarea contribuțiilor reținute pentru fondurile de pensii facultative din lei în euro, pentru verificarea încadrării în plafonul anual, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

Plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro reprezentând contribuțiile reținute pentru fondurile de pensii facultative și verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege.;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, ca diferența între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

Această regulă se aplică și în cazul veniturilor sub formă:

- indemnizației lunare a asociatului unic;

- drepturilor de natură salariale acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;

- salariilor sau diferențelor de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești ramase definitive și irevocabile.

111¹. În cazul sumelor plătite direct de către angajat care are calitatea de participant la o schemă de pensii facultative, pentru determinarea bazei de calcul a impozitului pe veniturile din salarii, contribuțiile la fondurile de pensii facultative plătite se deduc din veniturile lunii în care s-a efectuat plata contribuției, în limita venitului realizat, pe baza documentelor justificative emise de către fondul de pensii facultative.

112. În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se află funcția de bază se înțelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, ultimul loc înscris în carnetul de muncă sau în documentele specifice care, potrivit reglementărilor legale, sunt asimilate acestora;

b) în cazul cumulului de funcții, locul declarat/ ales de persoanele fizice.

Funcția de bază poate fi declarată de angajat în condițiile legii și la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial.

113. Suma care reprezintă prima de vacanță sau o parte din aceasta se cumulează cu veniturile de natură salariale ale lunii în care se plătește aceasta prima.

114. Indemnizațiile aferente concediilor de odihnă se defalchează pe lunile la care se referă și se impun cumulativ cu veniturile realizate în aceste luni.

115. Contribuțiile obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit pct. 111 pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, cum ar fi:

- contribuția individuală de asigurări sociale;

- contribuția individuală pentru asigurările sociale de sănătate;

- contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru somaj;

- alte contribuții individuale obligatorii stabilite prin lege.

116. Se admit la deducere contribuțiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât suma acestora să nu depășească echivalentul în lei a 400 euro pentru fiecare participant la nivelul anului.

117. Nu se admit la deducere pentru calculul lunar al impozitului pe venitul din salarii primele de asigurare voluntara de sanatate.

117¹. Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

În categoria entităților nonprofit se cuprind, de exemplu: asociațiile, fundațiile, organizațiile sindicale, patronatele, partidele politice, asociațiile de proprietari, casele de ajutor reciproc ale salariaților, în măsura în care, potrivit legilor proprii de organizare și funcționare desfasoară activități nonprofit iar sumele primite din impozit să fie folosite în acest scop.

Termen de plată a impozitului.

ART. 58 - Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

Norme metodologice (art. 58):

118. Veniturile în natura se considera plătite la ultima plată a drepturilor salariale pentru luna respectivă. Impozitul aferent veniturilor și avantajelor în natura se reține din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeași luna.

119. Impozitul pe veniturile din salarii se calculează și se reține lunar de angajatori/plătitori pe baza statelor de salarii/plată.

120. Calculul și reținerea impozitului lunar se efectuează de către plătitori, la data ultimei plăți a veniturilor din salarii aferente fiecărei luni, conform prevederilor art. 57 din Codul fiscal, indiferent dacă veniturile din salarii se plătesc o singură dată pe luna sau sub formă de avans și lichidare.

În situația în care în cursul unei luni se efectuează plăți de venituri cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat și altele asemenea, reprezentând plăți intermediare, impozitul se calculează și se reține la fiecare plată, prin aplicarea cotei asupra plăților intermediare diminuate cu contribuțiile obligatorii, după caz.

La data ultimei plăți a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculează potrivit art. 57 din Codul fiscal, asupra veniturilor totale din luna respectivă, prin cumularea drepturilor salariale respective cu plățile intermediare.

Impozitul de reținut la această dată reprezintă diferența dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale și suma impozitului reținut la plățile intermediare.

121. În cazul în care un angajat care obține venituri din salarii la funcția de bază se mută în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare sursă de venit (loc de realizare a venitului).

Deducerea personală se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate în luna respectivă, până la data lichidării.

Dacă reangajarea are loc în aceeași luna cu lichidarea, la stabilirea bazei de calcul pentru determinarea impozitului lunar aferent veniturilor realizate în această luna de la angajatorul următor nu se va lua în calcul deducerea personală.

122. Impozitul calculat și reținut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

123. Contribuțiile obligatorii reprezentând cheltuieli deductibile aferente veniturilor din salarii se determină conform reglementărilor legale în materie.

Deducerea sumelor pentru economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007.

ART. 58¹ - Contribuabilul poate deduce din veniturile impozabile din salarii, obținute la funcția de bază, cheltuielile efectuate pentru economisire în sistem colectiv pentru domeniul locativ, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, în limita unei sume maxime egale cu 300 lei pe an. Obligația acordării acestei deduceri revine organului fiscal competent și procedura de aplicare se stabilește prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.

Fișe fiscale.

ART. 59 - (1) Informațiile referitoare la calculul impozitului pe veniturile din salarii se cuprind în fișele fiscale.

(2) Plătitorul de venituri are obligația să completeze formularele prevăzute la alin. (1), pe întreaga durată de efectuare a plății salariilor. Plătitorul este obligat să păstreze fișele fiscale pe întreaga durată a angajării și să transmită organului fiscal competent o copie, pentru fiecare an, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul fiscal expirat. Modelul și conținutul formularelor se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice (art. 59):

124. Fișele fiscale se completează de angajatorul/plătitorul de venit și se depun la organul fiscal la care angajatorul/plătitorul de venit este înregistrat în evidența fiscală. Angajatorul/plătitorul de venit este obligat să înmâneze angajatului, câte o copie pentru fiecare an, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent pentru anul fiscal expirat.

124¹. Pentru persoanele fizice care încetează să obțină venituri din salarii sau asimilate salariilor în timpul anului, angajatorii vor înmâna un exemplar al fișei fiscale odată cu definitivarea formelor de lichidare sau la încetarea raporturilor în baza cărora au fost obținute veniturile din salarii.

125. Fișele fiscale pentru salariații care au fost detașați la o altă unitate se completează de către unitatea care a încheiat contractele de muncă cu aceștia.

126. *In situatia in care plata venitului salarial se face de unitatea la care salariatii au fost detasati, angajatorul care a detasat comunica angajatorului la care acestia sunt detasati date referitoare la deducerea personala la care este indreptatit fiecare salariat.*

Pe baza acestor date unitatea la care salariatii au fost detasati intocmeste statele de salarii, calculeaza impozitul si transmite lunar unitatii de la care au fost detasati informatiile solicitate prin ordinul ministrului finantelor publice, in scopul completării fișei fiscale.

127. *Fiecare angajator/platitor de venituri din salarii este obligat, potrivit prevederilor art. 57 alin. (3) din Codul fiscal, sa determine impozitul anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil prin insumarea impozitului aferent venitului fiecărei luni din anul fiscal, indiferent de numarul de luni in care contribuabilul a realizat venituri din salarii de la acesta.*

128. *Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 60 din Codul fiscal care realizează venituri din salarii și pentru care plătitorul de venituri nu a optat să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului aferent acestor venituri, obligația determinării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectivă, revine contribuabilului.*

129. *In situatia in care se constata elemente care genereaza modificarea veniturilor din salarii si/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care angajatorul/platitorul a efectuat calculul impozitului lunar, recalcularea drepturilor respective si stabilirea diferentelor de impozit constatate se efectueaza pentru luna la care se refera, iar diferentele de impozit rezultate vor majora/diminua impozitul datorat incepand cu luna constatarii.*

In situatia in care la data efectuării operațiunii de stabilire a diferentelor de impozit de catre angajator/platitor exista relatii contractuale generatoare de venituri din salarii, intre acesta si persoana fizica, atunci se procedeaza astfel:

- *impozitul retinut in plus se restituie persoanei fizice prin diminuarea cu sumele respective a impozitului pe veniturile din salarii incepand cu luna efectuării acestei operațiuni si pana la lichidarea acestuia;*
- *impozitul neretinut se retine de angajator/platitor din veniturile din salarii incepand cu luna constatarii si pana la lichidarea acestuia.*

In situatia in care persoana fizica pentru care angajatorul/platitorul a efectuat calculul impozitului lunar/anual nu mai are relatii contractuale generatoare de venituri din salarii si angajatorul/platitorul nu poate sa efectueze operatiunea de plata/incasare a diferentelor de impozit, atunci acestea vor fi administrate de organul fiscal competent.

Plata impozitului pentru anumite venituri salariale.

ART. 60 – (1) Contribuabililor care își desfășoară activitatea în România și care obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, precum și persoanelor fizice române care obțin venituri din salarii, ca urmare a activității desfășurate la misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligația de a declara și de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul, direct sau printr-un reprezentant fiscal. Impozitul aferent unei luni se stabilește potrivit art. 57.

(3) Misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, precum și reprezentanțele organismelor internaționale ori reprezentanțele societăților comerciale și ale organizațiilor economice străine, autorizate potrivit legii să își desfășoare activitatea în România, pot opta ca pentru angajații acestora, care realizează venituri din salarii impozabile în România, să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor, în cazul în care opțiunea de mai sus este formulată și comunicată organului fiscal competent.

(4) Persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care contribuabilul își desfășoară activitatea, potrivit alin. (1), este obligată să ofere informații organului fiscal competent referitoare la data începerii desfășurării activității de către contribuabil și, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, cu excepția situației în care îndeplinește obligația privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din salarii, potrivit alin. (3).

Norme metodologice (art. 60):

130. *Contribuabilii care desfasoara activitatea in Romania si obtin venituri sub forma de salarii din strainatate, care, potrivit acestui titlu, se impun in Romania, precum si persoanele fizice romane angajate ale misiunilor diplomatice si ale posturilor consulare acreditate in Romania, pentru care angajatorul nu indeplineste obligatiile privind calculul, reținerea si virarea impozitului pe salarii, au obligatia sa depuna lunar o declaratie la organul fiscal competent.*

131. *Organul fiscal competent este definit potrivit legislatiei in materie.*

132. *Persoanele fizice sau juridice la care isi desfasoara activitatea contribuabilii prevazuti la art. 60 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, au obligatia sa depuna o declaratie informativa privind inceperea/incetarea activitatii acestor contribuabili. Declaratia informativa se depune la organul fiscal in a carui raza teritoriala este inregistrata in evidenta fiscala persoana fizica ori juridica la care isi desfasoara activitatea contribuabilul. Declaratia informativa se depune ori de cate ori apar modificari de natura inceperii/incetarii activitatii in documentele care atesta raporturile de munca, in termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.*

CAP. IV - Venituri din cedarea folosinței bunurilor.

Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor.

ART. 61 - (1) Veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârșitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor califică aceste venituri în

categoria venituri din activități independente și le supun regulilor de stabilire a venitului net pentru această categorie. În aplicarea acestei reglementări se va emite ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice (art. 61):

133. *In aceasta categorie de venit se cuprind veniturile din inchirieri si subinchirieri de bunuri mobile si imobile, precum si veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.*

134. *Veniturile obtinute din inchirieri si subinchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosintei locuintei, caselor de vacanta, garajelor, terenurilor si altele asemenea, a caror folosinta este cedata in baza unor contracte de inchiriere/subinchiriere, uzufruct, arendare si altele asemenea, inclusiv a unor parti din acestea, utilizate in scop de reclama, afisaj si publicitate.*

Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor.

ART. 62 - (1) Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură și se stabilește pe baza chiriei sau a arendei prevăzute în contractul încheiat între părți pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei sau arendei. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă, în cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se va face pe baza prețurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene și, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului București, ca urmare a propunerilor direcțiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiași termen direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, pentru a fi comunicate unităților fiscale din subordine.

Norme metodologice (art. 61, alin. 1):

135. *In vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau arenda in bani si/sau la echivalentul in lei al veniturilor in natura se adauga, daca este cazul, si valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispozitiilor legale sau intelegerii contractuale, in sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui detinator legal, dar sunt efectuate de cealalta parte contractanta.*

135¹. *Reprezintă venit brut și valoarea investițiilor la bunurile mobile și imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau ale altui deținător legal, care fac obiectul unor contracte de cedare a folosinței bunurilor, inclusiv a contractelor de comodat, și care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În termen de 30 de zile de la finalizarea investițiilor partea care a efectuat investiția este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deținător legal valoarea investiției. Proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal are obligația să declare la organul fiscal competent valoarea investiției, în declarația de impunere.*

136. *In conformitate cu legislatia in materie, proprietarul are obligatia de a efectua cheltuielile referitoare la intretinerea si repararea locuintei inchiriate, ca de exemplu:*

- *intretinerea in bune conditii a elementelor structurii de rezistenta a cladirii, elementelor de constructie exterioara a cladirii, cum ar fi: acoperis, fatada, curtile si gradinile, precum si spatii comune din interiorul cladirii, cum ar fi: casa scarii, casa ascensorului si altele asemenea;*
- *intretinerea in bune conditii a instalatiilor comune proprii cladirii, respectiv ascensor, hidrofor, instalatii de alimentare cu apa, de canalizare, instalatii de incalzire centrala si de preparare a apei calde, instalatii electrice si de gaze;*
- *repararea si mentinerea in stare de siguranta in exploatare si de functionare a cladirii pe toata durata inchirierii locuintei.*

137. *In cazul efectuării de catre chirias a unor astfel de cheltuieli care cad in sarcina proprietarului si se incadreaza in cota forfetara de cheltuieli, cu diminuarea corespunzatoare a chiriei, impunerea ramane nemodificata.*

137¹. *În situația în care chiria/arenda reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei/arendei lunare evaluate la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru ultima zi a fiecărei luni, corespunzător lunilor din perioada de impunere.*

(2) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se stabilește prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

Norme metodologice (art. 61, alin. 2):

138. *Venitul net se determina ca diferenta dintre sumele reprezentand chiria/arenda in bani si/sau echivalentul in lei al veniturilor in natura, prevazute in contractul incheiat intre parti, si cota de cheltuiala forfetara de 25%, reprezentand cheltuieli deductibile aferente venitului.*

139. *Pentru recunoasterea deductibilitatii cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat sa prezinte organului fiscal documente justificative.*

Cheltuiala deductibila aferenta venitului, stabilita in cota forfetara de 25% aplicata la venitul brut, reprezinta uzura bunurilor inchiriate si cheltuielile ocazionate de intretinerea si repararea acestora, impozitele si taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul retinut de intermediari, primele de asigurare platite pentru bunul cedat spre folosinta, respectiv eventuale nerealizari ale veniturilor din arendare scontate, generate de conditii naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundatii, incendii si altele asemenea.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(4) Dispozițiile privind opțiunea prevăzută la art. 51 alin. (2) și (3) se aplică și în cazul contribuabililor menționați la alin. (3).

Plăți anticipate de impozit pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor.

ART. 63 - (1) Contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor pe parcursul unui an, cu excepția veniturilor din arendare, datorează plăți anticipate în contul impozitului pe venit către bugetul de stat, potrivit prevederilor art. 82.

(2) Fac excepție contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor pentru care chiria prevăzută în contractul încheiat între părți este stabilită în lei, nu au optat pentru determinarea venitului net în sistem real și la sfârșitul anului anterior nu îndeplinesc condițiile pentru calificarea veniturilor în categoria veniturilor din activități independente pentru care plățile anticipate de impozit sunt egale cu impozitul anual datorat, și impozitul este final.

Impozitarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor.

ART. 64 - Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se impune potrivit prevederilor cap. X din prezentul titlu.

CAP. V - Venituri din investiții.

Definirea veniturilor din investiții.

ART. 65 - (1) Veniturile din investiții cuprind:

- a) dividende;
- b) venituri impozabile din dobânzi;
- c) câștiguri din transferul titlurilor de valoare definite potrivit prevederilor art. 7;
- d) venituri din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni similare;
- e) venituri din lichidarea unei persoane juridice.

Norme metodologice (art. 65, alin. 1):

139¹. Nu reprezintă dividend următoarele distribuții efectuate de la persoane juridice, potrivit legii:

- în legătură cu excluderea, retragerea, dobândirea prin succesiune a titlurilor de valoare, venituri care sunt calificate drept câștiguri din transferul titlurilor de valoare;
- care aplică regimul transparenței fiscale, potrivit legii speciale.

140. Sunt considerate venituri din dobanzi următoarele:

- dobanzi obținute din obligațiuni;
- dobanzi obținute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit;
- suma primită sub forma de dobândă pentru împrumuturile acordate;
- alte venituri obținute din titluri de creanță.

140¹. În cadrul operațiilor similare contractelor de vânzare-cumpărare de valută la termen se includ și următoarele instrumente financiare derivate tranzacționate pe piața la buna înțelegere (OTC) și definite ca atare în legislația care reglementează aceste tranzacții:

- swap pe cursul de schimb
- swap pe rata dobanzii
- opțiuni pe cursul de schimb
- opțiuni pe rata dobanzii

(2) Sunt neimpozabile următoarele venituri din dobânzi:

Lit. a), b) și c) abrogate.

- c¹) venituri repartizate membrilor caselor de ajutor reciproc în funcție de fondul social deținut;

Norme metodologice (art. 65, alin. 2):

140². Abrogat.

(3) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate la prima tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul „Proprietatea” de către persoanele fizice cărora le-au fost emise aceste acțiuni, în condițiile titlurilor I și VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate din deținerea și tranzacționarea titlurilor de stat și/sau a obligațiunilor emise de către unitățile administrativ-teritoriale.

Conform art. 5 lit. b) din Legea nr. 247/2005 privitor la regimul juridic și caracteristicile titlurilor de despăgubire se reține: „prin derogare de la prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, veniturile aferente titlurilor de plată obținute de persoanele îndreptățite potrivit legii, titularii inițiali aflați în evidența Comisiei Centrale pentru stabilirea Despăgubirilor, sau moștenitorii legali ai acestora, nu sunt venituri impozabile.”

Stabilirea venitului din investiții.

ART. 66 - (1) Câștigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiții și părțile sociale, reprezintă diferența pozitivă/negativă dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare pe tipuri de titluri de valori, diminuată, după caz, cu costurile aferente tranzacției. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni primite de persoanele fizice cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masă, prețul de cumpărare la prima tranzacționare va fi asimilat cu valoarea nominală a acestora. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni cumpărate la preț preferențial, în cadrul sistemului stock options plan, câștigul se determină ca diferență între prețul de vânzare și prețul de cumpărare preferențial, diminuat cu costurile aferente tranzacției.

(2) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la fondurile deschise de investiții, câștigul se determină ca diferență pozitivă între prețul de răscumpărare și prețul de cumpărare/subscriere. Prețul de răscumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond. Prețul de cumpărare/subscriere este prețul plătit de investitorul persoană fizică pentru achiziționarea titlului de participare.

Norme metodologice (art. 66, alin. 2):

140³. *Prețul de cumpărare al unui titlu de valoare, altul decât titlul de participare la fonduri deschise de investiții este prețul determinat și evidențiat de intermediar pentru respectivul titlu, detinut de un client, pe fiecare simbol, la care se adaugă costurile aferente, conform normelor aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, potrivit art. 67 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Prețul de cumpărare pentru determinarea impozitului pe câștigul obținut din transferul titlurilor de valoare se stabilește prin aplicarea metodei prețului mediu ponderat.*

Ordinea de vânzare a titlurilor de valoare, raportată la detinerile pe simbol, se înregistrează cronologic, în funcție de data dobândirii, de la cea mai veche detinere la cea mai nouă detinere.

141. *Prețul de rascumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond și este format din valoarea unitară a activului net din ziua anterioară depunerii cererii de rascumpărare, din care se scad comisioanele de rascumpărare.*

142. *Prețul de cumpărare/subscriere este prețul plătit de investitor, persoana fizică, și este format din valoarea unitară a activului net la care se adaugă comisionul de cumpărare, dacă este cazul.*

142¹. *În cazul transferurilor titlurilor de valoare exprimate în valută, cursul de schimb valutar utilizat în vederea determinării câștigului și a impozitului aferent este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ziua determinării câștigului.*

(3) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra părților sociale, câștigul din înstrăinarea părților sociale se determină ca diferență pozitivă între prețul de vânzare și valoarea nominală/prețul de cumpărare, începând cu a doua tranzacție, valoarea nominală va fi înlocuită cu prețul de cumpărare, care include și cheltuielile privind comisioanele, taxele aferente tranzacției și alte cheltuieli similare justificate cu documente.

(4) Determinarea câștigului potrivit alin. (1)-(3) se efectuează la data încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți.

Alin. (4¹) al art. 66 a fost abrogat.

(4²) Determinarea câștigului/ pierderii potrivit alin. (1) - (3) revine fiecărui intermediar, societate de administrare a investițiilor, în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiții, sau plătitor de venit, după caz, la fiecare tranzacție.

(5) Câștigul net/ pierderea netă se determină la sfârșitul fiecărui trimestru ca diferență între câștigurile și pierderile înregistrate cumulată de la începutul anului, ca urmare a tranzacționării titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise. Câștigul net/ pierderea netă determinată la sfârșitul fiecărui trimestru se calculează de către contribuabil, pe baza declarației de impunere trimestriale.

(5¹) Câștigul net anual/ pierderea netă anuală din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se determină ca diferență între câștigurile și pierderile înregistrate în cursul anului fiscal respectiv, cumulată de la începutul anului, și este egal/ egală cu câștigul net determinat/ pierderea netă determinată la sfârșitul trimestrului IV al anului fiscal respectiv. Câștigul net anual impozabil/ pierderea netă anuală din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se determină ca diferență între câștigul net anual/ pierderea netă anuală, diminuat cu pierderile reportate din anii fiscali anteriori. Câștigul net anual impozabil/ pierderea netă anuală se calculează de către contribuabil, pe baza declarației de impunere.

(6) Pentru tranzacțiile titlurile de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, efectuate în cursul fiecărui trimestru din anul fiscal, fiecare intermediar, societate de administrare a investițiilor în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiții sau alt plătitor de venit, după caz, are următoarele obligații:

a) calcularea câștigului/pierderii pentru fiecare tranzacție efectuată pentru contribuabil;

b) transmiterea către fiecare contribuabil a informațiilor privind totalul câștigurilor/ pierderilor, în formă scrisă, pentru tranzacțiile efectuate în cursul fiecărui trimestru, până la data de 5 a lunii următoare trimestrului;

c) să depună anual, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat, la organul fiscal competent o declarație informativă privind totalul câștigurilor/ pierderilor pentru tranzacțiile efectuate cu titlurile de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, pentru fiecare contribuabil.

(6¹) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (6) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile O.G. nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și modificările și completările ulterioare.

(7) Veniturile obținute sub forma câștigurilor din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni de acest gen reprezintă diferențele de curs favorabile rezultate din aceste operațiuni, în momentul încheierii operațiunii și evidențierii în contul clientului. Câștigul net anual se determină ca diferență între câștigurile și pierderile înregistrate în cursul anului respectiv din astfel de operațiuni. Câștigul net anual se calculează pe baza declarației de impunere, depusă potrivit prevederilor art. 83. Pentru tranzacțiile din anul fiscal, fiecare intermediar sau plătitor de venit, după caz, are următoarele obligații:

a) calcularea câștigului anual/pierderii anuale pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil;

b) transmiterea informațiilor privind câștigul anual/pierderea anuală, precum și impozitul calculat și reținut ca plată anticipată, în formă scrisă către acesta, până la data de 28 februarie a anului următor celui pentru care se face calculul.

(8) Venitul impozabil realizat din lichidarea unei persoane juridice reprezintă excedentul distribuțiilor în bani sau în natură peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

Norme metodologice (art. 66):

143. *În cazul veniturilor realizate ca urmare a detinerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe veniturile sub forma de dividende revine:*

- societății de investiții, în cazul în care nu are încheiat un contract de administrare;

- societății de administrare, în cazul în care societatea de investiții are încheiat un contract de administrare cu societatea de administrare.

143¹. În cazul contractelor forward pe cursul de schimb (contracte de vânzare-cumpărare valută la termen), baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă dintre cursul forward la care se încheie tranzacția și cursul spot/forward prevăzute în contract la care tranzacția se încheie în piața la scadența prin operatiunea de sens contrar multiplicată cu suma contractului și evidențiată în contul clientului la încheierea tranzacției

În cazul swapului pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferența de curs favorabilă între cursul de schimb spot și cel forward folosite în tranzacție, multiplicată cu suma notională a contractului rezultată din aceste operațiuni în momentul încheierii operațiunii și evidențierii în contul clientului.

În cazul swapului pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferența de dobândă favorabilă dintre rata de dobândă fixă și rata de dobândă variabilă stabilite în contract multiplicată cu suma notională a contractului, rezultată din aceste operațiuni în momentul încheierii operațiunii și evidențiate în contul clientului.

În cazul opțiunii pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă de curs între cursul de schimb de cumpărare/vânzare și cursul de schimb la care se efectuează în piața operatiunea de sens contrar - vânzare, respectiv cumpărare multiplicată cu suma contractului, rezultată din aceste operațiuni în momentul exercitării opțiunii și evidențiată în contul clientului.

În cazul opțiunii pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă dintre dobândă variabilă încasată și dobândă fixă convenită în contract, rezultată în momentul exercitării opțiunii și evidențiată în contul clientului.

143². Abrogat prin inaplicabilitate rezultată din incapacitatea de identificare.

Reținerea impozitului din veniturile din investiții.

ART. 67 - (1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor.

Norme metodologice (art. 67, alin. 1):

144. Impozitul pe veniturile sub forma de dividende, inclusiv asupra sumelor primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, distribuite începând cu anul fiscal 2006, se calculează și se reține prin aplicarea cotei de 16% asupra sumei acestora.

(1¹) Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la vedere/ conturi curente, precum și cele la depozitele clienților, constituite în baza legislației privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, realizate începând cu 1 iulie 2010, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Virarea impozitului se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării în cont.

(2) Veniturile sub formă de dobânzi realizate începând cu 1 iulie 2010 pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situația sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate pe baza contractelor civile, calculul impozitului datorat de către plătitorii de venit se efectuează la momentul plății dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/ răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv în momentul plății dobânzii, pentru veniturile de această natură, pe baza contractelor civile.

Norme metodologice (art. 67, alin. 2):

144¹. Veniturile sub formă de dobânzi realizate până la data de 30 iunie 2010 inclusiv sunt venituri neimpozabile. Veniturile sub formă de dobânzi realizate începând cu data de 1 iulie 2010 se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 16% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 iulie 2010 până la data scadenței depozitului și înregistrate în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 16% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 iulie 2010 și pentru dobânzile aferente depozitelor la vedere, depozitelor clienților constituite în baza legislației privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, conturilor curente, instrumentelor de economisire, precum și contractelor civile.

(2¹) Abrogat.

(3) Calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât cele prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează astfel:

a) câștigul net determinat la sfârșitul fiecărui trimestru din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se impune cu o cotă de 16%. Obligația calculării și virării impozitului reprezentând plată anticipată trimestrială în contul impozitului pe câștigul net anual impozabil revine contribuabilului, pe baza declarației de impunere trimestrială depusă până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărui trimestru, prin luarea în calcul a impozitului stabilit la sfârșitul trimestrului anterior. Termenul de declarare constituie și termen de plată a impozitului reprezentând plată anticipată trimestrială, în contul impozitului pe câștigul

net anual impozabil, către bugetul de stat. Impozitul de plată/ de restituit se calculează ca diferență între impozitul pe câștigul net determinat la sfârșitul fiecărui trimestru și plata anticipată aferentă trimestrului anterior;

a¹) Câștigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se impune cu o cotă de 16%, pe baza declarației de impunere. Obligația calculării și virării impozitului pe câștigul net anual impozabil datorat revine contribuabilului, pe baza declarației de impunere depusă, potrivit prevederilor art. 83. Impozitul anual de plată/ de restituit se determină ca diferență între impozitul pe câștigul net anual impozabil și plata anticipată aferentă câștigului net determinat la sfârșitul trimestrului IV.

Norme metodologice (art. 67, alin. 3, lit. a):

144². Plata anticipată aferentă fiecărui trimestru se determină ca diferență între impozitul pe câștigul net cumulat de la începutul anului până la sfârșitul trimestrului pentru care se face calculul și impozitul pe câștigul net stabilit la sfârșitul trimestrului anterior. Impozitul pe câștigul net cumulat de la începutul anului, luat în calcul la stabilirea plății anticipate, se determină aplicându-se cota de impozit de 16% asupra diferenței pozitive dintre totalul câștigurilor și pierderilor înregistrate până la sfârșitul trimestrului pentru care se face calculul. În situația în care diferența dintre totalul câștigurilor și pierderilor înregistrate cumulat de la începutul anului este negativă, pentru trimestrul respectiv nu se datorează plata anticipată. Impozitul pe câștigul net anual impozabil de plată/ de restituit la sfârșitul anului fiscal se determină ca diferență între impozitul pe câștigul net anual impozabil și plățile anticipate datorate în anul fiscal respectiv.

144³. Pierderea netă aferentă perioadei 1 ianuarie 2010 – 30 iunie 2010 asimilată pierderii nete anuale reprezintă suma pierderilor înregistrate în cazul transferului titlului de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, indiferent de perioada de deținere a titlurilor respective.

b) în cazul câștigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare, în cazul societăților închise, și din transferul părților sociale, obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine dobânditorului. Calculul și reținerea impozitului de către dobânditor se efectuează la momentul încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți. Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului, la fiecare tranzacție, impozitul fiind final. Transmiterea dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare sau a părților sociale trebuie înscrisă în registrul comerțului și/sau în registrul asociațiilor/acționarilor, după caz, operațiune care nu se poate efectua fără justificarea virării impozitului la bugetul de stat. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părților sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eșalonat;

Norme metodologice (art. 67, alin. 3, lit. b):

144³. Pentru tranzacțiile cu valori mobiliare în cazul societăților închise și parti sociale, încheiate anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care partile contractante au convenit ca plata să se facă eșalonat, cotele de impozit sunt cele în vigoare la data încheierii contractului iar termenul de virare a impozitului pentru platitorii de astfel de venituri este până la data 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. După data de 1 ianuarie 2007 pentru aceste tranzacții termenul de virare a impozitului datorat calculat la momentul încheierii tranzacției pe baza contractului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părților sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz.

În cazul operațiunilor de excludere/retragere/dobândire prin succesiune a părților sociale, baza impozabilă se stabilește astfel:

a) se determină suma reprezentând diferența între valoarea elementelor de activ și sumele reprezentând datoriile societății;

b) se determină excedentul sumei stabilite la lit. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare. În cazul succesiunilor suma reprezentând aportul la capitalul social este zero.

Calculul, reținerea și virarea impozitului se efectuează de persoana juridică la care persoana fizică asociată a deținut părțile sociale. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru înregistrarea operațiunilor respective la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eșalonat.

c) câștigul din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacționate pe piețe autorizate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, se impune cu o cotă de 16% la fiecare tranzacție, impozitul reținut constituind plată anticipată în contul impozitului anual datorat. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine intermediarilor sau altor plătitori de venit, după caz. Impozitul calculat și reținut, reprezentând plată anticipată, se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. Pentru tranzacțiile din anul fiscal contribuabilul are obligația depunerii declarației de impunere. Impozitul anual datorat se stabilește de către contribuabil prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului net anual al fiecărui contribuabil, determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (7).

d) venitul impozabil obținut din lichidarea unei persoane juridice de către acționari/asociați persoane fizice se impune cu o cotă de 16%, impozitul fiind final. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine persoanei juridice. Impozitul calculat și reținut la sursă se virează până la data depunerii situației financiare finale la oficiul registrului comerțului, întocmită de lichidatori.

Norme metodologice (art. 67, alin. 3, lit. d):

144⁴. Abrogat ca urmare a inaplicabilității rezultată din imposibilitatea identificării.

(4) Pierderile rezultate din tranzacțiile cu părți sociale și valori mobiliare, în cazul societăților închise, nu sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, nu se compensează și nu se raportează.

(5) Pierderea netă anuală din tranzacționarea titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, stabilită prin declarația de impunere anuală, se recuperează din câștigurile nete anuale obținute în următorii 7 ani fiscali consecutivi. Regulile de raportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 7 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal și netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

(6) Pierderile rezultate din operațiuni de vânzare/cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacționate pe piețe autorizate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, înregistrate în cursul anului fiscal, se compensează la sfârșitul anului fiscal cu câștigurile de aceeași natură realizate în cursul anului respectiv. Dacă în urma acestei compensări rezultă o pierdere anuală, aceasta nu se reportează.

Alin. (7) al art. 67 a fost abrogat.

(8) În aplicarea prevederilor prezentului articol se utilizează norme privind determinarea, reținerea și virarea impozitului pe câștigul de capital din transferul titlurilor de valoare obținut de persoanele fizice, aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

(9) Prin excepție de la dispozițiile alin. (3) lit. a), în perioada 1 ianuarie 2009 - 31 decembrie 2009 inclusiv, câștigurile realizate de persoanele fizice din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, sunt venituri neimpozabile.

(10) Câștigurile persoanelor fizice din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, realizate începând cu 1 ianuarie 2010, sunt supuse regulilor prevăzute la alin. (3) lit. a).

Art. 67¹ a fost abrogat.

CAP. VI - Venituri din pensii.

Definirea veniturilor din pensii.

ART. 68 - Veniturile din pensii reprezintă sume primite ca pensii de la fondurile înființate din contribuțiile sociale obligatorii făcute către un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative și cele finanțate de la bugetul de stat.

Venituri neimpozabile.

ART. 68¹ - Nu sunt venituri impozabile veniturile din pensii realizate de către persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat.

Stabilirea venitului impozabil lunar din pensii.

ART. 69 - Venitul impozabil lunar din pensii se stabilește prin deducerea din venitul din pensie a unei sume neimpozabile lunare de 1.000 lei și a contribuțiilor obligatorii calculate, reținute și suportate de persoana fizică.

Reținerea impozitului din venitul din pensii.

ART. 70 - (1) Orice plătitor de venituri din pensii are obligația de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l reține și de a-l vira la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii.

(3) Impozitul calculat se reține la data efectuării plății pensiei și se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul reținut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie reținut se stabilește prin împărțirea pensiei plătite la fiecare din lunile cărora le este aferentă pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalchează pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat, reținerii și virării acestuia.

(7) Veniturile din pensiile de urmaș vor fi individualizate în funcție de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile cuvenite fiecărui urmaș.

(8) În cazul veniturilor din pensii și/sau al diferențelor de venituri din pensii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează asupra venitului impozabil lunar și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

(9) Impozitul pe veniturile din pensii se reține și se virează integral la bugetul de stat.

Norme metodologice (art. 70):

145. Venitul din pensii se determina de catre platitor pentru drepturile cu titlu de pensie prevazute la art. 68 din Codul fiscal.

146. Începând cu 1 ianuarie 2008, impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii determinat prin deducerea din venitul din pensii, în ordine, a următoarelor:

- a contribuțiilor obligatorii calculate, reținute și suportate de persoana fizică; și

- a unei sume neimpozabile lunare de 1.000 lei.

146¹. La stabilirea impozitului datorat pentru sumele primite ca plată unică în urma participării la fondurile de pensii administrate privat, potrivit Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei aferent sumei respective.

146². Diferențele de venituri din pensii primite de la același plătitor și stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat față de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului

impozabil lunar din pensii. Venitul lunar din pensii se stabilește prin deducerea din suma totală, reprezentând diferențele de venituri din pensie, a plafonului neimpozabil lunar de 1.000 lei și a contribuțiilor obligatorii.

147. *Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se reține lunar de către administratorii fondurilor de pensii și se virează de către unitățile platitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui rază isi au sediul platitorii de venituri.*

148. *Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor pct. 147.*

149. *Eventualele sume reprezentând impozit pe veniturile din pensii, reținute, dar nedatorate la bugetul de stat, se vor regulariza prin diminuarea viramentelor efectuate cu ocazia platilor din luna următoare.*

ART. 70¹ – Abrogat.

CAP. VII - Venituri din activități agricole

Definirea veniturilor din activități agricole.

ART. 71 - Veniturile din activități agricole sunt venituri din următoarele activități:

- a) cultivarea și valorificarea florilor, legumelor și zarzavaturilor, în sere și solarii special destinate acestor scopuri și/sau în sistem irigat;
- b) cultivarea și valorificarea arbuștilor, plantelor decorative și ciupercilor;
- c) exploatarea pepinierelor viticole și pomicele și altele asemenea.
- d) valorificarea produselor agricole obținute după recoltare, în stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială sau către alte unități, pentru utilizare ca atare.

ART. 72 - (1) Venitul net dintr-o activitate agricolă se stabilește pe bază de norme de venit. Normele de venit se stabilesc de către direcțiile teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și se aprobă de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice. Normele de venit se stabilesc, se avizează și se publică până cel târziu la data de 31 mai a anului pentru care se aplică aceste norme de venit.

(2) Normele de venit se stabilesc pe unitatea de suprafață.

(3) Dacă o activitate agricolă este desfășurată de un contribuabil pe perioade mai mici - începere, încetare și alte fracții de an - decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activități se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic pe parcursul căreia se desfășoară activitatea.

(4) Dacă o activitate agricolă a unui contribuabil înregistrează o pierdere datorată calamităților naturale, norma de venit aferentă activității se reduce, astfel încât să reflecte această pierdere.

(5) Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit nu au obligația să organizeze și să conducă contabilitate în partidă simplă, pentru activitatea respectivă.

Opțiunea de a determina venitul net anual prin utilizarea datelor din contabilitatea în partidă simplă.

ART. 73 - (1) Un contribuabil care desfășoară o activitate agricolă, prevăzută la art. 71, poate opta pentru determinarea venitulului net din acea activitate, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit art. 48.

(2) Dispozițiile privind opțiunea prevăzută la art. 51 alin. (2) și (3) se aplică și în cazul contribuabililor menționați la alin. (1).

Calculul și plata impozitului aferent veniturilor din activități agricole.

ART. 74 - (1) Impozitul pe venitul net din activități agricole se calculează prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitulului net, determinat pe bază de norme de venit, cât și în sistem real, impozitul fiind final.

(2) Orice contribuabil care desfășoară o activitate agricolă prevăzută la art. 71 pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit are obligația de a depune anual o declarație la organul fiscal competent, până la data de 25 mai inclusiv a anului fiscal, pentru anul în curs. În cazul unei activități pe care contribuabilul începe să o desfășoare după data de 25 mai, declarația se depune în termen de 15 zile inclusiv de la data la care contribuabilul începe să desfășoare activitatea.

(3) În cazul unui contribuabil care determină venitul net din activități agricole pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, acesta este obligat să efectueze plăți anticipate, aferente acestor venituri, la bugetul de stat, la termenele prevăzute la art. 82 alin. (3).

(4) În cazul contribuabililor care realizează venituri bănești din agricultură, potrivit prevederilor art. 71 lit. d), prin valorificarea produselor vândute către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială sau către alte unități pentru utilizare ca atare, impozitul se calculează prin reținere la sursă prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii produselor livrate, începând cu data de 1 ianuarie 2009, impozitul fiind final.

Norme metodologice (art. 74, alin. 4):

149¹. *Termenul de virare a impozitului reținut, potrivit prevederilor art.74 alin. (4) este pana la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.*

(5) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) se stabilește prin norme care se emit de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

CAP. VIII - Venituri din premii și din jocuri de noroc.

Definirea veniturilor din premii și din jocuri de noroc.

ART. 75 - (1) Veniturile din premii cuprind veniturile din concursuri, altele decât cele prevăzute la art. 42, precum și cele din promovarea produselor/serviciilor ca urmare a practicilor comerciale, potrivit legii.

(2) Veniturile din jocuri de noroc cuprind câștigurile realizate ca urmare a participării la jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, definite conform normelor metodologice.

Norme metodologice (art. 75):

150. In aceasta categorie se cuprind venituri in bani si/sau in natura, ca de exemplu:

- venituri sub forma de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultura, știința și arta la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri nationale sau internationale, concursuri pe meserii sau profesii;
- venituri sub forma de premii in bani si/sau in natura acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor si altor specialisti prevazuti in legislatia in materie, pentru rezultatele obtinute la competitii sportive interne si internationale, altele decat:
 - a) veniturile prevazute la art. 42 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare;
 - b) veniturile platite de entitatea cu care acestia au relatii generatoare de venituri din salarii potrivit cap. III al titlului III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare;
- venituri sub forma de premii obtinute urmare practicilor comerciale privind promovarea produselor/serviciilor prin publicitate, potrivit legii.
- venituri impozabile obtinute din jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, potrivit legii.

Prin castiguri de tip jack-pot se intelege castigurile acordate aleatoriu, prin intermediul masinilor mecanice sau electronice cu castiguri, din sumele rezultate ca urmare a aditionarii separate a unui anumit procent din sumele derulate ca urmare a exploatarii acestor mijloace de joc, in scopul acordarii unor castiguri suplimentare persoanelor participante la joc in momentul respectiv.

Aditionarea sumelor din care se acorda castigurile de tip jack-pot se realizeaza in cadrul unui sistem electronic prin care sunt interconectate cel putin doua masini mecanice sau electronice cu castiguri, evidentierea acumularii putand fi realizata prin dispozitive auxiliare sau in cadrul sistemului uneia sau mai multor mijloace de joc interconectate in sistem.

Organizatorii activitatii de exploatare a masinilor mecanice sau electronice cu castiguri au obligatia de a evidenta distinct castigurile de tip jack-pot acordate.

150¹. In scopul delimitarii veniturilor din premii de veniturile din jocuri de noroc, sunt considerate castiguri de natura jocurilor de noroc cele acordate participantilor la joc de catre orice persoana juridica autorizata sa exploateze astfel de jocuri de noroc, conform legislatiei in materie.

Stabilirea venitului net din premii și din jocuri de noroc.

ART. 76 - Venitul net este diferența dintre venitul din premii sau din jocuri de noroc și suma reprezentând venit neimpozabil.

Reținerea impozitului aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc.

ART. 77 - (1) Veniturile sub formă de premii se impun, prin reținerea la sursă, cu o cotă de 16% aplicată asupra venitului net realizat din fiecare premiu.

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reținerea la sursă, cu o cotă de 25% aplicată asupra venitului net. Venitul net se calculează la nivelul câștigurilor realizate într-o zi de la același organizator sau plătitor.

(3) Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine plătitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile veniturile obținute din premii și din jocuri de noroc, în bani și/sau în natură, sub valoarea sumei neimpozabile stabilită în sumă de 600 lei, realizate de contribuabil:

- a) pentru fiecare premiu;
- b) pentru câștigurile din jocuri de noroc, de la același organizator sau plătitor într-o singură zi.

(5) Impozitul calculat și reținut în momentul plății este impozit final.

(6) Impozitul pe venit astfel calculat și reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Norme metodologice (art. 77):

151. Plătitorii de venituri din jocuri de noroc sunt obligați să organizeze evidența astfel încât să poată determina câștigul realizat de fiecare persoană fizică și să rețină impozitul datorat aferent acestuia.

În situația în care în cursul aceleiași zile aceeași persoană fizică efectuează mai multe operațiuni care generează câștiguri la jocuri de tip casino, de la același organizator, atunci organizatorul are obligația să recalculeze impozitul stabilit anterior astfel:

- se însumează câștigurile realizate;
- se diminuează nivelul astfel stabilit cu suma reprezentând venitul neimpozabil de 600 lei/zi;
- la baza impozabilă astfel determinată se aplică cotele de impozit prevăzute la art. 77 alin. (2), determinându-se astfel impozitul datorat;
- din impozitul datorat se deduce impozitul calculat și reținut anterior rezultând impozitul datorat recalculat la sfârșitul zilei.

151¹. Incepand cu data de 1 mai 2005 inclusiv, veniturile din jocuri de noroc se impun, prin retinere la sursa, aplicandu-se cotele de impozit de mai jos asupra venitului net calculat ca diferenta intre venitul brut si suma neimpozabila de 6 milioane lei, astfel:

- cu o cota de 20% aplicata asupra venitului net care este mai mic sau egal cu 100 milioane lei; si
- cu o cota de 25% aplicata asupra venitului net care depaseste cuantumul de 100 milioane lei.

Acesta este un extras informativ (prezentare) al lucrării „Cartea albă a contabilității”.
El este realizat pentru a vă face o imagine în ceea ce privește calitatea și conținutul realizării acesteia.
Suplimentar, această prezentare nu este conformă cu forma finală a cărții (paginație, formatare, etc.)
fiind strict informativă.

Detalii dând click (sau Ctrl + click) aici
[Ofertă carte.](#)

Imprimat (tipar executat) în regie proprie Merticaru Dorin Nicolae
Str. Mircea Vodă nr. 3, bl. B1, apt. 43
CP 810437, Brăila, România
Tel. 0721.091.079; e-mail dorinm@email.com
www.dorinm.ro; www.dorinm.3x.ro
E005.V002